

FRÁGREIÐING

UM

BRUNALÓGGÁVUNA

Uppskot til lögtingslóg um brunaviðurskifti o.a.m.

Greitt úr hondum av nevnd, ið landsstýrið hevur sett til endurskoðan av brunalóggávuni.

R e d e g ø r e l s e

om

B R A N D L O V G I V N I N G E N

Udkast til lagtingslov om brand m.v.

Afgivet af et af landsstyret nedsat udvalg til revision af brandlovgivningen.

INDHOLDSFORTEGNELSE

<u>AFSNIT 1.</u>	side
<u>Udvalgets nedsættelse og sammensætning</u>	1
 <u>AFSNIT 2.</u>	
<u>Den gældende lovgivning om brandvæsenets organisa-</u> <u>tion m.v.</u>	3
2.1. Brandvæsenet i Tórshavn	3
2.2. Brandvæsenet uden for Tórshavn	3
2.3. Anden lovgivning m.v., der har relation til brandforhold	4
 <u>AFSNIT 3.</u>	
<u>Almindelige bemærkninger til lovforslaget</u>	6
3.1. Lovforslagets inddeling	6
3.2. Brandvæsenets organisation m.v.	6
3.3. Brandberedskabet	8
3.4. Landets brandinspektion	9
 <u>AFSNIT 4.</u>	
<u>Forslagets økonomiske konsekvenser</u>	11
4.1. Kommunale udgifter	11
4.2. Landets udgifter	11
4.3. Bidrag fra Føroya Brunatrygging	11
4.4. Andre muligheder for tilskud	15
 <u>AFSNIT 5.</u>	
<u>Andre overvejelser</u>	16
5.1. Forholdet til udvalgets kommissorium	16
5.2. Forholdet til bygningslovgivningen	17
5.3. Forholdet til katastrofeindsats	17
5.3.1. Brandlovgivningens og brandvæsenets forhold til katastrofeindsats, katastrofeledelse og katastrofeplanlægning	17
5.3.2. Katastrofetyper	18
5.3.3. Katastrofeplanlægning	19
5.3.4. Katastrofeledelse	20
5.3.5. Katastrofeberedskabet	22
5.4. Forholdet til civilforsvaret	27

<u>AFSNIT 6.</u>	side
<u>Forslag til lagtingslov om brand m.v.</u>	30
Kap. 1. Brandvæsenets organisation	30
Kap. 2. Foranstaltninger i anledning af ildebrand eller uheld med farlige stoffer	35
Kap. 3. Brandfarlige virksomheder m.m.	38
Kap. 4. Skorstensrensning	39
Kap. 5. Brandsyn	40
Kap. 6. Forskrifter	41
Kap. 7. Straf og ikrafttreden	42

AFSNIT 7.

<u>Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser</u>	45
--	----

B I L A G :

1. Lov "angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856"	77
2. Kgl. anordning af 13. august 1886 "indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thors- havn paa Færøerne af 28. Januar 1856".....	80
3. Kgl. anordning af 16. juni 1882 "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner"	84
4. Skrivelse af 15. februar 1982 fra Statens brandinspektion til politimesteren på Færøerne med forslag til udbygning af brandberedskabet på Færøerne	87
5. Oversigter over slukningsmateriel	99
6. Katastrofeplan for Færøerne af 1. februar 1983	130
7. Afsnit af delbetækning om katastrofeledelse, afgivet i april 1981 af den af justitsministe- riet nedsatte arbejdsgruppe vedrørende kata- strofeplanlægning m.v.	146
8. Anordning hvorved lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret sættes i kraf på Færøerne ...	149
9. Notat vedrørende civilforsvaret på Færøerne ud- færdiget af landfogeden på Færøerne i foråret 1977	155
10. Lov nr. 253 af 27. maj 1981 - civilforsvarslov	158

Afsnit 1.

Udvalgets nedsættelse og sammensætning.

Ved skrivelse af 14. marts 1980 til arbejdstilsynet meddelte landsstyret, at man på et møde havde vedtaget at anmode arbejdstilsynet om i samarbejde med politiet og landsingeniøren at udarbejde et forslag til en ny brandlov med tilhørende administrative forskrifter.

Forud herfor forelå en henvendelse fra arbejdstilsynet og landfogeden til landsstyret om nødvendigheden af, at brandlovgivningen blev revideret. Spørgsmålet blev drøftet på et møde med daværende landsstyremand Vilhelm Johannesen.

Ved arbejdstilsynets foranstaltning blev der indkaldt til et møde den 19. november 1980. Der nedsattes et udvalg med følgende medlemmer:

Eli Davidsen, maskinmester, arbejdstilsynet.
Eilif Lindberg, maskinmester, arbejdstilsynet.
Mogens Nepper-Christensen, landfoged.
Arnstein Niclasen, ingeniør, landsingeniørens kontor.
Petur Olsen, bygningskonstruktør, landsingeniørens
kontor.

Udvalget konstituerede sig med Mogens Nepper-Christensen som formand og Arnstein Niclasen som sekretær.

Udvalget udarbejdede efter en gennemgang af den i Danmark, Grønland og Norge gældende brandlovgivning et udkast til en brandlov for Færøerne.

Efter udvalgets anmodning blev dette udkast gennemgået og vurderet af direktør Gunnar Haurum, Statens brandinspektion i Danmark, og kontorchef Frederik Chr. Schydt, justitsministeriet i Danmark, i to møder med udvalget. Under direktørens og kontorchefens ophold besigtigedes flere brandstationer med henblik på vurdering af det eksisterende brandberedskab.

Efter denne gennemgang og vurdering har udvalget udarbejdet det i redegørelsens afsnit 6 indeholdte forslag til lagtingslov om brand m.v.

Udvalgets overvejelser med hensyn til de foreliggende problemer om brandvæsenets organisation m.v. omtales i afsnit 3. Andre generelle spørgsmål behandles i afsnit 4 og 5. Om enkeltspørgsmål henvises til lovforslaget og bemærkningerne til lovforslaget i afsnit 7.

Udvalget har holdt 15 møder.

Tórshavn, den 12. marts 1984

Eli Davidsen

Eilif Lindberg

Mogens Nepper-Christensen

Arnstein Niclasen

Petur Olsen

Afsnit 2.

Den gældende lovgivning om brand- væsenets organisation m.v.

2.1. De gældende regler om ordningen af brandvæsenet i Tórshavn findes i lov af 28. januar 1856 "angående Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne" (ændret ved lov nr. 71 af 7. maj 1881 og kundgørelse nr. 21 af 22. marts 1974) og i kongelig anordning nr. 103 af 13. august 1886 "indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856" (ændret ved kundgørelse nr. 21 af 22. marts 1974).

Bestemmelserne er optaget som bilag 1-2 til redegørelsen.

2.2. De gældende regler om ordningen af brandvæsenet uden for Tórshavn findes i kongelig anordning nr. 84 af 16. juni 1882 "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner".

Bestemmelserne er optaget som bilag 3 til redegørelsen.

Det er dog usikkert om og i bekræftende fald i hvilket omfang kongelig anordning "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner" fortsat er gældende. Anordningen er udstedt i medfør af lov nr. 30 af 28. februar 1872 "om de færøske Landkommuners Styrelse". Denne lov er imidlertid ophævet ved lagtingslov nr. 45 af 29. juni 1972 om de færøske kommuner. Loven opretholder ikke anordningen og indeholder ikke som lov nr. 30 af 28. februar 1872 hjemmel til at fastsætte bestemmelser om bygnings- og brandvæsenet. Østre Landsret har dog i en konkret sag som sin opfattelse tilkendegivet, at anordningen, særlig dens § 2 (om byggetilladelse), ikke kan anses som bortfaldet i medfør af lagtingslov nr. 45 af 29. juni 1972. Færøernes ret har i en anden sag statueret, at der ikke kan pålægges strafansvar for overtrædelse af anordningens § 2.

2.3. Anden lovgivning m.v., der har relation til brandforhold:

- a. Lov nr. 13 af 14. februar 1874 "om Forbud mod visse Tændstikker".
- b. Lov nr. 68 af 1. april 1912 "angående Sprængstoffer" som ændret ved lagtingslov nr. 40 af 1. juni 1978, jfr. kundgørelse nr. 11 af 30. januar 1980 om lagre til sprængstoffer.
- c. Kongelig anordning nr. 251 af 11. november 1912 "om Transport af eksplosive Stoffer".
- d. Kongelig anordning nr. 667 af 15. december 1920 "om Opbevaring af Kalciumkarbid paa Færøerne", jfr. bekendtgørelse nr. 668 af 15. december 1920 "om Forskrifter for Salget af Karbid".
- e. Bekendtgørelse nr. 85 af 22. marts 1933 "om Opbevaring af brandfarlige Vædske".
- f. Lov nr. 169 af 11. maj 1935 "om elektriske Stærkstrømsanlæg" som ændret ved lagtingslov nr. 29 af 26. november 1953, jfr. stærkstrømsreglementet af 22. december 1938 med senere ændringer.
- g. Lagtingslov nr. 29 af 26. november 1953 om tekniske installationer, jfr. kundgørelse nr. 172 af 14. maj 1952 om prøver for elektroinstallatører, og kundgørelse nr. 12 af 20. maj 1954 om foreløbige regler for elektroinstallatører.
- h. Lagtingslov nr. 13 af 21. maj 1954 om byplaner og byggevedtægter som ændret ved lagtingslov nr. 48 af 24. maj 1974, særligt § 5, stk. 3, pkt. 5.
- i. Lagtingslov nr. 27 af 8. maj 1969 om fyrværkeri, jfr. kundgørelse nr. 58 af 12. september 1969.
- j. Lagtingslov nr. 43 af 22. maj 1969 om våben som ændret ved lagtingslov nr. 54 af 12. maj 1980, jfr. kundgørelse nr. 57 af 12. september 1969.

k. Tórshavn byråds regulativ af 19. december 1983 for skorstens-
rensning i Tórshavn.

Afsnit 3.

Almindelige bemærkninger til lovforslaget.

3.1. Lovforslaget er inddelt i 7 kapitler.

Kapitel 1 vedrører brandvæsenets organisation. Kapitel 2 indeholder bestemmelser om foranstaltninger i anledning af ildebrand m.v. Kapitel 3 indeholder bestemmelser om brandfarlige virksomheder m.m. Kapitel 4 vedrører skorstensrensning. Kapitel 5 vedrører brandsyn. Kapitel 6 indeholder hjemmel til udstedelse af administrative forskrifter på en række forskellige områder. Kapitel 7 indeholder bestemmelser om straf og ikrafttræden.

3.2. Brandvæsenets organisation m.v.

Af de gældende bestemmelser om brandvæsenets ordning, jfr. afsnit 2.1. og 2.2. og bilag 1-3, fremgår ikke klart, hvilken myndighed der har pligt til at sørge for, at der opretholdes et forsvarligt brandberedskab.

I Tórshavn kommune er det efter indholdet af §§ 13-16 i 1856-loven formentlig landfogedens pligt.

For andre kommuners vedkommende fremgår det måske forudsætningsvis af § 8 i 1882-anordningen, at pligten ligger hos bygningskommissionen.

Uanset denne uklarhed i lovgivningen er udviklingen gået i den retning, at kommunerne i et vist omfang har organiseret og opretholder et brandvæsen. Det må nu antages som sædvane, at pligten til at opretholde et forsvarligt brandberedskab er kommunal.

Udvalget finder, at en ny lovgivning må indeholde regler, som præciserer, hvilken myndighed der har ansvaret for og pligten til at sørge for, at der opretholdes et brandberedskab.

I den i Norden gældende lovgivning - og så vidt vides i hele Vesteuropa - er brandvæsenets organisation et kommunalt anliggende.

Udvalget har overvejet, om det bør overlades til de enkelte kommuner at sørge for opretholdelse af de nødvendige brandvæsen.

En sådan ordning er naturlig, så længe et brandvæsen kun kan dække en enkelt by eller bygd. Den tekniske udvikling har imidlertid medført, at der opnås den billigste og mest rationelle ordning ved at lade et brandvæsen omfatte en flerhed af kommuner. På denne baggrund kunne det overvejes, om det ville være hensigtsmæssigt at lade landsmyndigheder, f. eks. landsingeniørens institution, overtage brandslukningsberedskabet.

I udvalget har der imidlertid været enighed om, at det - så fremt visse forudsætninger opfyldes, jfr. nedenfor - bør påhvile de enkelte kommuner at sørge for tilstedeværelsen af det nødvendige brandvæsen.

Udvalget har herved lagt vægt på, at der i dag eksisterer en række kommunale brandvæsener.

Udvalget har endvidere lagt vægt på, at brandslukningen ikke er tilstrækkeligt organiseret alene ved opretholdelsen af en række motoriserede brandkorps, men at det er påkrævet ved siden af denne større slukningshjælp at have organiseret en lokal slukningshjælp til den øjeblikkelige indsats, indtil den større hjælp når frem. Behovet for lokal slukningshjælp er selvsagt større i områder, der kun vanskeligt vil kunne få hjælp fra et større motoriseret brandvæsen. Denne lokale slukningshjælp organiseres formentlig bedst på kommunal basis. Også for den større slukningshjælp gælder, at det er af afgørende betydning, at brandvæsenets leder og mandskab har det bedst mulige kendskab til vandforsyningsforholdene og bebyggelsens karakter m.v. Ligeledes er det for det forebyggende brandvæsen af væsentlig betydning, at brandvæsenet har nøje kendskab til de lokale forhold og kontakt med de kommunale myndigheder - navnlig byggemyndighederne.

Udvalget foreslår derfor, at der i loven - § 3, stk. 1, - som almindelig regel fastsættes, at det påhviler enhver kommune i overensstemmelse med reglerne i loven at opretholde et brandvæsen, som under hensyn til udstrækningen og arten af bebyggelsen i kommunen, karakteren af de i kommunen beliggende virksomheder, befolkningstæthed, vandforsyning m.v. er i stand til at yde et forsvarligt rednings- og slukningsarbejde ved ildebrand samt yde en forsvarlig indsats ved uheld med farlige stoffer.

Denne ordning vil ikke være til hinder for, at brandvæserne bliver fælles for et passende antal kommuner, således at der inden for områder etableres en større slukningshjælp.

Det er for udvalgets forslag om, at brandvæsenet organiseres kommunalt, en afgørende forudsætning, at kommunerne i visse afgrænsede områder opretter fælles brandvæsen. Kun herved opnås en forsvarlig og rationel ordning. Det bør i denne sammenhæng nævnes, at nogle kommuner allerede i dag har fælles brandvæsen, således på Suderø og Østerø, ligesom Argir kommune har slukningsoverenskomst med Tórshavn kommune.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 3.3. samt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i afsnit 7.

En anden afgørende forudsætning for udvalgets forslag om, at brandvæsenet organiseres kommunalt, er, at en række tilsynsopgaver m.v., hvis udførelse kræver særlige kvalifikationer, henlægges til landsmyndigheder. Udvalget foreslår, at der oprettes en institution, "Landets brandinspektion", der skal varetage disse opgaver. Om denne institution henvises til bemærkningerne i afsnit 3.4.

3.3. Brandberedskabet.

Med hensyn til omfanget af kommunernes pligt til at sørge for opretholdelsen af et forsvarligt brandberedskab har udval-

get anvendt den formulering, der er brugt i den danske og grønlandske brandlov - lovforslagets § 3, stk. 1,

Det vil næppe være hensigtsmæssigt i loven at fastsætte retningslinier for, hvilke krav der bør stilles til brandvæsenet med hensyn til mandskab, materiel m.v.

Udvalget foreslår, at kravene til de enkelte kommuners brandberedskab fastsættes i en brandvedtægt, der udarbejdes af by- eller bygderådet, og som skal godkendes af Landets brandinspektion.

Ved indførelse af en bestemmelse om, at brandvedtægten skal optages til revision mindst hvert 5. år, samt ved at etablere et effektivt tilsyn med brandvæsenerne bør der kunne skabes sikkerhed for, at brandberedskabet til enhver tid opfylder de krav, som loven forudsætter.

Udvalget har søgt at indhente oplysninger fra de enkelte kommuner om det eksisterende brandberedskab.

Det har været forbundet med betydelige vanskeligheder at tilvejebringe disse oversigter.

Udvalget er opmærksom på, at materialet næppe er fuldstændigt.

På grundlag af oversigterne og en række andre oplysninger har Statens brandinspektion i Danmark udarbejdet et forslag til en organisationsplan for et brandberedskab på Færøerne, jfr. redegørelsen bilag 4. Siderne 3-8 i bilaget er udarbejdet af udvalget på grundlag af forslaget.

Udvalget kan tiltræde dette forslag som en minimumsberedskabsplan.

Planen bør være vejledende for opbygningen af brandberedskabet.

De nævnte oversigter er optaget som bilag 5 til redegørelsen.

3.4. Landets brandinspektion.

Som nævnt foran i afsnit 3.2. foreslår udvalget, at der oprettes en institution, "Landets brandinspektion". Efter lovfor-

slagets § 2 ledes Landets brandinspektion af landsingeniøren.

Begrundelsen for forslaget er, at der nødvendigvis må etableres et tilsyn med de enkelte kommuners brandvæsen, som forudsætter en særlig teknisk ekspertise, at stillingtagen til en række spørgsmål vedrørende brandforhold kræver en særlig teknisk indsigt, som ikke kan påregnes at være til stede i alle kommuners administration, og at en række problemer, der har relation til brandforhold, og som vil kunne forekomme i alle kommuner, kræver en ensartet behandling, som formentlig kun opnås ved at henlægge deres behandling til en central myndighed.

Efter lovforslaget er Landets brandinspektion rådgivende for myndigheder og andre i spørgsmål vedrørende brandvæsen.

Landets brandinspektion fører tilsyn med brandvæsenet. Tilsynet omfatter brandvæsenets beredskab og materiel, udfærdigelse af brandvedtægt, brandvæsenets alarmeringsordning, uddannelse af brandvæsenets personel m.v.

Der henvises i øvrigt til lovforslaget og til afsnit 7, der i bemærkningerne til lovforslagets § 1 indeholder en opregning af de opgaver, der henhører under Landets brandinspektion.

Landsingeniørens institution er efter udvalgets opfattelse velegnet til at varetage de opgaver, der henlægges til Landets brandinspektion.

Det bør dog fremhæves, at opgaverne er af en sådan karakter, at personalet i Landets brandinspektion må specialuddannes, og at inspektionen derfor bør etableres som en i princippet selvstændig afdeling i landsingeniørens institution.

Afsnit 4.

Forslagets økonomiske konsekvenser.

4.1. Kommunale udgifter.

De økonomiske konsekvenser af forslaget - etableringsomkostninger og driftsomkostninger - er søgt beregnet af Statens brandinspektion.

Der henvises til bilag 4, side 10-12.

Omkostningerne må, da brandvæsenet efter forslaget er et kommunalt anliggende, i princippet afholdes af kommunerne.

I det omfang, der etableres fælles brandvæsen, må omkostningerne afholdes i forhold til de deltagende kommuners befolkningstal.

Andre forhold bør dog kunne influere på omkostningsfordelingen. Eksempelvis bør en kommune, hvor særlige forhold - bebyggelsens karakter og tæthed, særlige brandfarlige virksomheder m.v. - kræver et øget brandberedskab, yde et større bidrag end kommuner, hvor sådanne forhold ikke foreligger, og eksempelvis bør en kommune, som på grund af beliggenhed kun vanskeligt kan få hjælp fra det fælles brandvæsen, yde et mindre bidrag end andre kommuner.

4.2. Landets udgifter.

De årlige driftsudgifter for Landets brandinspektion anslås til 500.000 kr.

4.3. Bidrag fra Føroya Brunatrygging.

Udvalget har overvejet spørgsmålet, om der bør pålægges

Føroya Brunatrygging at yde tilskud til brandvæsenerne.

Spørgsmålet om brandforsikringsselskabers eventuelle pligtmæssige bidrag til brandvæsenerne var genstand for overvejelser i den af justitsministeriet i Danmark i 1945 nedsatte kommission angående organisationen af brandvæsenet i Danmark.

Kommissionsarbejdet, der afsluttedes i 1952, var grundlaget for lov nr. 247 af 10. juni 1960 om brandvæsenet i Købstæderne og på landet.

I kommissionens betænkning anføres bl.a.:

"For en umiddelbar betragtning synes en sådan ordning meget rimelig, og der kan anføres en række argumenter for den.

Det er brandforsikringsselskaberne, som repræsenterer den økonomiske interesse i en effektiv brandslukning, og som således har høstet fordelene af brandvæsenets stigende effektivitet, og en yderligere nedgang i brandskaderne som følge af en fortsat udbygning af brandvæsenerne vil i første række komme disse selskaber til gode.

Et bevis på brandforsikringsselskabernes store interesse i gode brandvæsener har man iøvrigt i, at selskaberne allerede gennem mange år frivilligt har ydet tilskud til brandvæsenerne.

.....

I det nedsatte underudvalg har man drøftet indførelse af en ordning, hvorefter alle brandforsikringsselskaber skulle betale en årlig afgift på 3 pct. af deres præmieindtægt ved direkte brandforsikring her i landet. Under de senere forhandlinger viste det sig nødvendigt med en afgift på 6 pct. Afgiften skulle indgå i en fond, hvis midler skulle anvendes til at yde tilskud til brandvæsenerne samt i øvrigt til styrkelse af brandforsvaret. Der har dog ikke kunnet opnås enighed om en sådan ordning, idet der navnlig fra forsikringsselskabernes side er blevet fremsat en række indvendinger mod den.

Man har herved især henvist til, at opretholdelsen af de nødvendige brandvæsener er en typisk offentlig opgave,

der varetages i samtlige borgeres interesse. De nødvendige midler hertil bør efter forsikringsrepræsentanternes opfattelse tilvejebringes af offentlige myndigheder gennem deres sædvanlige skatteindtægter, således at alle borgere kommer til at deltage i udgifterne til brandvæsenerne efter deres evne. Hvis forslaget blev gennemført, ville de personer, som ikke tegner forsikring for deres ejendele eller kun forsikrer delvis, få en ubegrundet fordel på den øvrige befolknings bekostning. Det er naturligvis rigtigt, at en nedgang i brandskaderne som følge af brandvæsenets udbygning vil formindske brandforsikringsselskabernes udgifter, men fordelene herved vil på grund af konkurrencen mellem selskaberne komme befolkningen til gode gennem lavere præmier. Man fandt det i øvrigt irrationelt og i strid med moderne skatteprincipper at pålægge en bestemt erhvervsgren specielle udgifter til varetagelse af en offentlig opgave.-"

Resultatet af kommissionens overvejelser blev, at man afstod fra at optage bestemmelser i udkastet til loven. Medvirkende til dette resultat var også den omstændighed, at det forelå oplyst for kommissionen, at der ved forhandlinger mellem de kommunale organisationer og forsikringsselskabernes organisationer var opnået aftale om en udbygning og fæstnelse af selskabernes praksis med at yde frivillige bidrag til brandvæserne.

Kommissionen bemærkede imidlertid følgende:

"Det er dog stadig kommissionen opfattelse, at man fortsat bør have opmærksomheden henvendt på enhver mulighed for at lette kommunerne med tilvejebringelse af midlerne til deres brandvæsener. Hvis kommissionens udkast til en ny lov om brandvæsenet uden for København bliver ophøjet til lov, vil det utvivlsomt medføre nogen udgiftsforøgelse for kommunerne, og det vil formentlig en del steder også af civilforsvarsmæssige grunde være nødvendigt at pålægge kommunerne at udvide deres brandvæsener ret betydeligt. Spørgsmålet om og i hvilket omfang forsikringsselskaberne skal deltage i finansieringen heraf forudsættes optaget til direkte forhandling mellem civilforsvarsstyrelsen og de øvrige interesserede parter."

Efter de for udvalget foreliggende oplysninger er forholdet i Danmark, at brandforsikringsselskaberne på grundlag af en frivillig aftale i mange år har ydet tilskud til brandvæsenerne uden for København og Frederiksberg kommuner, navnlig til materielanskaffelser. Tilskudet androg 3-4 mill. kr. årligt.

Selskaberne har imidlertid pr. 1. januar 1972 bragt denne frivillige ordning til ophør, og forhandlinger om en forlængelse har været resultatløse.

I København og Frederiksberg kommuner eksisterer en særlig ordning med lovpligtig tilskud til brandvæsenerne. Bidraget dækker i København ca. 3/4 af kommunens udgifter til brandvæsenet og udgjorde i 1974 ca. 35 mill. kr. årligt.

Denne særlige ordning står formentlig foran en revision.

Udvalget er bekendt med, at Føroya Brunatrygging har ydet bidrag til materielanskaffelser til brandvæsenerne.

Udvalget har ikke indhentet oplysninger om størrelsen af disse bidrag.

Ved en bedømmelse af spørgsmålet om og i hvilket omfang Føroya Brunatrygging bør bidrage til brandvæsenets udgifter, er det tvivlsomt, om de argumenter, der fra danske forsikrings-selskabers organisationer er anført mod en lovpligtig ordning, med fuld vægt kan anvendes under forholdene her i landet, hvor Føroya Brunatrygging har monopol på brandforsikring.

Udvalget finder imidlertid, at der ikke på nuværende tidspunkt bør indføres regler om lovpligtig tilskud fra Føroya Brunatrygging, men er af den opfattelse, at en rimelig ordning bør kunne opnås ved forhandling mellem på den ene side Landets brandinspektion og kommunale organisationer og på den anden side Føroya Brunatrygging.

Udvalget henviser endvidere til bestemmelsen i § 7 i lagtingslov nr. 24 af 28. marts 1956 om forsikringsvirksomhed, hvorefter det ved lov kan pålægges Tryggingarsambandið Føroyar en landskassen tilfaldende afgift for den forbundet med-

delte eneret.

Der er således mulighed for - uafhængig af brandlovgivningen - at pålægge forsikringsselskabet en afgift, der formentlig vil kunne anvendes til bidrag til brandvæsenernes opbygning og drift.

4.4. Andre muligheder for tilskud.

Om mulighederne for tilskud til brandvæsenene fra landet og staten henvises til bemærkningerne i afsnit 5.3. "Forholdet til katastrofeindsats" og 5.4. "Forholdet til civilforsvaret".

Afsnit 5.

Andre overvejelser.

5.1. Forholdet til udvalgets kommissorium.

Udvalgets kommissorium, jfr. afsnit 1, er at udarbejde et forslag til en ny brandlov med tilhørende administrative forskrifter.

Udvalget er gået ud over dette kommissorium, idet udvalget i sit forslag til en ny brandlov og det deri foreslåede brandberedskab har medtaget et beredskab mod uheld med farlige stoffer henlagt under brandvæserne.

Begrundelsen herfor er, at en indsats ved uheld med farlige stoffer ikke er henlagt under nogen myndigheds ansvarsområde, og at brandvæsenerne - som i andre lande - må anses for nærmest og bedst egnet til at yde en sådan indsats.

Ved uheld med farlige stoffer forstås enhver forurening på landjorden, der kan medføre fare for eller have uheldige følger for miljøet, sundheden, færdslen m.v. - eksempelvis oliespild (-udslip), kemikaliespild (-udslip).

Idet i øvrigt henvises til det i afsnit 5.3. "Forholdet til katastrofeindsats" og afsnit 5.4. "Forholdet til civilforsvaret", anførte, bemærkes, at udvalget med disse overvejelser og forslag er gået betydeligt ud over kommissoriet.

Såfremt lovforslaget vedtages med de i disse afsnit indeholdte bemærkninger, får loven karakter af en redningslov.

Udarbejdelsen af administrative forskrifter afventer behandlingen af udvalgets lovforslag.

5.2. Forholdet til bygningslovgivningen.

Bortset fra bestemmelserne i kapitel 3 om brandfarlige virksomheder m.m. og kapitel 6 om forskrifter indeholder lovforslaget ikke hjemmel til at træffe afgørelser om forhold af bygningsmæssig karakter eller udstede forskrifter af bygningsmæssig karakter.

Forskrifter i øvrigt af bygningsmæssig karakter eller afgørelser af denne karakter til forebyggelse af brandfare må udstedes eller træffes i medfør af bygningslovgivningen, det vil sige lagtingslov nr. 13 af 21. maj 1954 om byplaner og byggevedtægter som ændret ved lagtingslov nr. 48 af 24. maj 1974.

Udvalget understreger betydningen af, at der udfærdiges en landsbyggevedtægt, således at det sikres, at alle kommuner har tidssvarende byggebestemmelser også i henseende til forebyggelse af brandfare.

I kommuner, der ikke har byggevedtægt, er bygningslovgivningen forældet, ligesom det er tvivlsomt, i hvilket omfang lovgivningen er gældende, jfr. bemærkningerne i afsnit 2.2. I øvrigt bemærkes, at de gældende byggevedtægter i et vist omfang ikke indeholder tilstrækkelige og præcise bestemmelser om brandforhold. Et eksempel herpå er den i Tórshavn kommune gældende byggevedtægt.

Udvalget henviser i denne forbindelse til det af landsingeniøren i 1975 udarbejdede forslag til en landsbyggevedtægt.

5.3. Forholdet til katastrofeindsats.

5.3.1. Udvalget har overvejet brandlovgivningens og brandvæsenets forhold til katastrofeindsats, katastrofeledelse og katastrofeplanlægning.

I 1976 nedsatte det danske justitsministerium en arbejdsgruppe til at undersøge mulighederne for en effektivisering af den lokale katastrofeplanlægning.

Arbejdsgruppen afgav i april måned 1981 en delbetækning om ledelsesproblemerne i katastrofesituationer.

I denne delbetænkning anvendes betegnelsen "Katastrofeplanlægning" og "Katastrofeledelse" om den planlægning og ledelse, der vedrører indsats udover den blot rutinemæssige, idet der - enten fordi et større antal mennesker er dræbte eller sårede, således at betydelige redningsforanstaltninger er påkrævede, eller fordi en større kreds af mennesker eller større værdier er udsat for umiddelbar fare - kræves en indsats fra flere komponenter med behov for en koordinerende ledelse ud over den, der daglig disponerer.

5.3.2. Katastrofetyper.

Betænkningen beskæftiger sig med katastrofetyper inddelt efter arten af begivenhederne:

- a) flyulykker,
- b) vejtrafikulykker,
- c) togulykker,
- d) søulykker,
- e) ulykker i forbindelse med transport af (miljø-) farlige stoffer,
- f) ulykker i forbindelse med udslip af (miljø-) farlige stoffer,
- g) brand, eksplosion, nedstyrtning eller lignende,
- h) ulykker vedrørende radioaktive stoffer,
- i) naturkatastrofer.

Katastrofetyperne systematiseres imidlertid tillige ud fra hvilke skade- og indsatsformer, der kan være tale om:

- a) Katastrofeplan for Færøerne af 1. februar 1983 (politiets planlægning).
- b) Plan for søredningstjenesten af oktober 1975.
- c) Udkast til beredskabsplan for landssygehuset.

Katastrofeplanen for Færøerne (politiets planlægning), der har særlig relevans til de foreliggende problemer, er optaget som bilag 6 til redegørelsen.

Planen forudsætter flere delplaner, der foreligger eller er under udarbejdelse.

5.3.4. Katastrofeledelse.

Der findes ikke i lovgivningen eller i administrative bestemmelser udtrykkelige generelle forskrifter om, hvem der har ledelsen af en indsats i en katastrofesituation.

I retsplejelovens § 108 er det bestemt, at det er politiets opgave at opretholde sikkerhed, fred og orden.

Denne bestemmelse forstås i praksis derhen, at politiet har ledelsen i katastrofetilfælde, medmindre lovgivning eller administrative forskrifter bestemmer andet.

Som eksempel på, hvor der på særlige områder er fastsat bestemmelser om ledelsen, kan nævnes:

- a) Søredningstjenesten er ved en administrativ bestemmelse fra 1969 henlagt til Færøernes Kommando, der udøver sine funktioner i nært samarbejde med Vaktar- og Bjargingartænastan.
- b) Efter udvalgets forslag til en lagtingslov om brand m.v. - § 17 - har brandinspektøren kommandoen på brandstedet under rednings- og slukningsarbejdet og under en indsats ved uheld med farlige stoffer.

Herudover ses den på Færøerne gældende lovgivning eller gældende administrative bestemmelser ikke at indeholde særlige regler om ledelsesfunktionerne ved ulykkestilfælde.

I den i afsnit 5.3.1. nævnte delbetænkning om katastrofeledelse skelnes der mellem den koordinerende ledelse og den tekniske ledelse på skadestedet.

Til belysning af den koordinerende ledelses opgaver og funktioner er et afsnit af betænkningen om katastrofeledelse optaget som bilag 7 til redegørelsen.

Betænkningen om katastrofeledelse har i Danmark givet anledning til, at justitsministeriet den 4. januar 1983 har udstedt en ny instruks for brandinspektører, hvori det fastsættes, at brandinspektøren har ledelsen af den tekniske indsats på skadestedet i tilfælde af brand, eksplosion, uheld med farlige stoffer, sammenstyrtningsulykker, togulykker, flyulykker til lands samt skibsulykker ved kaj.

Endvidere bestemmes det i instruksen, at den samlede indsats ved større fredstidsskader koordineres af politimesteren, jfr. retsplejelovens § 108.

Det foreliggende forslag til lov om brand m.v. indeholder hjemmel til at tillægge brandinspektøren den tekniske ledelse også i andre skadetilfælde end brand og uheld med farlige stoffer, jfr. forslagets § 6, stk. 4.

Forslaget indeholder tillige hjemmel til, at den tekniske ledelse ved større fredstidsskader henlægges til Landets brandinspektion, jfr. forslagets § 1, stk. 3.

Spørgsmålet om det hensigtsmæssige heri har imidlertid meget nær sammenhæng med beredskabsproblematikken, jfr. bemærkningerne i afsnit 5.3.5.

færøske område.

Luftfartsdirektoratet bemærkede endvidere, at en katastrofeplan omfattende en lufthavn normalt indeholder, hvad der videre sker, når alarmering er foretaget fra lufthavnen, det vil sige ansvar for videre alarmering, hvilke instanser der involveres, hvilket omfang disse instansers indsats får samt regler for hjælpens integration med lufthavnens indsats og øvrige arbejde.

Luftfartsdirektoratet bad sig underrettet om, hvorvidt landfogeden var enig i, at ansvaret for revision og rettelsetjeneste bør ligge hos politiet, der har den overordnede skadestedsledelse.

Som konsekvens af reglerne om katastrofeledelsen, jfr. afsnit 5.3.4., indvilgede landfogeden heri.

Planen om indsats ved flyulykker indgår nu i politiets generelle katastrofeplan, jfr. redegørelsens bilag 6.

Udvalget er bekendt med, at luftfartsdirektoratet i en skrivelse af 11. november 1983 til danske lufthavne, til Vágar lufthavn samt til grønlandske lufthavne efter drøftelser i udvalget vedrørende brand- og redningstjenesten på offentlige lufthavne om beredskabsøvelser har meddelt, "at vi gerne ser og stærkt rekommanderer, at lufthavnschefen ca. hvert tredje år ved kontakt med de berørte myndigheder tager initiativ til, at beredskabsøvelser i fuld skala med deltagelse af politi, brandvæsen, hospitalsvæsen og eventuelt den lokale CF-kolonne afholdes, supponerende et havari med et luftfartøj på eller tæt ved lufthavnen."

Det anføres imidlertid videre i skrivelsen:

"En del lufthavne i Grønland og på Færøerne vil på grund af afstand til hjælpeenheder ikke kunne arrangere egentlige beredskabsøvelser, men det vil være muligt at gennemføre kommunikationsøvelser, hvor politimesterembedet inddrages. Vi skal opfordre til, at der tages initiativ hertil, og at sådanne øvelser gennemføres ca. en gang om året."

Denne sidste bemærkning giver efter udvalgets opfattelse klart udtryk for en del af beredskabsproblematikken på Færøerne.

I denne forbindelse bemærkes, at lufthavnens interne redningstjeneste er et minimumsberedskab i henhold til internationale regler.

Dette minimumsberedskab forudsætter tilstedeværelsen af en organiseret redningstjeneste i samfundet, som kan indsættes som hjælp for lufthavnens redningstjeneste og i øvrigt overtage redningsarbejdet.

Om andre typer af ulykker bemærkes, at også disse er omfattet af politiets katastrofeplan.

Som nævnt i afsnit 5.3.3. og 5.3.4. har politiet ansvaret for, at der foretages en planlægning til imødegåelse af truende eller indtrådte fredstidskatastrofer, medens det i øvrigt er de enkelte faglige komponenter, der har ansvaret for, at der i katastrofesituationer kan ydes en tilstrækkelig indsats.

Om disse enkelte faglige komponenter skal udvalget bemærke:

Brandvæsen.

Redegørelsen indeholder i afsnit 3.3., jfr. bilag 4 og afsnit 7 (bemærkningerne til lovforslagets § 3) et forslag til en organisationsplan for et brandberedskab.

Som fremhævet er der tale om et minimumsberedskab.

Tórshavn kommune har i dag et beredskab, der for så vidt angår personel går ud over det foreslåede minimumsberedskab.

Minimumsberedskabet er utilstrækkeligt ved større fredstids-skader.

Ambulancetjenesten.

Det synes ikke klart at fremgå af gældende lovgivning eller administrative bestemmelser, hvem der har ansvaret for ambulance-tjenesten.

Den nuværende kapacitet ved sygehusene og bjergeforeningerne

er efter udvalgets opfattelse utilstrækkelig ved ulykker af større omfang.

Det er udvalget bekendt, at politiet som et led i katastrofeplanlægningen har oversigter over motorkøretøjer, der i en akut situation vil kunne anvendes som ambulancer.

Efter udvalgets opfattelse bør ansvaret for tilstrækkelig ambulancekapacitet præciseres.

Transporttjenesten i øvrigt.

Beredskabet består i mulighederne for anvendelse af forskellige institutioners transportmidler, herunder køretøjer, fartøjer og helikoptere.

Vaktar- og Bjærgingartænasten, Strandferðslan, marinen og bjærgeforeningerne indgår som væsentlige led i dette beredskab.

Redningstjenesten.

Redningstjenesten vedrører navnlig befrielse af indespærrede og fastklemte personer.

Beredskabet består bl.a. i mulighederne for anvendelse af brandvæsenerne, kommunernes tekniske afdelinger, landsingeniørens institution og de lokale bjærgeforeninger.

I mangel af anden bestemmelse, jfr. afsnit 5.3.4., har politiet ledelsen af denne indsats.

Dette er ikke hensigtsmæssigt, da politiet ikke har den fornødne tekniske indsigt til at lede og dermed have ansvaret for denne indsats.

Redningstjenesten i øvrigt.

De lokale bjærkeforeninger og L.F.B. indgår som meget betydende komponenter i politiets katastrofeplanlægning og i beredskabet.

Planen forudsætter, at de lokale bjærgeforeninger som nævnt foran vil kunne yde bistand ved ambulancetjenesten, transporttjenesten i øvrigt og redningstjenesten, men tillige første hjælp på skadestedet, yde bistand ved afspærring og evakuering.

De lokale bjørgeforeninger består som bekendt af frivilligt, ulønnet personel, hvis indsats fortjener megen påskønnelse. Uden disse foreninger ville beredskabet være ganske utilstrækkeligt.

Det må imidlertid påpeges, at foreningerne som frivillig hjælpeorganisationer ikke er direkte ansvarlig for indsatsen i en katastrofesituation.

Sygehusberedskabet.

Der bør efter udvalgets opfattelse udarbejdes beredskabsplaner for alle sygehuse.

Som foran anført er det efter udvalgets opfattelse tvivlsomt, om beredskabet ved større fredstidsskader er tilstrækkeligt, og om ledelsesforholdene i henseende til teknisk indsats på skadestedet er hensigtsmæssige.

Vanskelighederne ved opbygning af et effektivt katastrofeberedskab er formentlig, at der relativt sjældent vil være brug for dets anvendelse, og at omkostningerne skønnes betydelige.

Det er udvalgets generelle synspunkt, at det ikke er en kommunal opgave, men en landsopgave, at sikre, at der findes et effektivt katastrofeberedskab.

Landsstyret bør i sine overvejelser tage hensyn til de muligheder, som civilforsvarslovgivningen indeholder, jfr. bemærkningerne i afsnit 5.4.

Udvalget henstiller,

at landet yder tilskud til de kommunale brandvæsener, således at der opbygges et lokalt brandberedskab udover det af udvalget foreslåede minimumsberedskab, hvorved sikres, at brandvæsenerne

kan indgå som en betydende komponent i en katastrofesituation,

at landet yder større tilskud til L.F.B.,

at det overvejes at opbygge et beredskab på Landets brandinspektion til indsættelse i katastrofesituationer, hvorved bemærkes, at landsingeniørens institution, hvorunder Landets brandinspektion efter lovforslaget henhører, allerede nu skønnes at råde over personel og materiel m.v., som kan indgå i et eventuelt beredskab,

at der træffes afgørelse om ledelsen af den tekniske indsats på skadestedet, jfr. afsnit 5.3.4.,

at ansvaret for tilstrækkelig ambulancekapacitet klarlægges,

at der udarbejdes beredskabsplaner for alle sygehuse, og

at det overvejes at nedsætte et beredskabsråd, hvis opgave er at vurdere behovet for et beredskab og at afgive indstilling til de bevilgende myndigheder. Rådet kan eventuelt sammensættes således: 1 af landsstyret udpeget medlem, 1 af kommuneforeningen udpeget medlem, 1 af byrådet i Tórshavn udpeget medlem, 1 af L.F.B. udpeget medlem, lederen af Landets brandinspektion, landslægen og landfogeden. Såfremt civilforsvaret deltager i opbygning af et katastrofeberedskab, bør civilforsvarsstyrelsen formentlig repræsenteres i rådet.

5.4. Forholdet til civilforsvaret.

Civilforsvaret er en humanitær, ikke militær, organisation, som hører under indenrigsministeriet.

Det er civilforsvarets opgave at redde menneskeliv, yde befolkningen hjælp, lindre nød og begrænse skader på materielle værdier. Civilforsvaret udøver sin opgave ved katastrofer i fredstid og under krigsforhold.

Civilforsvaret er et fællesanliggende.

Lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret er ved kongelig anordning nr. 337 af 2. oktober 1952 sat i kraft på Færøerne.

Anordningen er optaget som bilag 8 til redegørelsen.

Loven har ikke kunnet praktiseres på Færøerne, jfr. notat af 1977 udarbejdet af landfogeden, bilag 9 til redegørelsen.

Efter forhandlinger mellem civilforsvarsstyrelsen og landfogeden har civilforsvaret imidlertid i 1979 udlånt materiel til en værdi af ca. 500.000 kr. til landfogeden som bidrag til opbygning af et fredstidskatastrofeberedskab.

Dette materiel er fordelt til bjørgeforeningerne.

Den 1. januar 1982 trådte en ny civilforsvarslov - lov nr. 253 af 27. maj 1981 - i kraft i Danmark.

Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne med de afvigelser, som de særlige forhold tilsiger.

Loven er optaget som bilag 10 til redegørelsen.

Til grund for denne lov forelå en række betænkninger, herunder betænkning nr. 860 af 1979 om civilforsvar og brandvæsen m.v. og betænkning nr. 861 af 1979 om integration af civilforsvar og brandvæsen.

Loven indeholder bl.a. bestemmelser, der tilsigter, at fredstidskatastrofeberedskabet og det særlige beredskab under krigsforhold sammenarbejdes til en enhed, der har fælles funktioner såvel i fredstid som under ekstraordinære forhold.

Civilforsvaret er i Danmark en meget betydende komponent i katastrofeberedskabet.

På rigsombudsmandens foranledning er spørgsmålet om ikraftsættelsen på Færøerne af den ny danske civilforsvarslov drøftet med embedsmænd fra indenrigsministeriet og civilforsvarsstyrelsen under et besøg på Færøerne i foråret 1982.

Udvalgets formand deltog i drøftelserne.

Resultatet af drøftelserne blev, at det måtte erkendes, at loven ikke kan danne grundlag for en færøsk civilforsvarslov.

Det aftaltes, at indenrigsministeriet ville udarbejde et forslag til en særlig lov om civilbeskyttelse for Færøerne sideløbende med udvalgets udarbejdelse af et forslag til en brandlov.

Udvalget er af den opfattelse at en lovgivning om civilbeskyttelse på Færøerne udarbejdet på grundlag af udvalgets forslag om brandvæsenets organisation i væsentlig grad vil kunne medvirke til opbygning af et katastrofeberedskab, og foreslår, at landsstyret over for indenrigsministeriet tilkendegiver, at færøske myndigheder er interesseret i en sådan lovgivning.

Afsnit 6.

Uppskot til

løgtingslóg um eldsbruna o.a.

1. kapittul.

Skipan av brunamálum.

§ 1. Brunaumsjón landsins hevur eftirlit við brunamálum. Eftirlitið fevnir um:

1. Tilbúgving og útgerð hjá slökkiliðunum.
2. Gerð av brunareglugerð.
3. Vatnveiting til slökkilið.
4. Ávaringarskipan hjá slökkiliðunum.
5. Útbúgving av manningini í slökkiliðunum.

2. stk. Brunaumsjón landsins røkir umframt tey stórv, ið verða lögð undir stovnin í lógini ella í teimum fyriskipanum, ið verða gjørdar sambært lógini. Brunaumsjón landsins er annars ráðgevi hjá myndugleikunum og øðrum í spurningum brunamálum viðvíkjandi.

3. stk. Landsstýrið kann leggja fleiri stórv undir brunaumsjón landsins.

§ 2. Landsverkfrøðingurin stendur fyri brunaumsjón landsins.

2. stk. Avgerðir, brunaumsjón landsins tekur, kunnu verða lagðar fyri landsstýrið.

lagtingslov om brand m.v.

Kapitel 1.

Brandvæsenets organisation.

§ 1. Landets brandinspektion fører tilsyn med brandvæsenet. Tilsynet omfatter:

1. Brandvæsenets beredskab og materiel.
2. Udfærdigelse af brandvedtægt.
3. Brandvæsenets vandforsyning.
4. Brandvæsenets alarmeringsordning.
5. Uddannelse af brandvæsenets personale.

Stk. 2. Landets brandinspektion varetager herudover de funktioner, der tillægges institutionen i loven eller i de i medfør af loven udfærdigede forskrifter. Landets brandinspektion er i øvrigt rådgivende for myndigheder og andre i spørgsmål vedrørende brandvæsen.

Stk. 3. Landsstyret kan henlægge yderligere opgaver til Landets brandinspektion.

§ 2. Landets brandinspektion ledes af landsingeniøren.

Stk. 2. Afgørelser, der træffes af Landets brandinspektion, kan indbringes for landsstyret.

3. stk. Landsstýrið kann hóast regluna í 2. stk. áseta, at ávísar avgerðir, ið brunaumsjón landsins tekur, eru endaligar.

§ 3. Hver kommuna skal sambært reglunum í hesi lóg hava slökkilið, sum við fyriliti til vídd, slag av bygging og virkjum í kommununi, fjølbýli, vatnveiting, o.a. er ført fyri at inna fullgott bjargingar- og slökkiarbeiði, táið eldur er í, og veita dygga hjálp, táið óhapp stendst av vandamiklum evnum.

2. stk. Brunaumsjón landsins kann heilt ella fyri ein part sleppa einari kommunu frá at halda skökkilið, um so er, at kommunan í semju við annað slökkilið ella á annan hátt fær í lag fullgóða skipan av bjargingar- og slökkiarbeiðinum í kommununi

3. stk. Brunaumsjón landsins kann áseta, at kommunur innan fyri avmarkað øki skulu taka avgerð, sbr. 2. stk. um at hava sama slökkilið, um tær ikki sjálvar vilja halda slökkilið.

4. stk. Brunaumsjón landsins kann loyva, at fleiri kommunur hava sama slökkilið.

§ 4. Býar- ella bygðaráðið stendur fyri slökkiliðinum í kommununi.

2. stk. Landsstýrið kann í samráð við avvarðandi býar- ella bygðaráð gera av, at kommunan skal seta

Stk. 3. Landsstyret kan uanset reglen i stk. 2 bestemme, at visse afgørelser, der træffes af Landets brandinspektion, er endelige.

§ 3. Det påhviler enhver kommune i overensstemmelse med reglerne i denne lov at opretholde et brandvæsen, som under hensyn til udstrækningen og arten af bebyggelsen i kommunen, karakteren af de i kommunen beliggende virksomheder, befolkningstæthed, vandforsyning m.v. er i stand til at yde et forsvarligt rednings- og slukningsarbejde ved ildebrand samt yde en forsvarlig indsats ved uheld med farlige stoffer.

Stk. 2. Landets brandinspektion kan helt eller delvis fritage en kommune for opretholdelse af et brandvæsen, såfremt kommunen ved aftale med et andet brandvæsen eller på anden måde tilvejebringer en forsvarlig ordning af rednings- og slukningsarbejdet i kommunen.

Stk. 3. Landets brandinspektion kan bestemme, at kommuner inden for et afgrænset område skal træffe aftale i henhold til stk. 2 med samme brandvæsen, såfremt de ikke selv ønsker at opretholde et brandvæsen.

Stk. 4. Landets brandinspektion kan tillade, at flere kommuner opretter fælles brandvæsen.

§ 4. By- eller bygderådet har den øverste ledelse af kommunens brandvæsen.

Stk. 2. Landsstyret kan efter forhandling med vedkommende by- eller

eina brunanevnd.

3. stk. Í kommunum við brunanevnd hefur henda nevndin fyristöðuna.

4. stk. Í brunanevndinni sita 3 limir, tilnevndir av býar- ella bygðaráði, brunaumsjónarmaður og 1 limur, sum fútin tilnevnir.

5. stk. Býar- ella bygðaráðið velur formannin í brunanevndinni millum teir limir, sum býar- ella bygðaráðið hefur tilnevnt. Formaðurin og í minsta lagi 1 av teimum limum, sum býar- ella bygðaráðið hefur tilnevnt, skulu vera limir í býar- ella bygðaráðnum.

§ 5. Hver kommuna ger eina brunasamtykt við gjøllari reglum fyri:

- a) skipan og tænastuviðurskifti hjá slökkiliðinum,
- b) tí slækkiútgerð, ið skal vera til, og hildin fyri rokning kommununnar,
- c) tey slökkiamboð, sum eigarar av fastari ogn skulu fáa sær og umsita,
- d) ta vatnveiting, ið neyðug er til eldslökkingina,
- e) boðsending eftir slökkiliðinum.

2. stk. Býar- ella bygðaráðið ger brunasamtyktina. Brunasamtyktin skal verða góðkend av brunaumsjón landsins.

3. stk. Býar- ella bygðaráðið kunnger brunasamtyktina.

4. stk. Brunasamtyktin verður endurskoðað í minsta lagi 5. hvørt ár.

bygðeråd bestemme, at der i kommunen skal oprettes en brandkommission.

Stk. 3. I kommuner med brandkommission udøves ledelsen af brandvæsenet af brandkommissionen.

Stk. 4. Brandkommissionen består af 3 medlemmer udpeget af by- eller bygderådet, af brandinspektøren og af 1 medlem udpeget af landfogeden.

Stk. 5. By- eller bygderådet udpeger brandkommissionens formand blandt de af by- eller bygderådet udpegede medlemmer. Formanden og mindst 1 af de af by- eller bygderådet udpegede medlemmer skal være medlemmer af by- eller bygderådet.

§ 5. For hver kommune udfærdiges en brandvedtægt med de nærmere regler for:

- a) brandvæsenets organisation og tjenesteforhold,
- b) det brandmateriel og -udstyr, der skal forefindes og vedligeholdes for kommunens regning,
- c) det brandmateriel, som ejere af faste ejendomme skal anskaffe og vedligeholde,
- d) den for brandslukningen nødvendige vandforsyning,
- e) tilkaldelse af brandvæsenet.

Stk. 2. By- eller bygderådet udfærdiger brandvædtægten. Brandvedtægten skal godkendes af Landets brandinspektion.

Stk. 3. By- eller bygderådet offentliggør brandvedtægten.

Stk. 4. Brandvedtægten skal optages til revision mindst hvert 5. år.

§ 6. Í hvörjari kommunu setir býar- ella bygðaráððið ein brunaumsjónarmann. Fleiri kommunur kunnu vera saman um ein brunaumsjónarmann. Tilnevningin skal verða góðkend af brunaumsjón landsins.

2. stk. Býar- ella bygðaráððið kann seta ein ella fleiri hjálparmenn at vera brunaumsjónarmanninum til hjálpar eftir somu reglum sum í 1. stk.

3. stk. Brunaumsjónarmaðurin hevur ta dagligu fyrisitingina av slökkiliðinum í kommununi.

4. stk. Brunaumsjón landsins kann gera reglugerð fyri brunaumsjónarmenn og hjálparar.

§ 7. Býar- ella bygðaráððið ásetir gjøllari reglur um setan av manning til slökkiliððið.

§ 8. Landsstýrið kann áseta reglur um útbúgving av starvsfólkinum í slökkiliðinum. Kommunan ber útreiðslurnar til útbúgving av slökkiliðinum.

§ 9. Brunaumsjón landsins kann áseta reglur um venjingar hjá slökkiliðinum.

§ 10. Brunaumsjón landsins kann áseta at nýta einsháttað sløg av slökkiamboðum og -kranum, og eisini áseta almennar reglur fyri nýtslu av opnum vatnveitingarstöðum.

§ 6. I hver kommune ansætter by- eller bygderådet en brandinspektør. Brandinspektøren kan være fælles for flere kommuner. Ansættelsen skal godkendes af Landets brandinspektion.

Stk. 2. By- eller bygderådet kan ansætte en eller flere brandassistenter til hjælp for brandinspektøren efter samme regler som i stk. 1.

Stk. 3. Brandinspektøren varetager den daglige ledelse af kommunens brandvæsen.

Stk. 4. Landets brandinspektion kan udfærdige en instruks for brandinspektører og brandassistenter.

§ 7. By- eller bygderådet fastsætter regler om antagelse af mandskab til brandvæsenet.

§ 8. Landsstyret kan fastsætte bestemmelse om uddannelse af brandvæsenets personale. Kommunen afholder udgifterne til brandvæsenets uddannelse.

§ 9. Landets brandinspektion kan fastsætte regler om øvelser for brandvæsenets personale.

§ 10. Landets brandinspektion kan påbyde anvendelse af ensartede typer af brandmateriel og brandhaner samt fastsætte almindelige regler for udnyttelse af åbne vandforsyningssteder.

§ 11. Býar- ella bygðaráððið hevur skyldu at síggja til, at í hvørjum fjølbygdum parti av kommununi er nóg góð vatnveiting til eldsløkkingar, og at neyðturviligur vegur er til økið.

2. stk. Kommunan ber útreiðsluna av at seta upp og umsita sløkkingarkranar og ávís vatnveitingarstöð.

§ 12. Í hvørjari kommunu skal vera ein skipan til at boða sløkkiliðinum frá. Brunanevndin - í kommunum uttan brunanevnd býar- ella bygðaráððið - ger fráboðanarskipanina. Skipanin skal verða góðkend av brunaumsjón landsins og fútanum.

2. stk. Telefonverkið skal vera til hjálpar, tá ið boðað verður frá eldi. Landsstýrið kann aftaná samráðing við Telefonverk Føroya Løgtings áseta gjøllari reglur um hetta.

§ 13. Um ein kommuna ikki útvegar og røkir tey neyðugu sløkkiamboð ella ikki setir ta manning, ið neyðug er, ella um hon ikki hevur umsorgan fyri tørvandi vatnveiting ella fráboðanarskipan, kann spurningurin verða lagdur fyri landsstýrið.

2. stk. Landsstýrið kann fyri kommununnar rokning bøta um tað, sum vanar.

§ 11. Det påhviler by- eller byggerådet at sørge for, at der i enhver tættere bebygget del af kommunen er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning, og at der er den nødvendige vejadgang til denne.

Stk. 2. Kommunen afholder udgifterne ved etablering og vedligeholdelse af brandhaner og åbne vandforsyningssteder.

§ 12. For hver kommune skal der findes en plan for alarmering af brandvæsenet. Brandkommissionen - i kommuner uden brandkommission by- eller byggerådet - udarbejder alarmeringsplanen. Planen skal godkendes af Landets brandinspektion og landfogeden.

Stk. 2. Telefonvæsenet skal bistå ved brandalarmeringen. Landsstyret kan efter forhandling med Telefonverk Føroya Løgtings fastsætte nærmere regler herom.

§ 13. Såfremt en kommune ikke anskaffer og vedligeholder det nødvendige brandmateriel eller ikke ansætter det fornødne brandmandskab, eller såfremt den ikke sørger for fornøden vandforsyning eller alarmeringsordning, kan spørgsmålet indbringes for landsstyret.

Stk. 2. Landsstyret kan for kommunens regning lade manglerne afhjælpe.

2. kapittul.

Atgerðir vegna eldsbruna ella óhapp av vandamikl- um evnum.

§ 14. Hvør tann, ið verður varur við eldsbruna ella umstøður, ið vísa at hóttandi vandi er fyri eldsbruna, ella varnast við óhapp av vandamiklum evnum, skal alt fyri eitt siga teimum frá, sum eru hótt av vanda, senda boð eftir slökkiliðinum og royna at køva eldin ella byrgja fyri vandanum.

§ 15. Øll hava skyldu at veita ta hjálp, tey kunnu, tá ið eldur er í.

2. stk. Hann, ið er hjástaddur, tá eldur er í, skal, tá ið hann, sum ræðið hevur á brunastaðnum, krevur tað, taka lut í bjargingar- og slökkingararbeiðinum.

3. stk. Hann, ið ræðið hevur á brunastaðnum, kann krevja, at privat slækkiútgerð, privatir stigar, slangur, ílát og tílíkt, øll sløg av privatum flutningstólum, traktorar, og onnur arbeiðsamboð verða latin til nýtslu í bjargingar- og slökkingararbeiðinum umframt neyðuga manning.

4. stk. Hann, sum sbr. 1. - 3. stk. hevur verið uppi í bjargingar- og slökkjararbeiðinum ella hevur latið amboð ella flutningstól til nýtslu í hesum, eigur rætt til endurgjald frá kommununi fyri mista arbeiðisinntøku og fyri at vera uttan amboð. Hann eigur harumframt rætt til endurgjald fyri

Kapitel 2.

Foranstaltninger i anledning af ildebrand eller uheld med farlige stoffer.

§ 14. Enhver, der opdager ildebrand eller omstændigheder, som viser, at der er overhængende fare for ildebrand, eller opdager uheld med farlige stoffer, skal straks underrette dem, der er udsat for fare, alarmere brandvæsenet og søge at dæmpe ilden eller afværge faren.

§ 15. Enhver har pligt til ved ildebrand at yde den hjælp, han formår.

Stk. 2. Den, der er til stede ved en ildebrand, skal efter forlangende af den kommanderende på brandstedet deltage i rednings- og slukningsarbejdet.

Stk. 3. Den kommanderende på brandstedet kan kræve, at privat slukningsmateriel, private stiger, slanger, beholdere og lignende, private transportmidler af enhver art samt traktorer og andre arbejdsredskaber stilles til rådighed for rednings- og slukningsarbejdet tillige med fornødent betjeningsmandskab.

Stk. 4. Den, der i henhold til stk. 1-3 har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet eller har stillet redskaber eller transportmidler til rådighed for dette, har ret til erstatning af kommunen for tabt arbejdsfortjeneste og for afsavn af materiel. Han har endvidere ret til erstatning for den skade,

skaða, amboðini hava fingið í arbeiðinum.

reell hl
§ 16. Slökkiliðið hefur, tá ið eldur er í, í tann mun bjargingar- og slökkingararbeiðið ger tað neyðugt, at sleppa sær inn á privata ogn, um neyðugt við at bróta niður og taka burtur forðingar.

2. stk. Eisini hefur slökkiliðið rætt til at taka niður bygningar ella taka burtur gróður, tá ið hann, ið ræðið hefur á brunastaðnum, heldur tað vera neyðugt til at stöðga eldinum. Tá bygningar verða tiknir niður, skulu tað um møguligt fáast loyvi frá fútanum.

3. stk. Skaði veldur av slökkiliðinum verður roknaður sum eldskaði.

4. stk. Tá ið eldur er í, hefur slökkiliðið rætt til at nýta ta orku, sum er í brunnum, vatnleiðingum og øðrum. Samsýning kann ikki vera kravd fyri tað vatn, sum slökkiliðið brúkar til at slökkja við.

5. stk. 1. og 4. stk. galda somuleiðis, tá ið óhapp stendst av vandamiklum evnum.

§ 17. Brunaumsjónarmaðurin ella tá ið hann er burtur, ein tiltaksmaður, sum hann hefur sett, hefur ræðið á eldstaðnum undir bjargingar- og slökkingararbeiðinum.

2. stk. Í kommunum við ongum slökkiliði hefur fyristøðumaðurin fyri tí slökkiliði, ið hefur ábyrgd-

materiellet har lidt under arbejdet.

§ 16. Brandvæsenet har i tilfælde af ildebrand ret til, idet omfang rednings- og slukningsarbejdet nødvendiggør det, at skaffe sig adgang til privat grund, om fornødent ved gennembrydninger og bortskaffelse af hindringer.

Stk. 2. Endvidere er brandvæsenet berettiget til at nedrive bygninger eller fjerne beplantninger, når den kommanderende på brandstedet finder det nødvendigt for at standse ildens udbredelse. Ved nedrivning af bygninger skal der om muligt indhentes tilladelse fra landfogeden.

Stk. 3. Den af brandvæsenet forvoldte skade betragtes som brandskade.

Stk. 4. Brandvæsenet er i tilfælde af ildebrand berettiget til at benytte det vand, der findes i brønde, vandledninger og andre vandsteder. Der kan ikke kræves vederlag for brandvæsenets forbrug af vand til brandslukning m.v.

Stk. 5. Stk. 1 og stk. 4 finder tilsvarende anvendelse ved uheld med farlige stoffer.

§ 17. Brandinspektøren eller i dennes fravær en af ham udpeget stedfortræder har kommandoen på brandstedet under rednings- og slukningsarbejdet.

Stk. 2. I kommuner uden eget brandvæsen har lederen af det slukningspligtige brandvæsen kom-

ina av slökking í avvarðandi kommu-
nu ræðið á brunastaðnum, uttan so
hetta ræði sambært brunasamtyktini
er lagt undir brunaumsjónarmannin.

§ 18. Hann, ið ræðið hevur á bruna-
staðnum, skal, tá ið bráneyðugt er,
senda boð eftir hjálp frá øðrum
slökkiliði, ið tá skal koma við
slökkiamboðum og manning, uttan so
tørvur er á manning og amboðum
aðrastaðni samstundis. Um bruna-
umsjónarmaðurin ikki hevur ræðið,
kunnu boð eisini bara verða send
eftir hansara avgerð. Løgreglan
kann aftaná samráðing við hann, ið
hevur ræðið á brunastaðnum, og
brunaumsjónarmannin somuleiðis
senda boð eftir hjálp.

2. stk. Brunaumsjón landsins kann
áseta, at kommuna ger avtalu um
hjálp sambært tí, sum frammanfyri
er ásett.

3. stk. Um so er, at eingin av-
tala er gjørd frammanundan um endur-
gjald, skulu tør beinleiðis út-
reiðslur, ið standast av tílíkum
neyðsendarboðum, heruppið skaði
á sroytur ella aðra brunaútgerð,
verða endurgoldnar av teirri kommu-
nu, sum hevur biðið um hjálpinu.
Ósemjur um endurgjald verða avgjørd-
ar av landsstýrinum.

§ 19. Slökkiliðið skal, tá ið
eldur er í, geva sær far um, hví
eldurin er íkomin. Finnur tað
okkurt illgrunavert, skal beinan-
vegin verða boðað lögregluni frá,

mandoen på brandstedet, medmindre
den i henhold til brandvedtægten
er tillagt brandinspektøren.

§ 18. Den kommanderende på brand-
stedet skal i påtrængende tilfælde
tilkalde assistance fra et andet
brandvæsen, der i så fald skal
møde med slukningsmateriel og
mandskab, medmindre der er øje-
blikkelig brug for mandskab og
materiel andetsteds. Har brand-
inspektøren ikke kommandoen, kan
tilkaldelse endvidere ske alene
efter hans bestemmelse. Politiet
kan efter forhandling med den kom-
manderende på brandstedet og brand-
inspektøren ligeledes tilkalde as-
sistance.

Stk. 2. Landets brandinspektion
kan bestemme, at en kommune skal
træffe aftale om assistance i
henhold til foranstående bestem-
melse.

Stk. 3. Såfremt der ikke fore-
ligger forudgående aftale om veder-
lagsspørgsmålet, skal de ved sådan-
ne udrykninger forvoldte direkte
udgifter, herunder skade på sprøj-
ter eller andre brandredskaber,
godtgøres af den kommune, til hvil-
ken assistancen er forlangt. Even-
tuelle tvistigheder om betalingen
afgøres af landsstyre

§ 19. Brandvæsenet skal ved ilde-
brand være opmærksom på, hvad der
kan have givet anledning til il-
dens opståen. Finder det mistæn-
kelige spor, skal politiet straks

og, um til ber, prógv fyri hesum verða varðveitt.

§ 20. Tá ið eldur er í ella óhapp verður av vandamiklum evnum, skal lögreglan gera tørvandi avbyrging, halda skil á og gera øll tiltøk, sum neyðug eru fyri tryggleika sakir.

2. stk. Øll hava skyldu til at virða byrgingina og at lýða boðum frá lögregluni ella slökkiliðinum um at fara av tí avbyrgda øki ella vegnum og frá brunastaðnum.

3. kapittul.

Eldhættislig virkir o.a.m.

§ 21. Til at seta á stovn virki, har ið verða framleidd, viðgjörd ella nýtt spreingifimir, eldkvæmir ella serliga eldførir lögir, luft-evni ella annað evni krevst loyvi frá brunaumsjón landsins. Sama er, tá ið tað snýr seg um munandi umbyggingar, økingar ella broytingar í rakstrinum.

2. stk. Brunaumsjón landsins kann krevja, at slíkar argerðir verða settar í verk viðvíkjandi støðu, innrætting og nýtslu av virkinum, sum hildið verður neyðugt til tess at minka um vanda fyri eldsbruna ella spreinging ella til at tryggja góðar møguleikar fyri slökkjarbeiði og bjarging av mannalívum, tá eldur er í. Í hesum sambandi kann eisini verða álagt virkinum at útvega bruna- og bjargingarútgerð og at

underrettes og beviset så vidt muligt sikres.

§ 20. Ved ildebrand eller ved uheld med farlige stoffer skal politiet i fornødent omfang foretage afspærring, sørge for ordenens opretholdelse og træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige til varetagelse af den offentlige sikkerhed.

Stk. 2. Enhver er pligtig at overholde afspærringen samt efterkomme politiets eller brandvæsenets opfordring til at forlade det afspærrede terræn eller vejene til og fra brandstedet.

Kapitel 3.

Brandfarlige virksomheder m.m.

§ 21. Oprettelse af virksomheder, hvori fremstilles, behandles eller anvendes eksplosive, let antændelige eller særlig brændbare væsker, luftarter eller stoffer, kræver tilladelse fra Landets brandinspektion. Det samme gælder væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften.

Stk. 2. Landets brandinspektion kan kræve, at der træffes sådanne foranstaltninger med hensyn til virksomhedens beliggenhed, indretning og benyttelse, som findes påkrævet for at formindske brand- eller eksplosionsfare eller til sikring af forsvarlige muligheder for slukningsarbejde og redning af mennesker i tilfælde af brand. Det kan herunder pålægges virksomheden at anskaffe brand- og redningsmate-

leggja vatnveiting til egna nýtslu.

§ 22. Brunaumsjón landsins kann áseta, at í eigindómum, har serligur vandi fyri eldi er ella har stór virði eru hótt av oyðing, skulu tiltøk verða gjørd til tess at minka um brunavandan ella til tryggingar av fullgóðum bjargingar- ella slækkingarmøguleikum, tá eldur er í. Slík áseting kann eisini verða gjørd fyri kirkjur, sjónleikarhús, gistingarhús, sjúkrahús, bygningar, ið verða nýttir til undirvísingar-, framsýningar- ella skemtanarendamál og yvirhøvur bygningar ella størri høli, har nógv fólk kemur saman. Brunaumsjón landsins kann í hesum sambandi áseta, at slækki-útgerð verður útvegað, vatnveiting fingin í lag, at tryggja, at út slepst, og at atkomuvegir verða gjørdir til akførini hjá slækki-liðinum og støði til stigar og sroytur.

2. stk. Brunaumsjón landsins kann áseta, at tá ið samkomuhús, sjónleikarhús o.t.l. verða nýtt, skal brunavaktarhald vera, og hetta skal verða goldið av fyrireikaranum fyri hetta eftir taksti, sum býar- ella bygdaráðið hevur ásett.

4. kapittul.

Skorsteinsreinsan.

§ 23. Landsstýrið kann áseta reglur um, hvussu ofta skorsteinar og

riel og tilvejebringe vandforsyning til eget brug.

§ 22. Landets brandinspektion kan bestemme, at der for ejendomme, hvor særlig brandfarlige forhold er til stede, eller hvor store værdier er udsat for ødelæggelse, skal træffes foranstaltninger til formindskelse af brandfaren eller til sikring af forsvarlige rednings- eller slukningsmuligheder i tilfælde af brand. Sådanne bestemmelse kan endvidere træffes for kirker, teatre, hoteller, sygehuse, bygninger for undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål samt i det hele taget bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles. Landets brandinspektion kan herunder påbyde anskaffelse af brandmateriel, indretning af vandforsyning, sikring af udgangsforholdene samt anlæggelse af adgangsveje for brandvæsenets køretøjer og af standpladser for dets stiger og sprøjter.

Stk. 2. Landets brandinspektion kan bestemme, at der ved benyttelse af forsamlingshuse, teatre, cirkus og lignende skal etableres brandvagt, og at betaling herfor skal erlægges af arrangøren efter en af by- eller bygderådet fastsat takst.

Kapitel 4.

Skorstensrensning.

§ 23. Landsstyret kan fastsætte regler om, hvor ofte skorstene og

roykræsi skulu verða reinsað, hvussu hetta skal verða gjørt, hvør ið hetta skal gera og um gjøld fyri hetta. Gjaldið kann verða innheintað við panting.

5. kapittul.

Brunasýning.

§ 24. Landsstýrið kann áseta reglur um, í hvønn mun brunaumsjónarmaðurin skal sýna bygningar, har sum eldstaður er.

2. stk. Brunaumsjón landsins skal regluliga sýna kirkjur, sjónleikarhús, gistingarhús, sjúkrahús, bygningar, ið verða nýttir til undirvísingar-, framsýningar- ella skemtanarendamál og yvirhøvur bygningar ella heldur stór høli, har sum nógv fólk kemur saman og sýna eldhættisligar bygningar og goymslur og virki, sum koma inn undir §§ 21 og 22.

3. stk. Vísir sýningin, at okkurt vantar, sum kann valda serligan eldvanda, kann eftirlitsmaðurin forbjóða, at hesir bygningar verða nýttir, til bøtt er um brekið, og sýningin vísir, at hetta er gjørt.

4. stk. Hevur brekið minni uppá seg, verður álagt at bota um brekið innan ávísa freist. Tá ið freistin er úti og í seinasta lagi næstu ferð sýnt verður, skal ansast eftir, um bøtt er um brekið.

5. stk. Tey sambært hesi grein settu forboð og krøv skulu skrivliga verða boðað eigarinum ella øðrum, sum av varðar.

6. stk. Eftirlitsmaðurin skrivar

røgkanaler skal renses, hvorledes rensning skal foretages, hvem der skal foretage rensningen, og afgifterne herfor. Afgiften kan inddrives ved udpantning.

Kapitel 5.

Brandsyn.

§ 24. Landsstyret kan fastsætte regler om, i hvilket omfang brandinspektøren skal foretage eftersyn af bygninger, hvori der er indrettet ildsted.

Stk. 2. Landets brandinspektion skal med regelmæssige mellemrum foretage eftersyn af kirker, teatre, hoteller, sygehuse, bygninger for undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål samt i det hele taget bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles, samt af brandfarlige bygninger og oplag og af virksomheder, der falder ind under §§ 21 og 22.

Stk. 3. Findes der ved eftersynet en mangel, der bevirker særlig brandfare, kan den tilsynsførende forbyde den fortsatte benyttelse, indtil manglen er afhjulpet, og dette ved eftersyn konstateret.

Stk. 4. Er manglen af mindre betydning, skal der gives pålæg om, at manglen skal afhjælpes inden en bestemt frist. Efter fristens udløb og senest ved næste syn skal det påses, om afhjælpning er sket.

Stk. 5. De i medfør af denne paragraf givne forbud og pålæg skal skriftligt meddeles ejeren eller anden vedkommende.

Stk. 6. Den tilsynsførende fører

gerðabók ella seðlaskrá, har íð tað fyrri hvørja ogn verður skriv- að um tær sýningar, sum hava verið, um brek eru funnin við sýningar- nar, hvørji forboð og krøv, sum givin hava verið, og um gjørt er eftir teimum.

7. stk. Verður ikki gjørt eftir teimum boðum og krøvum, sum sett eru sambært 3. og 4. stk., skal hetta verða meldað lögregluni.

6. kapittul.

Fyriskipanir.

§ 25. Landsstýrið kann áseta regl- ur fyrri nýtslu av eldi og ljósi, fyrri goymslu, flutning og nýtslu av eldfimum ella spreingikvæmum, føstum, flótandi luftvorðnum evnum og fyrri innrætting av virkjum, har slík evni verða goymd ella fram- leidd, fyrri innrætting og nýtslu av eldstøðum og øðrum útbúnað til hita, ljós og kraft og annars gera slíkar ásetingar, sum verða hildnar neyðugar til at byrgja fyrri elds- vanda og til tryggingar av full- góðum bjargingar- og slækkingar- møguleikum, táíð eldur er í.

2. stk. Landsstýrið kann eftir gjøllari reglum heimila bruna- sjón landsins at gera serfyriskip- anir viðvíkjandi teimum viðurskift- um, sum umrødd eru í 1. stk. Landsstýrið kann áseta, at tær teknisku fyriskipanir, sum bruna- umsjiðn ríkisins í Danmark hevur gjørt, í øllum ella fyrri ein part skulu galda her á landi. Hesar ser- fyriskipanir og teknisku fyri- skipanir verða ikki kunngjördar.

protokol eller kartotek, hvori der for hver ejendom skal ske til- førsel om de foretagne syn, om der er konstateret mangler ved synene, hvilke forbud og pålæg der er givet, og om disse er efterkommet.

Stk. 7. Undladelse af at efterkom- me de i henhold til stk. 3 og 4 givne forbud og pålæg skal anmeldes til politiet

Kapitel 6.

Forskrifter.

§ 25. Landsstyret kan fastsætte regler om brugen af ild og lys, for opbevaring, transport og brug af letfængelige eller eksplosive, faste, flydende eller luftformige stoffer samt for indretning af virk- somheder, hvor sådanne stoffer op- bevarer eller tilvirkes, for ind- retning og benyttelse af ildste- der og andre anlæg for varme, lys og kraft samt i øvrigt udfærdige så- danne bestemmelser, som findes for- nødne til forebyggelse af brandfa- re og til sikring af forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 2. Landsstyret kan i nærmere bestemt omfang bemyndige Landets brandinspektion til at udstede de- tailforskrifter vedrørende de i stk. 1 omhandlede forhold. Landsstyret kan bestemme, at de af Statens brandinspektion i Danmark udfærdi- gede tekniske forskrifter helt eller delvist skal gælde her i landet. Disse detailforskrifter og tek- niske forskrifter kundgøres ikke.

7. kapittul.

Straffur og gildi.

§ 26. Við sekt verður straffaður

1. hann, sum ikki er nóg varin við eldi, ljósi, eldførispinn-um, øsku, eldfimum evnum og øðrum, sum annars kann elva til eld ella ikki ansar eftir, at fólk, sum hoyra til húski hansara ella virki eru nóg varin, og
2. hann, ið sum eigari ella nýtari av elektriskum útbúnað ella øðrum ljós-, kraft ella maskinútbúnaði, sum kann elva til eld, nýtir slíkan útbúnað, ella letur hann nýta, hóast hann ikki er í fullgóðum standi.

2. stk. Á sama hátt verður tann revsaður, sum ikki á fullgóðan hátt heldur eldstaðir ella roykrør frá hesum rein ella heldur storsteinar, eldstaðir ella roykleidningar í standi. Sakarábyrgdina av ikki at halda rein hevur tann, ið sum eigari ella brúkarar nýtir tey høli, har eldstaðurin er. Eigarin hevur ábyrgdina av tvørrandi umsiting. Sama hevur nýtarin, um hann ikki sum skjótast, aftaná at hann er vorðin kunnugur við brekið, hevur sagt eigaranum ella brunaumsjónarmanninum frá hesum.

Kapitel 7.

Straf og ikrafttræden.

§ 26. Med bøde straffes

1. den, der ikke udviser tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker, aske, brandfarlige stoffer, og hvad der i øvrigt kan fremkalde eller befordre ildebrand, eller undlader at påse, at personer, der hører til hans husstand eller virksomhed, udviser sådan forsigtighed, og
2. den, der som ejer eller bruger af elektriske anlæg eller andre lys-, varme-, kraft- eller maskinanlæg, som kan fremkalde eller befordre ildebrand, benytter sådanne anlæg, eller lader dem benytte, uanset at de ikke er i forsvarlig stand.

Stk. 2. På samme måde straffes undladelse af på forsvarlig måde at renholde ildsteder eller røgrør fra disse eller vedligeholde skorstene, ildsteder eller røgleidninger. Strafansvaret for manglende renholdelse påhviler den, der som ejer eller bruger benytter de lokaler, hvori ildstedet er indrettet. Ejeren er ansvarlig for manglende vedligeholdelse. Det samme gælder brugeren, såfremt han ikke snarest muligt, efter at han er blevet bekendt med manglerne, har underrettet ejeren eller brandinspektøren herom.

§ 27. Brot á § 14, § 15, 1.-3. stk., § 20, 2. stk. ella § 21 verður revsað við sekt.

2. stk. Tann, ið aðramáta brýtur reglurnar í hesi lóg ella tør fyriskipanir, sum eru givnar sambært lógini, verður sektaður. Somuleiðis verður sektaður tann, sum misheldur treytirnar fyri einum loyvið sambært lógini ella fyriskipanum, ið eru givnar sambært lógini, ella sum ikki fylgja forboðum ella boðum, sum eru givin sambært lógini ella fyriskipanum givnar sambært lógini.

3. stk. Hevur partafelag, lutafelag ella tílík brotið lógina, kann felagið sum slíkt koma undir sektarábyrgd.

§ 28. Lógin fær gildi, tá ið hon verður kunngjörd.

2. stk. Samstundis fer úr gildi lóg frá 28. januar 1856 "angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne" sum broytt við kunngerð nr. 21 frá 22 mars 1974, "kgl. anordning" nr. 103 frá 13. august 1886 "indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856" sum broytt við kunngerð nr. 21 fra 22. mars 1974, og §§ 7 og 8 í "kgl. anordning" nr. 84 frá 16. juni 1882 "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner".

3. stk. "Bekendtgørelse" nr. 85 frá 22. mars 1933 "for Færøerne om Opbevaring af brandfarlige Vædske"

§ 27. Overtrædelse af § 14, § 15, stk. 1-3, § 20, stk. 2, eller § 21 straffes med bøde.

Stk. 2. Den, som i øvrigt overtræder de i denne lov indeholdte eller i medfør af loven udstedte forskrifter, straffes med bøde. På samme måde straffes den, som tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

§ 28. Loven træder i kraft ved dens kundgørelse.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov af 28. januar 1856 angående brandvæsenet i Thorshavn på Færøerne som ændret ved kundgørelse nr. 21 af 22. marts 1974, kgl. anordning nr. 103 af 13. august 1886 indeholdende tillæg til lov angående brandvæsenet i Thorshavn på Færøerne af 28. januar 1856 som ændret ved kundgørelse nr. 21 af 22. marts 1974 og §§ 7 og 8 i kgl. anordning nr. 84 af 16. juni 1882 om bygnings- og brandvæsenet i de færøske landkommuner.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 85 af 22. marts 1933 for Færøerne om opbevaring af brandfarlige væsker

og Tórshavnar býráð's reglugerð
frá 19. desember 1983 fyri skor-
steinsreinskara í Tórshavn verða
verandi í gildi, til tær verða
broyttar ella settar úr gildi
við reglum, ið vera ásettar
eftir hesi lóg.

og Tórshavn byråds regulativ af
19. december 1983 for skorstens-
rensning i Tórshavn forbliver
gældende, indtil de ændres eller
ophæves ved bestemmelser udfær-
diget i medfør af denne lov.

Afsnit 7.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1. Brandvæsenets organisation.

Til §§ 1 og 2.

Disse bestemmelser vedrører Landets brandinspektion, der efter forslaget ledes af landsingeniøren. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.4.

De opgaver, der efter forslaget henhører under Landets brandinspektion, er følgende:

a) Tilsyn med brandvæsenet, - § 1, stk. 1. Tilsynet omfatter

- 1) brandvæsenets beredskab og materiel,
- 2) udfærdigelse af brandvedtægt,
- 3) brandvæsenets vandforsyning,
- 4) brandvæsenets alarmeringsordning,
- 5) uddannelse af brandvæsenets personale.

b) Varetagelse af funktioner, der tillægges institutionen i loven eller i de i medfør af loven udfærdigede forskrifter, § 1, stk. 2.

De funktioner, der i forslaget tillægges Landets brandinspektion, er

- 1) styring af oprettelse af fælles brandvæsen for flere kommuner og inddeling af landet i passende brandområder, - § 3, stk. 2-4,

- 2) godkendelse af brandvedtægter, - § 5, stk. 2,
- 3) godkendelse af ansættelser af brandinspektører og brandassistenter, § 6, stk. 1 og stk. 2,
- 4) udfærdigelse af instruks for brandinspektører og brandassistenter, § 6, stk. 4,
- 5) fastsættelse af regler om øvelser for brandvæsenets personale, - § 9,
- 6) meddelelse af påbud om anvendelse af ensartede typer af brandmateriel og brandhaner samt fastsættelse af almindelige regler for udnyttelse af åbne vandforsyningssteder, - § 10,
- 7) godkendelse af alarmeringsplaner, - § 12, stk. 1,
- 8) bestemmelse om, at kommuner skal træffe aftale om assistance fra et andet brandvæsen, - § 18, stk. 2,
- 9) meddelelse af tilladelse til oprettelse af brandfarlige virksomheder, - § 21,
- 10) beføjelser med hensyn til ejendomme, hvor særlige brandfarlige forhold er til stede, eller hvor større værdier er udsat for ødelæggelse, samt med hensyn til kirker, teatre, hoteller, sygehuse, bygninger for undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål samt i det hele taget bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles, - § 22, stk. 1,
- 11) afgørelse om etablering af brandvagt ved benyttelse af forsamlingshuse, teatre, cirkus og lignende, - § 22, stk. 2,
- 12) regelmæssigt eftersyn af kirker, teatre, hoteller, sygehuse, bygninger for undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål samt i det hele taget bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles, samt af brandfarlige bygninger og oplag og af virksomheder, der falder ind under §§ 21 og 22, - § 24, stk. 2,
- 13) udstedelse af detailforskrifter vedrørende brugen af ild og lys, for opbevaring, transport og brug af letfængelige eller eksplosive, faste, flydende eller luftformige stoffer samt for indretning af virksomheder, hvor sådanne stoffer opbevares eller tilvirkes, for indretning og benyttelse af ildsteder og andre anlæg for varme, lys og kraft samt i øvrigt nødvendige

forskrifter til forebyggelse af brandfare og til sikring af forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand, - § 25, stk. 2.

- c) Rådgivning for myndigheder og andre i spørgsmål vedrørende brandvæsen, - § 1, stk. 2.
- d) Yderligere opgaver, der af landsstyret henlægges til institutionen, - § 1, stk. 3.

Om sådanne eventuelle opgaver henvises til bemærkningerne i afsnit 5.3. "Forholdet til katastrofeindsats".

Endvidere bemærkes, at de funktioner med hensyn til godkendelse af opbevaring af sprængstoffer, der nu udøves af arbejdstilsynet, jfr. lov nr. 68 af 1. april 1912 "angaaende Sprængstoffer" og kundgørelse nr. 11 af 30. januar 1980 om lagre til sprængstoffer, formentlig bør overføres til Landets brandinspektion, og at de funktioner med hensyn til indførsel af fyrværkeri, der nu udøves af politiet, jfr. lagtingslov nr. 27 af 8. maj 1969 om fyrværkeri og kundgørelse nr. 58 af 12. september 1969, ligeledes bør overføres til Landets brandinspektion.

Afgørelser truffet af Landets brandinspektion vil i almindelighed kunne påklages til landsstyret, jfr. § 2, stk. 2-3.

Til § 3.

Denne bestemmelse fastsætter lovforslagets hovedprincip, at pligten til at opretholde de nødvendige brandvæsener påhviler de enkelte kommuner.

Blandt de momenter, der skal lægges til grund ved afgørelsen af brandvæsenernes omfang, er anført udstrækningen og arten af bebyggelsen i kommunen, karakteren af de i kommunen beliggende virksomheder, befolkningstæthed, vandforsyning.

Af bestemmelsens formulering fremgår, at kommunernes pligt til at opretholde brandvæsener er begrænset. Det kan ikke forlanges, at brandvæsenerne skal være i stand til at bekæmpe enhver brand eller afbøde følgerne af ethvert uheld med farlige stoffer, men de skal være i stand til at yde et efter udstrækningen og arten af bebyggelse i kommunen, karakteren af de i kommunen beliggende virksomheder, befolkningstætheden, vandforsyningen m.v. forsvarligt rednings- og slukningsarbejde ved ildebrand samt yde en forsvarlig indsats ved uheld med farlige stoffer.

Som anført i afsnit 3.2. er der i lovforslaget ikke optaget bestemmelser om minimumskrav for brandvæsenernes udrustning og mandskabsstyrke.

Lovforslaget indeholder derfor alene denne vejledende regel, således at det i øvrigt overlades til kommunerne og de tilsynsførende myndigheder til enhver tid at fastsætte, hvor store krav der skal stilles.

I afsnit 3.2. er endvidere anført, at det for udvalgets forslag om, at brandvæsenet organiseres kommunalt, er en afgørende forudsætning, at kommunerne i visse afgrænsede områder opretter fælles brandvæsen.

Bestemmelserne i stk. 2-4 indeholder de nærmere regler, som gør dette muligt, og regler, der giver Landets brandinspektion hjemmel til at regulere forholdene, således at der etableres rimelige ordninger.

I afsnit 3.3. er omtalt et af Statens brandinspektion i Danmark udarbejdet forslag til en organisationsplan for et brandberedskab på Færøerne, jfr. redegørelsenes bilag 4.

Udvalget kan som nævnt tiltræde forslaget som en minimumsberedskabsplan, der bør være vejledende ved opbygningen af brandberedskabet, men understreger, at planen for så vidt angår placering af udrykningsstationer og stedlige beredskaber kan diskuteres og bør være genstand for nærmere overvejelser, ligesom udviklingen i samfundet kan nødvendiggøre ændringer.

Efter planen foreslås landet inddelt i 12 brandområder:

Område 1: Suðuroy omfattende følgende kommuner:

Hov, Porkeri, Sumba og Vágur.

Udrykningsstation: Vági.

Stedligt beredskab: Sumba.

Område 2: Suðuroy omfattende følgende kommuner:

Fámjin, Froðba og Hvalba.

Udrykningsstation: Tvøroyri.

Stedligt beredskab: Hvalba.

Område 3: Sandoy omfattende følgende kommuner:

Húsavík, Sandur, Skálavík, Skopun og Skúvoy.

Udrykningsstation: Sandi.

Område 4: Vágoy omfattende følgende kommuner:

Bøur, Miðvágur, Mykines, Sandavágur og Sørvágur.

Udrykningsstation: Miðvági.

Område 5: Streymoy omfattende følgende kommuner:

Argir, Hestur, Kirkjubøur, Nólsoy og Tórshavn.

Udrykningsstation: Tórshavn.

Stedling beredskab: Kaldbak og Nólsoy.

Område 6: Streymoy omfattende følgende kommuner:

Kvívík og Vestmanna.

Udrykningsstation: Vestmanna.

Område 7: Streymoy omfattende følgende kommuner:

Haldarsvík, Hósvík, Hvalvík, Kollafjørður og Saksun.

Udrykningsstation: Kollafirði.

Stedligt beredskab: Haldarsvík.

Område 8: Eysturoy omfattende følgende kommuner:

Eiði, Funningur, Gjógv og Sunda.

Udrykningsstation: Eiði.

Stedligt beredskab: Sunda.

Område 9: Eysturoy omfattende følgende kommuner:
Elduvík, Oyndarfjørður, Sjógv og Skáli,
Udrykningsstation: Skála.

Område 10: Eysturoy omfattende følgende kommuner:
Nes og Runavík.
Udrykningsstation: Runavík.

Område 11: Eysturoy omfattende følgende kommuner:
Fuglafjørður, Gøta og Lørvík.
Udrykningsstation: Fuglafirði.

Område 12. Norðoyar omfattende følgende kommuner:
Fugloy, Húsar, Hvannasund, Klaksvík, Kunoy,
Mikladalur, Svínø og Viðareiði.
Udrykningsstation: Klaksvík.
Stedligt beredskab: Viðareiði.

Der er i bilag 4 nærmere redegjort for minimumsberedskaberne.

Om område 4 bemærkes:

Udvalget er bekendt med, at luftfartsdirektoratet i skrivelse af 26. marts 1981 til Vágar flyveplads har anført følgende:

"Med henblik på det rimelige i nærmere at få fastlagt retningslinier for en lufthavns brand- og redningstjenestes udrykning skal luftfartsdirektoratet efter indstilling fra udvalget vedrørende brand- og redningstjeneste på offentlige lufthavne herved anmode lufthavnen om at ville lade følgende vejledende retningslinier indgå i lufthavnens beredskabsplanlægning og dermed i den for lufthavnen gældende driftsinstruks:

Brand- og redningstjenesteen for lufthavne.
Retningslinier for udrykning.

1. Flyulykker.

Brand- og redningstjenestens opgaver er at gennemføre et red-

nings- og slukningsarbejde i forbindelse med flyulykker på og i umiddelbar nærhed af lufthavne.

Ved flyulykker i større afstand fra lufthavnen bør brand- og redningstjenesten kun indsættes, såfremt det skønnes at have afgørende indflydelse på muligheden for at redde menneskeliv.

2. Andre ulykker.

Ved bygningsbrand m.v. på lufthavnens område alarmeres brand- og redningstjenesten, der iværksætter en førsteindsats. Når det slukningspligtige brandvæsen er ankommet og indsat, bør brand- og redningstjenesten snarest frigøres.

Ved større brand m.v. uden for lufthavnens område må brand- og redningstjenesten kun rykke ud, såfremt der er tale om redning af menneskeliv og/eller særligt store værdier, og kun såfremt brand- og redningstjenesten i kraft af sit specialudstyr er i stand til at foretage en indsats, som ingen af de øvrige komponenter i indsatstjenesten kan præstere.

Af hensyn til en i påkommende tilfælde koordineret indsats findes det endvidere nødvendigt at underrette andre relevante myndigheder om ovenstående retningslinier, hvorfor vi har tilstillet genpart af nærværende skrivelse til Søværnets Operative Kommando og Sundets Marinedistrikt samt Statens Brandinspektion, idet vi herved forudsætter, at sidstnævnte underretter vedkommende politimyndighed og brandvæsen."

På denne baggrund bemærker udvalget, idet i øvrigt henvises til bemærkningerne i afsnit 5.3.5. "Katastrofeberedskabet", at dette område ikke kan opbygge et brandberedskab på tilstedeværelsen af brandberedskabet på flyvepladsen.

Forholdet er tværtimod, at flyvepladsens minimumsberedskab forudsætter, at der eksisterer et andet effektivt brandvæsen i området.

Til § 4.

Bestemmelsen vedrører ledelsen af brandvæsenet. Efter forslaget har by- eller bygderådet den øverste ledelse af kommunens brandvæsen.

I kommuner, hvor landsstyret har godkendt oprettelse af en brandkommission, udøves ledelsen af denne.

Sammensætningen af brandkommissionen fremgår af stk. 4-5. Brandkommissionen består af 3 medlemmer udpeget af by- eller bygderådet, af brandinspektøren og af 1 medlem udpeget af landfogeden. By- eller bygderådet udpeger brandkommissionens formand. Formanden og mindst 1 af de af by- eller bygderådet udpegede medlemmer skal være medlemmer af by- eller bygderådet.

Ved denne sammensætning søges det sikret, at den fornødne tekniske indsigt er repræsenteret, at politiet får en vis indflydelse på de beslutninger, der træffes, og at der er den nødvendige nære forbindelse til by- eller bygderådet.

Brandkommissionen er et kommunalt udvalg, jfr. § 15 i lagtingslov nr. 45 af 29. juni 1972 om de færøske kommuner.

Udvalget er af den opfattelse, at der bør oprettes brandkommission i kommuner med udrykningsstation.

Såfremt en kommune i medfør af § 3, stk. 2-3, fritages for at oprette eget brandvæsen ved at indgå slukningsoverenskomst med en anden kommune, forudsættes det, såfremt intet andet er aftalt, at ledelsen af brandvæsenet ligger hos den kommune, med hvilken overenskomsten er indgået.

Såfremt kommuner i medfør af § 3, stk. 4, opretter fælles brandvæsen, forudsættes det, at aftalen om oprettelsen af det fælles brandvæsen indeholder bestemmelser om ledelsen af det fælles brandvæsen.

Til § 5.

Bestemmelsen fastsætter, at ordningen af brandvæsenet i de enkelte kommuner skal fastsættes i en brandvedtægt udfærdiget af by- eller bygderådet og godkendt af Landets brandinspektion.

Brandvedtægten skal fastsætte de nærmere regler for

- 1) brandvæsenets organisation og tjenesteforhold, - §§ 3, 4, 6 og 7,
- 2) det brandmateriel og -udstyr, der skal forefindes og vedligeholdes for kommunens regning, - § 3,
- 3) det brandmateriel, som ejere af faste ejendomme skal anskaffe og vedligeholde, - § 25,
- 4) den for brandslukningen nødvendige vandforsyning, - § 11,
- 5) tilkaldelse af brandvæsenet, - § 12,

Ved kravet i stk. 2 om, at brandvedtægten skal godkendes af Landets brandinspektion, og kravet i stk. 4 om, at brandvedtægten skal revideres mindst hvert 5. år, søges det sikret, at brandvæsenets ordning opfylder lovens forudsætninger.

Revisionen af brandvedtægten kan i øvrigt blot bestå i at konstatere, at forholdene er uændrede. Der skal således ikke udarbejdes ny brandvedtægt hvert 5. år.

Det forudsættes, at Landets brandinspektion udarbejder en normalbrandvedtægt, der kan benyttes af kommunerne ved udarbejdelsen af den lokale vedtægt.

Til § 6.

Efter bestemmelsen skal der i hver kommune ansættes en brandinspektør. Ansættelsen skal godkendes af Landets brandinspektion, hvorved søges sikret, at brandinspektøren har de nødvendige kvalifikationer.

Efter stk. 4 kan Landets brandinspektion udfærdige en instruks for brandinspektører og brandassistenter.

Brandinspektøren kan være fælles for flere kommuner. I lighed med udvalgets forudsætninger og forslag om inddelingen af landet i brandområder med fælles brandvæsen forudsætter og foreslår udvalget, at disse brandområder har fælles brandinspektør og fælles brandassistenter, såfremt sådanne ansættes i medfør af stk. 2, og at aftalen om oprettelsen af fælles brandvæsen indeholder bestemmelser herom.

De opgaver, der efter lovforslaget henhører under brandinspektøren, er

- 1) varetagelse af den daglige ledelse af brandvæsenet, - § 6, stk. 3,
- 2) kommandoen på brandstedet, - § 17, stk. 1,
- 3) eventuel skorstensrensning, - bemærkningerne til § 23,
- 4) brandsyn, - § 24, stk. 1,
- 5) funktioner i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven, - § 6, stk. 4, og § 25.

I lovforslaget har udvalget - som i den danske og grønlandske brandlov - anvendt stillingsbetegnelsen "brandinspektør" - i færøsk oversættelse "brunaumsjónarmann".

Det bør overvejes, om stillingsbetegnelsen "brandmeistari"/"brandmester" efter færøske forhold er bedre.

Til § 7.

Efter bestemmelsen fastsætter by- eller bygderådet regler om antagelse af mandskab til brandvæsenet.

Det forudsættes, at kommuner med fælles brandvæsen har fælles brandmandskab, og at aftalen om oprettelse af fælles

brandvæsen indeholder bestemmelser herom.

Udvalget henleder opmærksomheden på, at det formentlig vil være hensigtsmæssigt at ansætte medlemmer af de lokale bjergeforeninger som brandmænd. Herved sikres et samarbejde med bjergeforeningerne.

Til §§ 8 og 9.

Efter § 8 kan landsstyret fastsætte bestemmelser om uddannelse af brandvæsenets personale, og efter § 9 kan Landets brandinspektion fastsætte regler om øvelser fra brandvæsenets personale.

Uddannelse og øvelse af personalet er af største betydning for, at et brandvæsen skal kunne yde en effektiv indsats. Der henvises til bilag 4, side 1, hvori Statens brandinspektion i Danmark bl.a. anfører:

"En forudsætning for, at det skitserede brandvæsen skal kunne fungere er imidlertid, at der ved samtlige brandstationer findes en uddannet leder og instruktør, der er i stand til at uddanne mandskabet lokalt. Er dette ikke tilfældet, vil selv det bedste materielmæssige beredskab kun være af ringe værdi."

Kommunen afholder efter § 8 udgifterne til brandvæsenets uddannelse.

Til § 10.

Efter denne bestemmelse kan Landets brandinspektion påbyde anvendelse af ensartede typer af brandmateriel og brand-

haner samt fastsætte almindelige regler for udnyttelse af åbne vandforsyningssteder.

Det søges herved muliggjort, at forskellige brandvæsener kan samarbejde. Såfremt materiellet ikke er ensartet, vil der ikke kunne ydes en effektiv indsats.

Til § 11.

Bestemmelsen fastsætter, at by- eller bygderådet har pligt til at sørge for tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning, og at kommunen afholder udgiften ved etablering og vedligeholdelse af brandhaner og åbne vandforsyningssteder.

Tilvejebringelse af tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning er selvsagt et spørgsmål af største betydning for brandvæsenets effektivitet.

Kommunens brandvedtægt skal, jfr. § 5, stk. 1, indeholde oplysning om vandforsyningen.

Det bør være en forudsætning for godkendelsen af brandvedtægten, at den indeholder acceptable bestemmelser om eftersyn af vandforsyningsstederne.

Til § 12.

I § 5, stk. 1, er det fastsat, at brandvedtægten skal indeholde de nærmere regler for tilkaldelse af brandvæsenet.

Herved forstås borgerens mulighed for i tilfælde af brand eller ved uheld med farlige stoffer at tilkalde hjælp.

Dette vil typisk ske pr. telefon, f. eks. ved at dreje o-o-o.

Brandvedtægten skal indeholde oplysning om tilkaldelsesmåden.

Bestemmelsen i § 12 om, at der for hver kommune skal findes en plan for alarmering af brandvæsenet, vedrører den interne alarmering af brandvæsenets personale.

Det forudsættes, at kommuner med fælles brandvæsen har fælles alarmeringsplan, og at aftalen om oprettelsen af fælles brandvæsen indeholder bestemmelser herom.

Ved alt rednings- og slukningsarbejde er det af afgørende betydning, at brandvæsenet kommer til stede så hurtigt som muligt. Det er derfor vigtigt, at tilkaldelsen og alarmeringen virker hurtigt og sikkert.

Ved bestemmelsen om, at reglerne om tilkaldelsen af brandvæsenet skal optages i brandvedtægten, sikres, at borgerne får kendskab til tilkaldelsesmåden, og at Landets brandinspektion ved godkendelsen af brandvedtægten får indflydelse på, hvilke regler der fastsættes.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at kommunens alarmeringsplan skal godkendes af Landets brandinspektion og landfogeden, understreger den betydning, der tillægges sikre alarmeringsplaner.

Den i dag bestående ordning, hvorefter telefonvæsenet bistår ved brandalarmeringen, må opretholdes. Efter stk. 2 skal telefonvæsenet bistå ved brandalarmeringen, og landsstyret kan efter forhandling med Telefonverk Føroya Løgtings fastsætte nærmere regler herom.

Det er over for udvalget oplyst, at politiet overvejer at oprette en for hele landet fælles alarmeringscentral ved politiets døgnstation i Tórshavn. Telefonvæsenets bistand til den videre alarmering af brandvæsenets personale vil imidlertid fortsat være påkrævet.

Til § 13.

Bestemmelsen vedrører tvangsmidler over for kommuner, der ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til loven.

Landsstyret kan, når en kommune ikke anskaffer og vedligeholder det nødvendige brandmateriel eller ikke ansætter det fornødne brandmandskab, eller såfremt den ikke sørger for fornøden vandforsyning eller alarmeringsordning, lade manglerne af-

hjælpe for kommunens regning.

Til kapitel 2. Foranstaltninger i
anledning af ildebrand eller uheld
med farlige stoffer.

Til § 14.

Bestemmelsen fastsætter, at enhver, der opdager ildebrand eller omstændigheder, som viser, at der er overhængende fare for ildebrand, eller opdager uheld med farlige stoffer, straks skal underrette dem, der er udsat for fare, alarmere brandvæsenet og søge at dæmpe ilden eller afværge faren.

For så vidt angår pligterne i tilfælde af brand (det såkaldte "brandråb") bemærkes, at der ikke i den gældende lovgivning er bestemmelser, der fastsætter sådanne pligter.

Til § 15.

Stk. 1 og stk. 2 indeholder de almindelige regler om borgernes pligt til at yde bistand ved rednings- og slukningsarbejdet og svarer i et vist omfang til bestemmelserne i § 16 i lov af 28. januar 1856 "angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne" og § 8 i Kongelig Anordning nr. 84 af 16. juni 1882 "om Bygnings-og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner".

I stk. 3 er der givet den kommanderende på brandstedet ret til at rekvirere private tilhørende materiel til brug ved rednings- og slukningsarbejdet.

I stk. 4 er det fastsat, at den, der har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet eller har stillet redskaber eller transportmidler til rådighed, har ret til erstatning af kom-

munen for tabt arbejdsfortjeneste og for afsavn af eller skade på materiellet.

Til § 16.

De i denne bestemmelse indeholdte beføjelser for brandvæsenet til i tilfælde af ildebrand

- 1) at skaffe sig adgang til privat grund, om fornødent ved gennembrydninger og bortskaffelse af hindringer,
- 2) at nedrive bygninger eller fjerne beplantninger, når den kommanderende på brandstedet finder det nødvendigt for at standse ildens udbredelse,
- 3) at benytte det vand, der findes i brønde, vandledninger og andre vandsteder,

er alle nødretligt begrundede.

De under 1) og 3) nævnte beføjelser har brandvæsenet tillige ved uheld med farlige stoffer.

Den under 2) nævnte beføjelse til at nedrive bygninger er et så alvorligt indgreb, at det i stk. 2, 2. pkt., foreslås, at der i sådanne tilfælde om muligt skal indhentes tilladelse fra landfogeden.

De skader, der opstår som følge af de under 1-2) nævnte indgreb, betragtes efter stk. 3 som brandskade. Dette vil sige, at ejeren af en ejendom, hvorpå skade er sket, kan kræve skaden erstattet af sit brandforsikringsselskab.

Foreligger der ikke brandforsikring, eller er ejendommen underforsikret, må ejeren selv bære et tab, medmindre de almindelige regler om erstatning for nødretsindgreb i det enkelte tilfælde kan føre til, at erstatning kan kræves fra anden side.

Til § 17.

Bestemmelsen vedrører den øverste ledelse af rednings- og slukningsarbejdet. Ledelsen - og dermed ansvaret for indsatsen - er henlagt til brandinspektøren eller i dennes fravær til en af ham udpeget stedforstæder. I kommuner uden eget brandvæsen har lederen af det slukningspligtige brandvæsen kommandoen, medmindre den i henhold til brandvedtægten er tillagt brandinspektøren.

Uden at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, har udvalget forudsat, at der skal gælde samme regler om ledelsesforholdene i tilfælde af uheld med farlige stoffer.

Det er af største betydning, at ledelsesforholdene præciseres. Forholdene er under den gældende lovgivning uklare.

Såfremt udvalgets forudsætninger om, at landet inddeles i brandområder med fælles brandvæsen, fælles brandinspektør og mandskab opfyldes, vil der ikke være nogen tvivl om ledelsesforholdene. Ledelsen ligger hos brandinspektøren eller i hans fravær hos hans stedfortræder.

Til § 18.

Bestemmelsen vedrører tilkaldelse af assistance fra andet brandvæsen.

Det er pålagt den kommanderende på brandstedet en pligt til i påtrængende tilfælde at tilkalde assistance fra et andet brandvæsen.

Det tilkaldte brandvæsen har pligt til at møde med slukningsmateriel og mandskab, medmindre der er øjeblikkelig brug for mandskab og materiel andetsteds.

Endvidere kan den ikke-kommanderende brandinspektør tilkalde assistance, ligesom politiet efter forhandling med den kommanderende på brandstedet og brandinspektøren kan tilkalde assistance.

Under hensyn til den betydning, det må tillægges, at der foreligger klare regler om assistance, er der i stk. 2 indsat

en bestemmelse om, at Landets brandinspektion kan bestemme, at en kommune skal træffe aftale om assistance.

Stk. 3 indeholder regler om betaling for den ydede assistance.

Til § 19.

Bestemmelsen pålægger brandvæsenet pligt til ved ildebrand at være opmærksom på, hvad der kan have givet anledning til ildens opståen, og straks underrette politiet, hvis det finder mistænkelige forhold samt sikre eventuelle spor.

Til § 20.

Bestemmelsen indeholder reglerne om politiets pligter til ved ildebrand eller uheld med farlige stoffer

- 1) at foretage afspærring,
- 2) at sørge for ordenens opretholdelse,
- 3) at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige til varetagelse af den offentlige sikkerhed.

De under 1-3) nævnte pligter for politiet svarer til politiets forpligtelser efter retsplejelovens § 108.

Afspærring af et skadested kan være nødvendig af hensyn til brandvæsenets uhindrede arbejde eller af sikkerhedsgrunde, herunder for at hindre menneskers tilskadekomst eller tyveri af bjærgede genstande.

Andre foranstaltninger kan være nødvendige, f. eks. varselning af befolkningen og evakuering af beboere omkring skadestedet.

I stk. 2, jfr. § 27, stk. 2, er det under strafansvar pålagt enhver at overholde afspærringen og at efterkomme politiets eller brandvæsenets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene til og fra brandstedet.

Til kapitel 3. Brandfarlige virksomheder m.m.

Kapitel 1 og 2 vedrører som nævnt brandvæsenets organisation og foranstaltninger i anledning af ildebrand eller uheld med farlige stoffer og er således bestemmelser, der i det væsentlige vedrører beredskabet og indsatsen ved ildebrand og uheld med farlige stoffer.

Der er dog en nær forbindelse mellem spørgsmålet om brandvæsenets organisation og regler om brandforebyggende foranstaltninger, idet der i sådanne bestemmelser henlægges en række funktioner til brandmyndighederne:

Dette kapitel, kapitel 4 om skorstensrensning, kapitel 5 om brandsyn og kapitel 6 om forskrifter indeholder bestemmelser af brandforebyggende karakter. Ligeledes er bestemmelserne i kapitel 7 i det væsentligste af præventiv karakter.

Denne forebyggende del af brandvæsenets virksomhed har en meget væsentlig betydning. Dette gælder i særlig grad under forhold, hvor beredskabet til indsats mod brande er relativt lavt.

Til § 21.

Bestemmelsen vedrører kvalificeret brandfarlige virksomheder.

Disse er virksomheder, hvori der fremstilles, behandles eller anvendes eksplosive, let antændelige eller særlig brandbare væsker, luftarter eller stoffer.

Virksomheder af denne art må ikke oprettes, væsentlig ombygges, udvides eller driftforandres uden tilladelse fra Landets brandinspektion.

Landets brandinspektion kan i tilladelsen stille betingelser med hensyn til virksomhedens beliggenhed, indretning og benyttelse samt påbyde anskaffelse af brand- og redningsmateriel og en passende vandforsyning.

Der findes ikke i dag her i landet virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen.

I øvrigt bemærkes, at der for en del af de omhandlede virksomheder er gældende lovbestemmelser.

Sprængstoffabrikker må således kun oprettes og drives af personer, der har landsstyrets tilladelse, jfr. lov nr. 68 af 22. maj 1912 "angaaende Sprængstoffer" og lagtingslov nr. 43 af 22. maj 1969 om våben. Det samme gælder fyrværkerifabrikker, jfr. lagtingslov nr. 27 af 8. maj 1969 om fyrværkeri.

Under hensyn til, at stillingtagen til de brandmæssige forhold i virksomheder af den omhandlede karakter forudsætter særlig teknisk ekspertise, er kompetencen henlagt til Landets brandinspektion.

Til § 22.

Bestemmelsen vedrører andre brandfarlige virksomheder end de i § 21 omhandlede.

I stk. 1 opregnes følgende virksomheder:

- 1) ejendomme, hvor særlig brandfarlige forhold er til stede, eller hvor store værdier er udsat for ødelæggelse,
- 2) kirker,
- 3) teatre,
- 4) hoteller,
- 5) sygehuse,
- 6) bygninger for undervisnings-, udstillings- eller forlystelsesformål,
- 7) i det hele taget bygninger eller større lokaler, hvori mange mennesker samles.

Bestemmelsen er for så vidt angår de under 1) og 7) nævnte ejendomme, bygninger og lokaler meget elastisk formuleret.

Under 1) henhører således f.eks. fabrikker, større værksteder og lagre og under 7) f. eks. forsamlingshuse og selskabslokaler.

Specielt vedrørende 5) sygehuse bemærkes, at alderdomshjem og plejehjem ligestilles med sygehuse.

For de nævnte ejendomme, bygninger og lokaler gælder, at Landets brandinspektion kan bestemme, at der skal træffes foranstaltninger til formindskelse af brandfaren eller til sikring af forsvarlige rednings- eller slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Der kan herunder påbydes anskaffelse af brandmateriel, indretning af vandforsyning, sikring af udgangsforholdene samt anlæggelse af adgangsveje for brandvæsenets køretøjer og af standpladser for dets stiger og sprøjter.

De krav, der stilles, kan være af bygningsmæssig karakter.

I den gældende lovgivning findes der ikke bestemmelser, der sikrer brandmyndighedernes indflydelse på de brandmæssige forhold i de nævnte ejendomme, bygninger og lokaler.

Ved byggesagers behandling beror det bl.a. på den enkelte kommunes administration og indholdet af de gældende byggestemmelser, om og i hvilket omfang brandmyndighederne tages med

på råd, og hvilke krav der stilles for at formindske brandfaren og for at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder.

Såfremt der ikke i forbindelse med meddelelse af en byggetilladelse er fastsat vilkår om de brandmæssige forhold eller taget forbehold om eventuelt senere at stille betingelser, er der i den gældende lovgivning eller forvaltningsretlige regler næppe hjemmel til senere at stille krav om disse forhold. Ligeledes er der formentlig ikke hjemmel til at ændre fastsatte vilkår, medmindre der er taget forbehold herom.

For visse af de omhandlede ejendomme, bygninger og lokaler - restaurationer, bygninger for forlystelsesformål og teatre - gælder, at der heri foregår en virksomhed, som i henhold til politivedtægten kræver politiets tilladelse, og der vil i polititilladelsen kunne fastsættes vilkår om de brandmæssige forhold.

Ved behandling af ansøgninger om tilladelse til offentlig dans m.v. indhenter politiet udtalelse fra de lokale myndigheder, ligesom landsingeniøren benyttes som konsulent til afgørelse af spørgsmålet om, hvilke krav der skal stilles, for at bygningen/lokalet i brandmæssig henseende er forsvarlig. Samme fremgangsmåde benyttes ved ansøgninger om fornyelse af tilladelserne, der normalt kun meddeles for en begrænset periode.

Formålet med bestemmelsen i stk. 1 er at råde bud på disse forhold, således at det søges sikret, at de brandmæssige forhold i de af bestemmelsen omfattede ejendomme, bygninger og lokaler til enhver tid er forsvarlige.

Kompetencen til at fastsætte kravene er under hensyn til, at stillingtagen til de brandmæssige forhold i disse ejendomme, bygninger og lokaler kræver en særlig teknisk indsigt, der ikke kan påregnes at være til stede i alle kommuners administration eller ved det lokale brandvæsen, og at der er behov for en ensartet behandling af disse forhold, henlagt til Landets brandinspektion.

Det understreges, at der ved bestemmelsen gives Landets brand-

inspektion en selvstændig beføjelse til at stille krav, herunder krav af bygningsmæssig karakter, og at de ved lovens ikrafttræden eksisterende ejendomme, bygninger og lokaler er omfattet af bestemmelsen.

Det understreges endvidere, at bestemmelsen i princippet ikke gør indgreb i kommunernes beføjelser med hensyn til behandling af sager om byggetilladelse.

Efter udvalgets opfattelse vil det imidlertid være hensigtsmæssigt, at bygningsmyndighederne ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse til opførelse eller ændring af ejendomme/bygninger, der er omfattet af bestemmelsen, forhandler sagen med Landets brandinspektion, således at det sikres, at der er overensstemmelse mellem bygningsmyndighedernes krav og de krav, som Landets brandinspektion vil stille.

Hvis der af Landets brandinspektion stilles krav af bygningsmæssig karakter, som bygningsmyndigheden finder for vidtrækkende, vil bygningsmyndigheden kunne indbringe spørgsmålet for landsstyret, jfr. § 2, stk. 2.

For så vidt angår de eksisterende ejendomme, bygninger og lokaler vil eventuelle krav hensigtsmæssigt kunne stilles i forbindelse med de regelmæssige brandsyn, jfr. § 24, stk. 2.

Den, overfor hvem krav stilles, kan påklage afgørelsen til landsstyret, jfr. § 2, stk. 2.

I bestemmelsens stk. 2 er der optaget regler, der giver Landets brandinspektion hjemmel til at bestemme, at der ved benyttelse af forsamlingshuse, teatre, cirkus og lignende skal etableres brandvagt, og om betalingen herfor.

Til kapitel 4. Skorstensrensning.

Til § 23.

Bestemmelsen giver landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om skorstensrensning.

Det kan således bestemmes, hvor ofte skorstene og røgkanaler skal renses, hvorledes rensningen skal foretages, hvem der skal foretage rensningen og afgifterne herfor. Afgiften kan efter bestemmelsen inddrives ved udpantning.

I den gældende lovgivning findes der i kongelig anordning nr. 103 af 13. august 1886 "indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856", redegørelses bilag 2, §§ 5-9, bestemmelser om skorstensrensning.

Det er heri fastsat, at enhver ejer er ansvarlig for, at skorstene m.v. behørig vedligeholdes, og at skorstene m.v. skal renses mindst 4 gange om året.

Tórshavn kommune antager skorstensfejere, "der har at gaa alle, som saadant forlange, til Haande med Rensningens Udførelse".

Det er endvidere fastsat, at den der bevisligt har overdraget rensningen til en af kommunalbestyrelsen antaget skorstensfejer, fritages for ansvaret for rensningen.

Disse regler må betegnes for forældede.

Tórshavn byråd har den 19. december 1983 udstedt et regulativ for skorstensrensning for Tórshavn. Regulativet sævner delvis hjemmel i lovgivningen.

I regulativet fastsættes bl.a. følgende ordning:

Enhver ejer har ret til at rense skorstene i eget hus, men i øvrigt har den af byrådet ansatte skorstensrenser eneret til dette arbejde.

Skorstene og røgledninger, hvor centralvarmeanlægget opvarmes med kul, tømmer eller andet fast brændsel, skal renses 1 gang om året, medens der i tilfælde, hvor der alene anvendes olie som brændsel, skal foretages rensning hvert 2-3 år.

Disse bestemmelser er - så vidt udvalget bekendt - i overensstemmelse med den ordning, der rent faktisk har været gældende i kommunen i en årrække.

I lovgivningen om brandvæsenet uden for Tórshavn er der ikke fastsat bestemmelser om skorstensrensning.

Efter udvalgets opfattelse bør der fastsættes regler om rensning af skorstene og røgkanaler.

Regler herom er af hensyn til forebyggelse af brand nødvendige - ikke mindst nu, hvor anvendelse af fast brændsel er ret udbredt.

Udvalget foreslår, at der i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om hyppigheden af skorstensrensning svarende til bestemmelsen i det oven for omtalte regulativ for skorstensrensning for Tórshavn.

Udvalget finder endvidere, at rensningen ikke bør overlades til ejeren/brugeren af en ejendom, men foreslår, at rensningen skal foretages af en i henhold til § 6, stk. 2, ansat brandassistent.

Skorstensrenseren er således efter forslaget knyttet til brandvæsenet.

I overensstemmelse med udvalgets forslag om inddelingen af landet i brandområder med fælles brandvæsen, fælles brandinspektør, fælles brandassistenter og mandskab forudsætter udvalget, at skorstensrenseren er fælles for kommuner i brandområdet, og at aftalen om oprettelsen af det fælles brandvæsen indeholder bestemmelser herom.

Til kapitel 5. Brandsyn.

Til § 24.

Bestemmelsen vedrører det væsentlige forebyggende brandværn, der er knyttet til brandvæsenets eftersyn af virksomheder, ejendomme, bygninger og lokaler med henblik på at konstatere, om gældende forskrifter er opfyldt, eller om der i øvrigt foreligger mangler, som bør afhjælpes.

I den gældende lovgivning findes der i kongelig anordning nr. 103 af 13. august 1886 "indeholdende Tillæg til Lov angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne af 28. Januar 1856", redegørelsens bilag 2, § 7 en bestemmelse, hvorefter fremgår, at der på bygninger skal afholdes brandsyn mindst 4 gange årlig.

Bestemmelsen er forældet.

Efter det for udvalget oplyste foretages det i et vist omfang brandsyn i Tórshavn kommune.

I kongelig anordning nr. 84 af 16. juni 1882 "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner", redegørelsens bilag 3, er der ikke nogen bestemmelse, der klart giver udtryk for, at der skal afholdes brandsyn. § 1 indeholder dog en bestemmelse om, at bygningsmyndigheden skal påse, at de med hensyn til brandvæsenet givne forskrifter overholdes.

Efter det for udvalget oplyste foretages der i meget begrænset omfang brandsyn uden for Tórshavn kommune.

Bestemmelsens stk. 1 omhandler eftersyn af bygninger, hvori der er indrettet ildsted.

For sådanne bygningers vedkommende kan landsstyret fastsætte regler om, i hvilket omfang brandinspektøren skal foretage brandsyn.

Udvalget foreslår, at der fastsættes regler om, at der skal foretages brandsyn på disse bygninger.

Udvalget finder endvidere, at det vil være rationelt, at brandsyn under brandinspektørens ledelse foretages af den brandassistent, som i henhold til § 23 foretager skorstensrensningen, hvilket forudsætter, at brandassistenten har den fornødne faglige indsigt til at bedømme, om gældende forskrifter er opfyldt.

Såfremt udvalgets forslag følges, vil reglerne om skorstensrensning, jfr. § 23, og reglerne om brandsyn efter denne bestemmelses stk. 1 kunne fastsættes i en bekendtgørelse om skorstensrensning og eftersyn af bygninger, hvori der er indrettet ildsted.

Bestemmelsens stk. 2 omhandler eftersyn af de i §§ 21-22 om-

handlede virksomheder, ejendomme, bygninger og lokaler.

Bestemmelsen fastsætter, at Landets brandinspektion med regelmæssige mellemrum skal foretage brandsyn.

At brandsynet er henlagt til Landets brandinspektion er en følge af, at Landets brandinspektion har kompetence med hensyn til fastsættelse af krav om de brandmæssige forhold i disse virksomheder, ejendomme, bygninger og lokaler.

Udvalget forudsætter, at brandsynet så vidt muligt foretages sammen med den lokale brandinspektør. Herved søges sikret, at der etableres et nært samarbejde mellem Landets brandinspektion og den lokale brandinspektion, at den lokale brandinspektion får indflydelse på de afgørelser, der træffes, og at den lokale brandinspektion har nøje kendskab til virksomhedernes, ejendommenes, bygningernes og lokalernes forhold.

Det er over for udvalget oplyst, at en del af de i § 22 nævnte virksomheder, ejendomme, bygninger og lokaler har været genstand for et kvalificeret brandsyn, jfr. i øvrigt bemærkningerne til bestemmelsen.

I 1974 efterså Statens brandinspektion i Danmark sammen med brandmesteren i Tórshavn forsamlingshuse, danselokaler, skoler, hoteller m.v. på Færøerne. Dette skete på politiets initiativ.

I 1978 efterså en fabrikinspektør fra Dansk Brandværns Komité større oplag af benzin, olie og gas på Færøerne. Dette skete på arbejdstilsynets initiativ.

Stk. 3 indeholder bestemmelser om følgerne af de ved brandsynet konstaterede mangler, der bevirker særlig brandfare. Den tilsynsførende kan forbyde den fortsatte benyttelse, indtil manglen er afhjulpet.

Stk. 4 indeholder bestemmelser, der giver den tilsynsførende adgang til i tilfælde af mangler af mindre betydning at give pålæg om, at manglen skal afhjælpes inden en bestemt frist.

Stk. 5 fastsætter, at forbud og påbud efter stk. 3 og 4 skal meddeles skriftligt.

Stk. 6 fastsætter regler om den tilsynsførende registrering af de foretagne brandsyn.

I stk. 7 fastsættes, at den tilsynsførende til politiet skal anmelde undladelse af at efterkomme forbud og pålæg efter stk. 3 og 4.

Til kapitel 6. Forskrifter.

Til § 25.

Bestemmelsens stk. 1 giver landestyret en vidtrækkende hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om brandmæssige forhold.

Efter bestemmelsen kan landsstyret fastsætte regler

- 1) om brugen af ild og lys,
- 2) for opbevaring, transport og brug af letfængelige eller eksplosive, faste, flydende eller luftformige stoffer,
- 3) for indretning af virksomheder, hvor sådanne stoffer opbevares eller tilvirkes,
- 4) for indretning og benyttelse af ildsteder og andre anlæg for varme, lys og kraft,
- 5) samt i øvrigt udfærdige sådanne bestemmelser, som findes fornødne til forebyggelse af brandfare og til sikring af forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Der findes følgende gældende forskrifter, der helt eller delvis er omfattet af hjemmelen i stk. 1:

- a) Kongelig anordning nr. 251 af 11. november 1912 "om Transport af eksploderende Stoffer",

før af denne udstedte byggevedtægter benytter denne hjemmel.

Det bemærkes, at der i de i medfør af stk. 1 givne forskrifter vil kunne fastsættes, at bestemmelserne ikke alene gælder for de virksomheder, ejendomme, bygninger og lokaler m.v., som påbegyndes, opføres eller tages i brug, efter at forskrifterne er udstedt, men tillige for virksomheder, ejendomme, bygninger og lokaler m.v., der er påbegyndt, opført eller taget i brug, inden forskrifterne er udstedt.

I stk. 2 fastsættes, at landsstyret kan bemyndige Landets brandinspektion til at udstede detailforskrifter om de i stk. 1 omhandlede forhold. Det kan herunder bestemmes, at de af Statens brandinspektion i Danmark udstedte tekniske forskrifter helt eller delvis skal være gældende. Detailforskrifterne og de tekniske forskrifter kundgøres ikke.

Hensigten med denne bestemmelse er at lette administrationen. De bestemmelser, som stk. 2 vedrører, er overvejende af udpræget teknisk karakter. De henvender sig ikke til borgere i almindelighed, men typisk til personer, der driver en virksomhed, hvor særlig brandfarlige forhold foreligger, og hvor detailforskrifter kan være påkrævede.

Detailforskrifter og tekniske forskrifter af denne art, der udstedes i Danmark, er fritaget for optagelse i lovtidende.

Samme lovgivningsteknik som den, der i stk. 2 foreslås anvendt, er i de senere år brugt i færdselslovgivningen, arbejderbeskyttelseslovgivningen og i et udkast til en lov om levnedsmidler.

Til kapitel 7. Straf og ikrafttræden.

Til § 26.

Bestemmelsen indeholder strafbestemmelser med materielt indhold.

Efter stk. 1, nr. 1, straffes den, der ikke udviser tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker, aske, brandfarlige stoffer, og hvad der i øvrigt kan fremkalde eller befordre ildebrand, eller undlader at påse, at personer, der hører til hans husstand eller virksomhed, udviser sådan forsigtighed.

Om tilsvarende strafbestemmelser i den gældende lovgivning henvises til § 18 i lov af 28. januar 1856 "angaaende Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne", redegørelsens bilag 1, og § 7 i Kongelig anordning nr. 84 af 16. juni 1882 "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner", redegørelsens bilag 3.

Bestemmelsen skal jävnføres med straffelovens bestemmelser i §§ 180 - 182 om brandstiftelse.

Efter stk. 1, nr. 2, straffes den, der som ejer eller bruger af visse anlæg, som kan fremkalde eller befordre ildebrand, benytter sådanne anlæg eller lader dem benytte, uanset de ikke er i forsvarlig stand.

Efter stk. 2 straffes undladelse af på forsvarlig måde at renholde ildsteder eller røgrør fra disse eller vedligeholde skorstene, ildsteder eller røgledninger.

Til § 27.

De i denne bestemmelse indeholdte strafbestemmelser vedrører

- 1) overtrædelse af påbuds- eller forbudsbestemmelser i loven eller i forskrifter udstedt i medfør af loven,
- 2) tilsidesættelse af vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven,

- 3) undladelse af at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Til § 28.

Efter bestemmelsens stk. 1 træder loven i kraft ved dens kundgørelse, det vil sige ved dens bekendtgørelse i "Dimmalætting".

Stk. 2 indeholder bestemmelser om ophævelse af tidligere lovgivning og om opretholdelse af visse administrative forskrifter.

Særlig med hensyn til ophævelse af kongelig anordning nr. 84 af 16. juni 1882 "om Bygnings- og Brandvæsenet i de færøske Landkommuner" bemærkes, at der under hensyn til den usikkerhed, der er om anordningens gyldighed, jfr. afsnit 2.2., stilles forslag om ophævelse af de bestemmelser i anordningen, der vedrører brandforhold.

Om opretholdelsen af de i bestemmelsen nævnte administrative forskrifter bemærkes, at der ved opretholdelsen af bekendtgørelse nr. 85 af 22. marts 1933 "om Opbevaring af brandfarlige Vædsker" gives mulighed for administrativ ændring af bekendtgørelsen, uden at det er nødvendigt at udarbejde en helt ny bekendtgørelse, og at Tórshavn byråds regulativ af 19. december 1983 om skorstensrensning for Tórshavn i det væsentligste er i overensstemmelse med udvalgets forslag om forskrifter om skorstensrensning, jfr. bemærkningerne til § 23.

De øvrige i bemærkningerne til § 25 nævnte forskrifter, der ikke er udfærdiget med hjemmel i den gældende brandlovgivning, vil fortsat være gældende.

B I L A G

28. Jan 1856.

LOV ANGAAENDE BRANDVÆSENET I THORSHAVN PAA FÆRØERNE.^{x)}

1. I Thorshavn og paa den Grund, som regnes til Byen, maa her-
efter på forhen ubebyggede Pladser ingen ny Bygninger opføres,
medmindre Gaden faar en Bredde af i det mindste 12 Alen og Af-
standen fra de nærmest omkringliggende Huse og Bygninger bliver
6 Alen, medmindre Gavlen mod Naboen opføres som Brandmur; i
dette Tilfælde kan Bygningen opføres i Skel.
2. Ved Opførelsen af Skorstene bliver det at iagttage, at den
nederste Del af samme fra Arnestedet og indtil Loftet stedse er
forsvarlig opmuret af Mur- eller Kampesten, men fra Loftet og
opad kunne de fremdeles som hidtil opføres af Bræder. I saadan-
ne af Bræder opførte Skorstene maa alene bruges Tørv eller Sten-
kul til Brændsel. Dog tillades det Indvaanerne undtagelsesvis
i dem at brænde Brænde for at røge Kød eller Fisk, men alene un-
der den Betingelse, at der haves et nøje og uafbrudt Tilsyn med
Ilden, samt at det forud er anmeldt for Landfogeden.
3. De, som haver Bagerovne, skulle være forpligtede til at holde
disse forsynede med stærke og forsvarlige Mure. Naar der ved
Bagerovne forefindes Mangler, kan Landfogeden forbyde vedkommende
at benytte bemeldte Ovne, indtil de forefundne Mangler ere af-
hjulpne.
4. Ild eller Gløder maa ikke bæres fra et Hus til et andet, en-
ten over Gaard eller Gade, under aaben Himmel, medmindre det sker
i et tillukt Kar.
5. Ingen må ryge Tobak paa Steder, hvor Hør, Hamp, Hø, Høvlspaaner
eller andre lignende Genstande, som hastig kunne fænge Ild, ere
henlagte. I lige Maade maa ingen ryge Tobak under aaben Himmel i
Nærheden af Høstakke, uden at Piben er forsynet med Hætte. Lige-
ledes skal al Skydning paa Gaderne i eller nær ved noget Hus være
aldeles forbuden.
6. Ej heller maa der støbes Lys, smeltes Talg eller deslige,
brændes Tran samt koges Tjære, Beg og Fernis om Natten, hvorimod
saadant alene maa ske om Dagen under Iagttagelse af fornøden For-
sigtighed.

7. I Byen maa der ikke tørres Korn på Kølle eller Sodn. Saadant maa kun finde Sted i Huse, som ligge i tilbørlig Afstand fra Byen, efter Landfogedens nærmere Bestemmelse.
8. Bødkere, Snedkere og andre, som med Træ og Spaaner omgaas, skulle straks bortskaffe de Spaaner, som falde ved deres daglige Arbejde, til et sikkert og afsides Sted, hvor ingen Ild eller Lys kommer.
9. Alle Husfædre og Husmødre bør have Indseende med, at deres Børn og Tyende forsigtigen omgaas med Ild og Lys, og til den Ende især paase, at Lys ikke klines paa Vægge, Borde, Bænke eller noget andet saadant Sted, at ingen indfinder sig med Lys paa Loftet eller andre farlige Steder uden i tillukte og velforvarede Lygter, samt at Tørveaske ikke udkastes, førend den er ganske kold eller vel gennemvædet med Vand.
10. Alle, som imodtage fremmede, der ankommer til Thorshavn, skulle gøre de fremmede bekendte med foranførte Bestemmelser. ---
11. Til enhver Embedsbolig skal for Statskassens Regning anskaffes en Stige og en stærk Brandhage, forsynet med en Jærnkæde, 3 Alen lang, og 2 á 3 Stykker Tov paa 12 á 16 Alens Længde, hvilke Stiger og Brandhager med Tilbehør stedse skulle forblive ved Stederne. ---
- xx)
13. Amtmanden har det øverste Tilsyn med Brandvæsenet. I øvrigt paaligger det Landfogeden som Politimester nøje at paase denne Lovs Efterlevelse og navnlig at føre Tilsyn med Brandredskaberne. Saa har han og, naar Ildsvaade opkommer, at overtage Kommandoen derved og træffe sådanne Foranstaltninger til Ildens Dæmpning, som han anser at være de hensigtsmæssigste.
14. Til sin Assistent antager Landfogeden en Mand, som han dertil finder duelig, ligesom han ogsaa til de vigtigere Betjener saavel ved Sprøjterne som ved Brandvæsenets øvrige Forretninger udvælger dem, som han dertil finder bedst skikkede. Ingen kan undslaa sig for at modtage dette Ombud.
15. Alle de af Byens Indvaanere, som dertil måtte findes dygtige, skulle være pligtige til efter Landfogedens Ordre at møde tvende Gange aarligen for at øves i at omgaas med Sprøjterne og øvrige Brandredskaber.
16. Naar Ildsvaade opkommer, skulle alle arbejdsføre Mandfolk i Byen være pligtige at møde ved Brandstedet og der udføre alt, hvad

dem af Brandinspektøren eller hans Assistent befales.

17. De Udgifter, som Brandredskabernes Vedligeholdelse medfører, udredes af Thorshavn Indvaanere i Forhold til Bygningernes Værdi efter en af Landfogeden forfattet og af Lagtinget approberet Ligning.

18. Alle Forseelser imod de i det foregaaende anførte Bestemmelser samt overhovedet al uforsigtig Omgang med Ild og Lys blive, for saa vidt Forseelsen ikke maatte være af den Beskaffenhed, at en større Straf kan finde Sted efter de almindelige Love, navnlig Forordningen af 26. Marts 1841, jfr. Lov af 20. Februar 1852, at anse enten med Bøder, der efter Omstændighederne og dens skyldiges Stand og Vilkaar ansættes for første Gang begaaet Forseelse fra 16 Sk. til 5 Rdl., og i Gentagelsestilfælde fra 32 Sk. til 10 Rdl. eller, hvor særdeles skærpene Omstændigheder ere til Stede, med Fængsel paa Vand og Brød, uden Hensyn til, om Forseelsen har bevirket nogen Skade eller ikke.

19. Enhver Overtrædelse af denne Lov behandles ved Politiretten efter de for offentlige Politisagers Behandling foreskrevne Regler.

20. Alle andre Sager, som ellers behandles ved en Brandret, hvor en sådan er organiseret, saasom Undersøgelse af hvorledes en Ildsvaade er opkommen, eller hvilke Uordener under en Ildebrand have fundet Sted, m.v., skulle ligeledes henhøre under Politirettens Behandling og Paakendelse.

21. De Mulkter og Strafbøder, som falde efter denne Lov, indkasseres af Landfogeden og anvendes efter hans af Amtmanden approberede Forslag dels til Belønning for de, som måtte vise fortrinlig Flid og Virksomhed ved en opkommen Ildsvaade, dels til Understøttelse for dem, som ved en saadan Lejlighed blive beskadede paa Førlighed eller Lemmer. ---

23. Forordningen af 22. Marts 1784 om Brandvæsenet i Tórshavn bliver herved aldeles ophævet.

x) §§ 1 og 2 er ophævet ved kundgørelse nr. 21 af 22. marts 1974 og § 18 er ændret ved borgerlig straffelov.

xx) nu landsstyret.

Anbringelsen af støbte Jernrør kan under de ovenangivne Betingelser tilstedes af Amtmanden ifølge derom gjort Indstilling fra Bygningskommissionen.

4. Komfurer, Bilægger- og Kakkellovne skulle tillige med Rørene have en Afstand fra Bygningens Træværk af mindst 8 Tommer. Foran Komfurer og Kakkellovne, der ere anbragte på Trægulv, skal dette dækkes med en Jern- eller Zinkplade af mindst 1/2 Alens Bredde eller med Sten.

5. Enhver Ejer er ansvarlig for, at alle Skorstene (aabne og lukkede) og som Skorstene anbragte Jernrør i de ham tilhørende Bygninger behørig vedligeholdes. De lukkede Skorstene og Jernrørene maa ikke udbrændes, men skulle renses mindst 4 Gange om Aaret, nemlig forinden Udgangen af hvert Aars Marts, Juni, September og December Maaneder, og ellers saa ofte nødvendigt gøres. Ansaret herfor paahviler Husejeren, naar denne enten selv bebor Stedet, eller dette er overdraget til Brug til forskellige Lejere, men Brugerens, dersom denne har hele Stedet i Leje eller paa anden Maade til udelukkende Afbenyttelse.

6. Ansaret for, at Komfurer, Bilæggerovne, Kakkellovne og Kakkellovnsrør samt andre til Skorstene hørende Røgledninger vedligeholdes i en saadan Stand, at de ikke medføre Brandfare, paahviler i Forening med Ejeren tillige Lejeren, naar denne ikke betimelig har anmeldt en ham bekendt Mangel for Ejeren eller i fornødent Fald for Landfogeden.

For Renholdelse af Komfurer, Ovne og ovenomtalte Røgledninger er vedkommende Husfader, af hvem de benyttes, ansvarlig.

7. Tilsynet med, at behørig Vedligeholdelse og Renholdelse finder Sted, føres af Brandsynet, der fremtidig afholdes mindst 4 Gange aarlig, nemlig i de første Dage af hvert Aars Januar, April, Juli og Oktober Maaneder, og ellers saa ofte nødvendigt gøres.

8. Thorshavns Kommunalbestyrelse antager og afskediger Skorstensfejere for Byen, der have at gaa alle, som saadant forlange, til Haande med Rensningens Udførelse, imod at nyde en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Betaling for hver enkelt af dem rensat Skorsten m.v., hvilken Betaling udredes forskudsvis af Kommunekassen, men lignes under Udpantningstvang særskilt paa de vedkommende Husejere eller -lejere, som benytte Skorstensfejer. Landfogeden fastsætter de nærmere Forskrifter for deres

Virksomhed.

De antagne Skorstensfejere og disses Medhjælpere kunne i Tilfælde af Forseelser imod deres Instruks straffes af Landfogeden med Bøder indtil 40 Kr., for saa vidt ikke Tilfældet efter sin Beskaffenhed bør medføre højere Straf og Paatale ved Domstolene.

9. Den, der bevislig har overdraget Rensningen af samtlige de Skorstene, Jernrør, Komfurer, Ovne og Røgledninger, hvilke det efter §§ 5 og 6 påhviler ham at holde rene, til en af Kommunalbestyrelsen antagen Skorstensfejer, fritages for det deri ommeldte Ansvar. Derimod vil Ansvaret påhvile Ejeren eller Lejeren, saafremt han lægger Hindringer i Vejen for Rensningens Udførelse.

10. Overtrædelser af denne Anordnings Bestemmelser eller af de af Bygningskommissionen til Opfyldelse heraf givne Paalæg eller Forbud paatales som offentlige Politiforseelser og straffes med Bøder indtil 50 Kr. eller med simpel Fængsel indtil 8 Dage. Bøderne tilfalde Byens Brandkasse.

11. Skønner Bygningskommissionen, at noget stedfindende Forhold er af en saadan brandfarlig Beskaffenhed, at det for den offentlige Sikkerheds Skyld uopholdelig bør forandres, og vedkommende ikke straks retter sig efter det Paalæg, der i saa Henseende gives ham, skal Politiet være pligtig til paa Bygningskommissionens Begæring og Ansvar at foranstalte det fornødne ved umiddelbar Anvendelse af Magt.

12. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1887.

x) §§ 1 - 4 er ophævet ved kundgørelse nr. 21 af 22. marts 1974.

16. Juni 1882.

KGL. ANORDNING (NR. 84) OM BYGNINGS- OG BRANDVÆSENET
I DE FÆRØSKE LANDKOMMUNER.

I Henhold til Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872 § 18 ville Vi herved allernaadigst have anordnet som følger:

1. Sognekommisionen i hvert Sogn eller, hvor der i udsondrede Kommuner ikke findes nogen Sognekommision, Kommunens Forstanderskab har som Bygningskommision for Sognet at føre Tilsyn med sammes Bygningsvæsen og paase, at de med Hensyn til Brandvæsenet givne Forskrifter overholdes. Naar der i en Bygd ikke bor noget Medlem henholdsvis af Sognekommisionen eller af Forstanderskabet kan Forstanderskabet beskikke en eller to Mænd i Bygden til for dens Vedkommende at indtræde som Medlemmer af Bygningskommisionen. Undskyldningsgrunde mod dette Ombud afgøres af Amtet. Ethvert Medlem af Bygningskommisionen er pligtig til paa dens Vegne at udføre de Hverv, samme maatte overdrage ham. Det paaligger Sysselmanden at yde Bygningskommisionen Vejledning i Udførelsen af dens Hverv.
2. Intet Byggeforetagende, Nybygning eller Hovedreparation, maa paabegyndes uden Tilladelse fra Bygningskommisionen, der har at meddele vedkommende det nødvendige Svar inden 14 Dage efter Anmeldelsen. Ved Hovedreparation forstaas, foruden Genopførelse af Ydervægge af Sten eller af Sten og Grønsvær, enhver Reparation, ved hvilken nye Bjælker eller Syller indsættes i Bygningen, eller ved hvilken Bygningens ydre Form forandres.
3. Opførelsen af nye Bygninger og Udførelsen af Hovedreparationer ved ældre Bygninger kunne af Bygningskommisionen forbydes, saafremt de antages at blive til Hinder for Vedligeholdelsen af tilstedeværende Veje, Gader eller Afløbsrender, eller for Anlægget af nye, ligesom ogsaa, hvis tidligere opførte Bygninger ligge saa nær, at Fare i Tilfælde af Ildsvaade derved formenes at kunne opstaa. Ligesom Bygningskommisionen derhos vil have at tilstræbe Regelmæssighed med Hensyn til Husenes Belliggenhed i Forhold til hinanden, saaledes bør den navnlig ved nye Bygningers Opførelse paase,

at Gaderne efterhaanden faa en passende Bredde efter Bygningernes Højde og øvrige stedlige Forhold, og bør Gadens Bredde, hvor ikke særlige Hindringer stille sig i Vejen derfor, være mindst 6 Alen.

4. Sodnhuse, der altid skulle være opførte af Sten eller paa den sædvanlige Maade af Sten og Grønsvær, maa ikke tækkes med brandfarlig Materiale, medmindre det dækkes med Grønsvær eller Sten, og maa de desuden ikke opføres i mindre Afstand end 30 Alen fra beboet Hus, Kirke, Skole eller lignende Bygning, Høhus, Pakhus eller Kæld. Den samme Afstand vil være at holde for Trankogeriers Vedkommende. Hvor Sodnhuse eller Trankogerier, der ere opførte før denne Anordnings Ikrafttræden, findes i mindre Afstand fra de i 1. Stykke anførte Bygninger end 30 Alen, kan Bygningskommissionen give saadanne særlige Forskrifter med Hensyn til Brugen af Dem, som maatte anses nødvendige til Forebyggelse af Brandfare.

5. Skorstene fra Bagerovne, Komfurer eller Vindovne skulle være forsvarligen opførte af Mur- eller Kampesten. Dog kunne ogsaa som Skorstene anvendes støbte Jernrør, naar Bygningen er tækket med Grønsvær, Skifer eller lignende ikke brandfarligt Materiale, samt under Iagttagelse af, at Røret ikke paa noget Sted kommer Bygningens Træværk nærmere end 6 Tommer, og at det anbringes mindst 1 1/4 Alen over Taget. Komfurer og Kakkellovne skulle have en Afstand fra Træværket af mindst 8 Tommer og Rørene en Afstand fra Træværket af mindst 6 Tommer. Foran Komfurer og Vindovne, der ere anbragt paa Trægulv, skal dette dækkes med en Jern- eller Zinkplade af mindst 1/2 Alens Bredde eller med Sten. Bag færøske Ildsteder, som ikke ere fritstaaende, skal være opført en muret Væg af mindst 1 1/2 Alens Højde over Randen af Ildstedet. Afvigelser fra de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser kan Bygningskommissionen indrømme, naar den finder, at der er truffet anden Foranstaltning, der udelukker Brandfare.

6. Indsigelser mod de Bestemmelser, som i Henhold til §§ 3, 4, og 5 træffes af Bygningskommissionen, indsendes til Sysselmanden, der efter at have indhentet de nødvendige Oplysninger indstiller Sagen til Amtmanden, som endelig afgør den. Bygningskommissionen har at paase, at de i foranstaaende Paragraffer givne Forskrifter og de i Henhold til samme trufne Bestemmelser nøje overholdes.

7. Ild eller Gløder maa ikke bæres fra et Hus til et andet under

aaben Himmel, medmindre det sker i lukkede Kar. For øvrigt er enhver pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaas med Ild og Lys og med alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildebrand. Saa skal og enhver Husfader eller Husbond paase, at hans Børn, Tyende eller andre Personer, der høre til hans Husstand, eller som i hans Tjeneste have Forretninger i hans Hus, i saa Henseende udvise forsvarligt Forhold.

8. I Tilfælde af Ildsvaade er enhver arbejdsfør Mand forpligtet til at give Møde samt at medbringe et eller andet forhaandenværende hensigtsmæssigt Brandredskab, saasom Spand, Kar, Spade eller Stige, og under Ledelse af Bygningskommissionens Medlemmer, for så vidt disse ere til Stede, at være behjælpelig ved Slukning og andre Sikkerhedsforanstaltninger.

9. For Overtrædelser af de i denne Anordning indeholdte Bestemmelser eller af de i Henhold til samme givne Paalæg erlægges Bøder af 2 til 25 Kroner, i Gentagelsestilfælde af 5 til 50 Kroner, hvorhos den, der trods Bygningskommissionens Forbud opfører en Bygning eller foretager en Hovedreparation, maa finde sig i, at det opførte for hans Regning nedrives, saafremt den af Bygningskommissionen trufne Bestemmelse ikke er underkendt af Amtet. Bøderne tilfalder Stedets Fattigkasse. Med Sagernes Behandling og Paakendelse bliver at forholde i Overensstemmelse med Lov om Sundsvedtægter m.m. paa Færøerne af 7. Maj 1881 § 6, jfr. § 4.

BRANDBEREDSKABET PÅ F. HØRSL. L.

Vedlagte forslag er udarbejdet ud fra følgende forudsætninger:

1. I områder med indtil 2500 indbyggere består beredskabet af
 - 1 let automobilsprøjte (Toyota)
 - 1 påhængs- eller bæresprøjte
 - 9 deltidsansatte brandmand.

Dette beredskab benævnes: Beredskab A.

2. I områder med 2500 - 5000 indbyggere består beredskabet af:
 - 1 automobilsprøjte 3
 - 1 påhængs- eller bæresprøjte
 - 12 deltidsansatte brandmand.

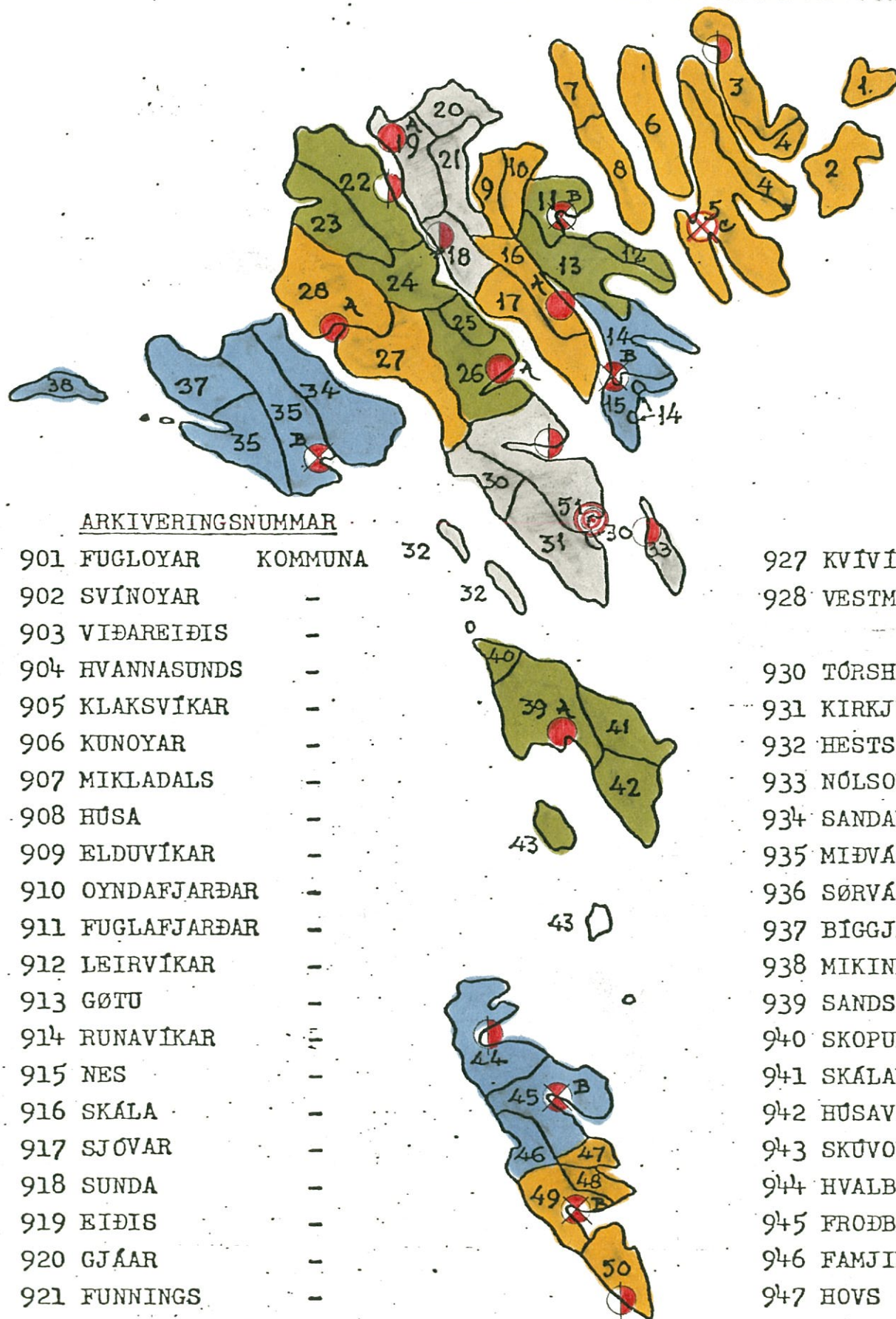
Dette beredskab benævnes: Beredskab B.

3. I områder med mere end 5000 indbyggere består beredskabet af:
 - 1 automobilsprøjte 12
 - 1 påhængs- eller bæresprøjte
 - 1 vandtankvogn
 - 12 deltidsansatte brandmand.

Dette beredskab benævnes: Beredskab C.

4. I byer, beliggende i en afstand af mere end 15 km fra brandstationen, skal der oprettes en stedlig beredskabsstyrke, såfremt indbyggertallet overstiger 200. Den stedlige beredskabsstyrke består af en brandfoged og 4 mand, udstyret med håndslukningsmateriel.

5. For Torshavn brandvæsen fastsættes beredskabet specielt.

ARKIVERINGSNUMMAR

901 FUGLOYAR	KOMMUNA	32	927 KVÍVÍKAR	KOMMUN.
902 SVÍNOYAR	-	32	928 VESTMANNA	-
903 VIÐAREIÐIS	-	0	930 TÓRSH. UTTANB.	-
904 HVANNASUNDS	-	40	931 KIRKJUBØAR	E
905 KLAKSvíKAR	-	39 A	932 HESTS	-
906 KUNOYAR	-	41	933 NÓLSOYAR	-
907 MIKLADALS	-	42	934 SANDAVÁGS	-
908 HÚSA	-	43	935 MIÐVÁGS	-
909 ELDUVÍKAR	-	43	936 SØRVÁGS	-
910 OYNDAFJARÐAR	-	43	937 BIGGJAR	-
911 FUGLAFJARÐAR	-	43	938 MIKINES	-
912 LEIRVÍKAR	-	44	939 SANDS	-
913 GØTU	-	45 B	940 SKOPUNAR	-
914 RUNAVÍKAR	-	46	941 SKÁLAVÍKAR	-
915 NES	-	47	942 HÚSAVÍKAR	-
916 SKÁLA	-	48	943 SKÚVOYAR	-
917 SJÓVAR	-	49	944 HVALBIAR	-
918 SUNDA	-	50	945 FRØÐBIAR	-
919 EIÐIS	-		946 FAMJINS	-
920 GJÁAR	-		947 HOVS	-
921 FUNNINGS	-		948 PORKERIS	-
922 HALDARSVÍKAR	-		949 VÁGS	-
923 SAKSUNAR	-		950 SUMBIAR	-
924 HVALVÍKAR	-		951 TÓRSHAVNAR	-
925 HÓSVÍKAR	-			
926 KOLLAFJARÐAR	-			

SUDUROY.

1. Vágur.

Udrykningsområde:	Hov	Kommuna:	(47)	147 indb.
	Porkeri	-	: (48)	337 -
	Vágur	-	: (49)	1.746 -
	Sumba	-	: (50)	554 -
				2.784 indb.

Beredskab B

=====

Stedlig beredskabsstyrke: Sumba, afstand 17 km.

2. Tvøroyri.

Udrykningsområde:	Hvalba	Kommune:	(44)	837 indb.
	Froðba	-	: (45)	2.157 -
	Famjin	-	: (46)	142 -
				3.136 indb.

Beredskab B

=====

Stedlig beredskabsstyrke: Hvalba, afstand til Sandvík 18 km

Sandoy

3. Sandur.

Udrykningsområde:	Sand	Kommune:	(39)	621 indb.
	Skopun	-	: (40)	582 -
	Skálavík	-	: (41)	245 -
	Húsavík	-	: (42)	191 -
	Skúvoy	-	: (43)	108 -
				1.747 indb.

Beredskab A

=====

Stedlig beredskabsstyrke: Ingen

VAGAR4. Miðvágur.

Udrykningsområde:	Sandavág	Kommune: (34)	744 indb.
	Miðvág	- : (35)	1.030 -
	Sørvág	- : (36)	971 -
	Bíggja	- : (37)	76 -
	Mykines	- : (38)	31 -
			2.852 indb.

Beredskab B

=====

Stedligt beredskabsstyrke: Ingen

STREYMOY.5. Tórshavn.

Udrykningsområde:	Tórshavn	Kommune: (51)	12.022 indb.
	Tórsh.Uttanb.	- : (30)	1.656 -
	Kirkjubø	- : (31)	125 -
	Hest	- : (32)	77 -
	Nólsoy	- : (33)	341 -
			14.221 indb.

Beredskab: 1 stk. automobilsprøjte 12
 1 - - 8
 1 - vandtankvogn
 1 - slænetender
 1 - drejestige
 2 - bæresprøjte

Personel: 20 deltidsansatte brandmænd

Stedlig beredskabsstyrke: Kaldbak, afstand 18 km
 Nólsoy

6. Vestmanna.

Udrykningsområde:	Vestmanna	kommune: (28)	1.260 indb.
	Kvívík	- : (27)	472 -
			1.732 indb.

Beredskab A

=====

Stedlig beredskabsstyrke: Ingen.

7. Kollafjørður.

Udrykningsområde:	Haldarsvík	kommune: (22)	329 indb.
	Saksun	- : (23)	26 -
	Hvalvík	- : (24)	343 -
	Hósvík	- : (25)	195 -
	Kollafjørður	- : (26)	752 -
			1.645 indb.

Beredskab A

=====

Stedlig beredskabsstyrke: Haldarsvík, afstand 27 km.

EYSTUROY.8. Eiði.

Udrykningsområde:	Sunda	kommune: (18)	398 indb.
	Eiði	- : (19)	592 -
	Gjógv	- : (20)	104 -
	Funningur	- : (21)	112 -
			1.206 indb.

Beredskab A

=====

Stedlig beredskabsstyrke: Sunda kommuna, afstand 12 km.

9. Skáli.

Udrykningsområde:	Oyndarfjørður	kommune:	(10)	192 indb.
	Elduvík	-	: (9)	122 -
	Skáli	-	: (16)	668 -
	Sjógv	-	: (17)	881 -
	Hellurnar	-	:	
				1.863 indb.

Beredskab A
=====

Stedlig beredskabsstyrke: Ingen

10. Runavík.

Udrykningsområde:	Runavík	kommune:	(14)	2.235 indb.
	Nes	-	: (15)	907 -
				3.142 indb.

Beredskab B
=====

Stedlig beredskabsstyrke: Ingen

11. Fuglafjørður.

Udrykningsområde:	Fuglafjørður	kommune:	(11)	1.584 indb.
	Leirvík	-	: (12)	733 -
	Gøtu	-	: (13)	871 -
				3.188 indb.

Beredskab B
=====

Stedlig beredskabsstyrke: Ingen.

NORÐOYAR.12. Klaksvík.

Udrykningsområde:	Fugloy	kommue: (1)	71 indb.
	Svínoy	- : (2)	75 -
	Viðareiði	- : (3)	249 -
	Hvannasund	- : (4)	373 -
	Klaksvík	- : (5)	4.768 -
	Kunoy	- : (6)	99 -
	Mikladal	- : (7)	75 -
	Húsa	- : (8)	61 -
			5.771 indb.

Beredskab C
 =====

Stedlig beredskabsstyrke: Viðareiði, afstand 18 km.

M A T E R I E L O V E R S I G T

BRANDSTATION	KRAV IFLG. FORSLAG	EKISTERENDE MATERIEL
1. Vágur	1 A-spr. 3 1 B-spr.	1 A-spr. 3 1978 1 P-spr.
2. Tvøroyri	1 A-spr. 3 1 B-spr.	1 A-spr. 12 1974 1 Cl.tdr. 1975
3. Sandur	1 let A-spr. 1 B-spr.	1 P-spr. 1972
4. Miðvágur	1 A-spr. 3 1 B-spr.	1 P-spr. (Sørvág)
5. Tórshavn	1 A-spr. 12 1 A-spr. 3 1 vandtankvogn 1 slangetenser 1 drejestige 2 B-spr.	1 A-spr. 16 1 vandtankvogn 1 drejestige 2 P-spr.
6. Vestmanna	1 let A-spr. 1 B-spr.	1 let A-spr. 1 P-spr.
7. Kollafjordur	1 let A-spr. 1 B-spr.	
8. Sidi	1 let A-spr. 1 B-spr.	
9. Sidi	1 let A-spr. 1 B-spr.	1 A-spr. 1 1 P-spr.
10. Runavik	1 A-spr. 3 1 B-spr.	1 let A-spr. (?)
11. Kollafjordur	1 A-spr. 3 1 B-spr.	1 let A-spr. 11 1 P-spr.
12. Húsavík	1 A-spr. 12 1 B-spr. 1 vandtankvogn	1 A-spr. 12 1 P-spr. 1 vandtankvogn

Nødvendige materielanskaffelser.

Sandur: 1 let automobilsprøjte
Miðvágur: 1 automobilsprøjte 3
Torshavn: 1 automobilsprøjte 12
1 slangetender
Kollafjörður: 1 let automobilsprøjte
1 bæresprøjte
Ísle: 1 let automobilsprøjte
1 bæresprøjte
Runavík: 1 bæresprøjte

De lette automobilsprøjter i Runavík og Fuglafjørður forsynes med varstatenke.

Automobilsprøjte 16 i Skáli ombygges med let automobilsprøjte i Runavík.

Den eksisterende automobilsprøjte, 12, i Torshavn kan i nogle år anses i stedet for den foreslåede automobilsprøjte 3. For at give køretøjet bedre køreegenskaber bør pakningen revideres.

Anskaffelsespriser. (pr. 1.-2.-52, excl. MOKS)

Automobilsprøjte 12 med pakning.....	520.000 kr
" 3 " "	400.000 "
" let " "	240.000 "
Slangetender med pakning	230.000 "
Bæresprøjte med kørestol	60.000 "

Materielanskaffelser, i alt : 2.000.000 kr

Driftsomkostninger.

Driftsomkostningerne omfatter en række forskellige poster, hvoraf de vigtigste er

afskrivning af bygninger
 afskrivning af materiel
 drift og vedligeholdelse af bygninger
 drift og vedligeholdelse af materiel
 lønudgifter.

Det vil ikke være muligt at skønne over udgifterne til afskrivning, drift og vedligeholdelse af bygninger, hvorimod afskrivningen af materiellet kan beregnes ud fra de foran anførte enhedspriser. Udgifterne til drift og vedligeholdelse af materiellet vil normalt være ubetydelige i forhold til de øvrige udgifter.

Lønudgifterne kan bestemmes formlunde nøjagtigt, såfremt der overalt regnes med deltidsbeskæftiget personale. I nedenstående oversigt omfatter timelønnen dels løn for udrykninger, dels løn for deltagelse i 24 timer øvelser årligt.

Beredskab A.

Fast årligt vederlag: 9 x 5000.- kr: 45.000.- kr
 Timeløn: 9 x 50 timer á 70.- kr: 31.500.- "
 I alt ...: 76.500.- kr

Beredskab B.

Fast årligt vederlag: 12 x 5000.- kr: 60.000.- kr
 Timeløn: 12 x 60 timer á 70.- kr: 50.400.- "
 I alt ...: 110.400.- kr

Klaksvik.

Fast årligt vederlag: 12 x 5000.- kr: 60.000.- kr
 Timeløn: 12 x 75 timer á 70.- kr: 52.500.- "
 I alt ...: 112.500.- kr

Torshavn.

Fast årligt vederlag: 20 x 5000.- kr	120.000.-	kr
Timeløn: 20 x 30 timer á 70.- kr	112.000.-	"
Materiel- og depotmester (dagtjeneste)	<u>130.000.-</u>	"
I alt ...:	362.000.-	kr

Lønoversigterne omfatter ikke løn til lederne af brandvæsenene.

Kommuna: Hov.

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	MEISNER JENSEN, ASTER 71 2400 l/min.
3	Stigi		
4	Slanga B	27	á 15 m við stortzkobling 400 m
5	- C	25	á 15 m - - 375 m
6	Súgvislanga	2	A á 6 m - -
7	Grein	1	B/C-C
8	Strálurør B		
9	- C	3	
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	9	B við stortzkobling ? l/min.
20	Hondslökkjari		
21	Manning		skipan í umbúna
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		pumpa og slangur v.m. eru í standi, Eingin fóst manning.

Kommuna: Porkeri

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa		
3	Stigi		
4	Slanga B		
5	- C	20	á 15 m stortzkobling
6	Súgvíslanga		
7	Grein		
8	Strálurør B		
9	- C	2	-
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgæð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	20	B stortzkobling
20	Hondslökkjari		
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		Avtalu við slökkiliðið í Vági.

Kommuna: Sumba

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa		
3	Stigi		
4	Slanga B		
5	- C	12	á 15 m stortzkobling 180 m
6	Súgvislanga		
7	Grein	2	C/C-C
8	Strálurør B		
9	- C	2	
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	6	C
20	Hondslökkjari		
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		A Økrum er eingin útger. Kommunan hevur í umbúna at útvega meiri útger. Goymsla er í skúlanum og er ikki læst.

Kommuna: Vágur.

1983

Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	1 MERSEDES L608D 1978 900 l vatntanga/pumpa 1800 l/min.
2	Pumpa	2 ZIEGLER 8/8 2 leysar pumpur 600 l/min.
3	Stigi	10 m
4	Slanga B	22 á 15 m stortzkobling
5	- C	14 á 15 m -
6	Súgvíslanga	5 á 6 m + støddskifti
7	Grein	4 B/C-BC 2 stk - B/C-C-C 2 stk
8	Strálurør B	2 -
9	- C	7 -
10	Hjálmur	6
11	Roykkavaraútgærð	2 fløskur og maskru + 2 fløskur
12	Luftkompressari	1
13	Skúmrør	1 millumskúm
14	Skúmblandari	1
15	Skúmevni	8 á 20 l
16	Yvirgangsstykki	4
17	Øks	6
18	Amboðskassi	1
19	Brandkrani	19 B og C við stortzkobling
20	Hondsløkkjari	7 3 stk 6 kg CO ₂ 4 stk 6 kg pulvur
21	Manning	15 4 roykkavarar
22	Froskmann. útg.	
23	Viðmerking	Bilur og materiale er í góðum standi. Føst manning er tøk.

Kommuna: Fámjin

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa		
3	Stigi		
4	Slanga B		
5	- C	13	á 15 m 200 m stortzkobling
6	Súgvisslanga		
7	Grein	2	B/C-C -
8	Strálurør B		
9	- C	4	
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð	2	máskur og fløskur. Er ikki eftirhugt nýliga
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	4	B við stortzkobling ? l/min.
20	Hondslökkjari		
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		Goymsla í skúlanum. 4 mans hava lykil. Eingin fóst manning.

Kommuna: Tvøroyri.

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur	1	FORD 1974 1200 l vatnt./pumpa 1600 l/min.
		1	DODG 1975 við pumpu 1300 l/min.
2	Pumpa	1	GUDIVA 1300 l/min. á vagni
3	Stigi		10 m
4	Slanga B	60	á 15 m stortzkobling
5	- C	60	á 15 m -
6	Súgvislanga		- + yvirgangsstykki
7	Grein	10	B/C-C-C -
8	Strálurør B		
9	- C		
10	Hjálmur	20	
11	Roykkavaraútgærð	4	fløskur og maskur + fløskur
12	Luftkompressari	1	
13	Skúmrør	2	1 millumskúm-, 1 lættskúmrør
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	20	PH-B við stortzkobling
20	Hondsløkkjari		6 kg pulvur
21	Manning		
22	Froskman. útg.	1	
23	Viðmerking		Bilar og materiel eru í standi. Føst manning er tøk.

Kommuna: Hvalba

1983

Evni	Tal	Slag
1		Brandbilur
2	1	Pumpa MEISNER JENSEN, ASTER 71 2400 l/min. Við vogni
3		Stigi
4	12	Slanga B á 15 m við stortzkobling 400 m
5	15	- C á 15 m - 800 m
6	2	Súgvislanga á 6 m -
7	2	Grein B/C-B-C, B/C-C-C stortzkobling
8	3	Strálurør B -
9	2	- C -
10		Hjálmur
11		Roykkavaraútgerð
12		Luftkompressari
13		Skúmrør
14		Skúmblandari
15		Skúmevni
16	2	Yvirgangsstykki A-B, B-C
17		Øks
18		Amboðskassi
19	4	Brandkrani - ? l/min.
20		Hondslökkjari
21	1	Manning maður ið passar pumpu og goymslu
22		Froskmann. útg.
23		Viðmerking Sandvík eingin útger. Eingin føst manning umframt 1.

Kommuna: Dal

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	2	ASTER 2400 l/min.
3	Stigi	1	5 - 10 m
4	Slanga B	30	á 15 m stortz Kobling
5	- C	15	á 15 m -
6	Súgvíslanga	2	á 6 m -
7	Grein	2	B/C-C-C C/C-C -
8	Strálurør B	1	
9	- C	2	
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgæði		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondslökkjari		
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		Pumpur klárar at brúka

Kommuna: Húsavík.

1983

Evni	Tal	Slag
1		Brandbilur
2	1	Pumpa ASTER 71 2400 l/min.
3	1	Stigi 5 - 10
4	30	Slanga B á 15 m
5	15	- C á 15 m
6	1	Súgvíslanga á 6 m
7	2	Grein B/C-C-C C/C-C
8	1	Strálurør B
9	2	- C
10		Hjálmur
11		Roykkavaraútgerð
12		Luftkompressari
13		Skúmrør
14		Skúmblandari
15		Skúmevni
16		Yvirgangsstykki
17		Øks
18		Amboðskassi
19	10	Brandkrani
20		Hondslökkjari á Skarvanesi eru 5 stk 6 kg pulvur handslökkjarar.
21		Manning
22		Froskmann. útg.
23		Viðmerking pumpa verður kannað av og á

Kommuna: Sand

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	2	MEISNER JENSEN. ASTER 71 2400 l/min.
3	Stigi	1	5 - 10 m
4	Slanga B	26	á 15 m stortzkobling 400 m
5	- C	26	á 15 m - 400 m
6	Súgvíslanga	4	á 6 m -
7	Grein	3	B/C-C-C -
8	Strálurør B	2	-
9	- C	4	-
10	Hjálmur	10	
11	Roykkavaraútgæði	2	
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki	2	A-B, B-C
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	14	B -
20	Hondslökkjari		
21	Manning	9	1 maður passar pumpur
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		venja 1 um mánaðin

Kommuna: Skálavík.

1983

Evni	Tal	Slag
1		Brandbilur
2	1	ASTER 2400 l/min. og ein 600 l/min.
3	4	á 3 m
4	30	stortzkobling 450 m
5	10	- 150 m
6	2	á 6 m -
7	3	B/C-C-C -
8	4	
9	4	
10	6	
11		Roykkavaraútgæð
12		Luftkompressari
13		Skúmrør
14		Skúmblandari
15		Skúmevni
16		Yvirgangsstykki
17		Øks
18		Amboðskassi
19		Brandkrani
20		Hondslökkjari
21	2	1 passar pumpurnar fast.
22	6	
23		Viðmerking venja av og á, slanga røkkur um alla bygdina

Kommuna: Skopun

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	ASTER 71 2400 l/min.
3	Stigi		
4	Slanga B	8	á 15 m stortzkobling 120 m
5	- C	12	á 15 m - 180 m
6	Súgvislanga	2	á 6 m -
7	Grein	1	-
8	Strálurør B	1	-
9	- C	2	-
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki	2	B-C -
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	10	B -
20	Hondsløkkjari		
21	Manning		
22	Froskman. útg.		
23	Viðmerking		Eingin fäst manning. Pumpan er í ólagi.

Kommuna: Skúvoy

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa		
3	Stigi		
4	Slanga	B	
5	-	C	
6	Súgvislanga		
7	Grein		
8	Strálurør	B	
9	-	C	
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondsløkkjari		flestu hús hava hondsløkkjara.
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		hava áhuga fyri at útvega sær sløkkiamboð.

Kommuna: Sørvágs

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	ASTER 31 2400 l/min á hjólum
3	Stigi		
4	Slanga B	10	á 15 m Startzkobling
5	- C	12	á 15 m -
6	Súgvislanga	2	á 6 m -
7	Grein	2	B/C -
8	Strálurør B	1	-
9	- C	5	-
10	Hjálmur	6	
11	Roykkavaraútgerð	2	
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondslökkjari		
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		

Dato: 11.febrúar 1981.

Antal	Frégreiðing	Viðmerkingar
1	01 - LANDROVARI (LEIDARAVOGNUR)	
1	02 - CRASHTENDER 8000 litur vatn.	
1	03 - CRASHTENDER 2720 litur vatn.	
1	04 - VATNTANGABILUR 2720 litur vatn.	
410 kg	A-B-C- PULVUR	
8	CO ² FLÖSKUR A/20kg.	
24	CO ² PATRONIR (LÖÐINGAR)	
6	FLÖSKUR ATMOSEFRISKLUFT.	
4	TUNGTSKUMSPÖR.	
	MILLUMSKIN'SPÖR	
6	SLANGUKURVAR C.	
4	SLANGUKURVAR B.	
1	MOTORSKERIMASKINA K.PARTNER 2.	
7	SKERISKIVUR JARN/METAL TIL K'PARTNER 2.	
2	SLANGUBÞUGVAR	
2	PUTIR	
5	HONDLYKTIR	
6	HONDLYKTIR VIÐ AKKUMULATOREM	
6	BRANDDRAKTIR	
8	HALSKLUTAR	
2	REDNINGSKNIVAR	
4	BELTIR TIL BRANDMENN	
10	BRANDHJALMAR	
1	LÖÐIAGGREGAT (BOSCH 4,8 volt)	
1	SLANGA 1 METUR X 110 MM.	
10	SLANGUR (TILFAR TIL HONDSLÖKKING)	
3	B/C FORGREININGAR	
2	BRANDPOSTKOBLINGAR	
1	BRANDKOBLING B (SÖRVAGSBYGD)	
3	PICKUP SLANGUR	
3	SUGVUKURVAR	
2	ROYKKAVARABUNAR KOMPLET (MANDET)	
2	EYKAFLÖSKUR TIL ROYKKAVARAR	
2	EYKAMASKUR TIL ROYKKAVARAR	
2	EYKASLANGUR TIL ROYKKAVARAR	
1	LUNGAUTOMAT TIL ROYKKAVARAR	

Dato: 11. februar 1981.

BLADSÍÐA: 2

Kommuna: Tórshavn

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Stigabilur	1	Mercedes S. 1 nr. 7 hædd 30 m.
2	Slanga	5	á 15 m. stortzkobling
3	-	1	á 15 m. -
4	Vatnkanón	1	og slanga -
5	Strálurør	1	-
6	-	1	Toku/strálu -
7	Yvirgangsstykki	2	1 stk. B-C 1 stk. C-D -
8	Toglína	3	10 mm o.u. 33 m.
9	Amboðskassi	1	
10	Medicinkassi	1	
11	Donkraft	1	
12			Ymsik útgerð t.d. tengur, lyklar v.m.

Kommuna: Tórshavn

1983

Evni	Tal	Slag
1	1	Mercedes M 4 6000 l.
2		og 2 látrýstpistólar 25 alm.
3	8	á 15 m 120 m stortzkobling
4	9	á 15 m 135 m -
5	2	á 6 m -
6	1	og línur v.m.
7	2	-
8	2	-
9	2	B-C
10	8	4 stk. B-C 3, C-D, 1. A-B
11	2	+ 2 tvær fløskur
12	1	
13	1	
14	1	
15	1	Aster 2400 l/min. á hjólum
16	2	
17	1	2200 Watt
18	4	
19	1	
20	2	1900 kg
21		á goymslu er 25 stk. B slanga
		30 - C -
		60 l av skúmevni
		og persónlig útgerð til fólkið

kommuna: Tórshavn.

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	1	Ford 16/8 1700 b vatntangi
2	Pumpa	1	Føst pumpa + hátrýst-pistól
3	Stigi		1 stk. 11 m, 1 stk. 9 m, 1 takstigi, 1 stk. 5 m
4	Slanga B	42	á 15 m = 630 m stortzkobling
5	- C	39	á 15 m = 585 m -
6	Súgvislanga	2	á 6 m -
7	Grein	6	B/C -
8	Strálurør B	4	-
9	- C	6	-
10	- D	4	
11	Roykkavaraútgerð	5	Fløskur og maskur v.m. stortzkobling
12	Skúmrør	3	og skúmblandarar v.m. -
13	Yvirgangsstykki	11	110-A, A-B, B-C, C-D -
14	Øks		
15	Skúmevni	2	á 20 l millumskúm
16	línir	4	línir og krókar v.m.
17	Leys pumpa	1	v/bensinmotori
18	Amboðskassi	1	v/øks, spaka, tengur, sag o.m.a.
19	lykt	4	
20	Handslökkjarar	2	6 kg CO ₂ og 10 l vatn
21	Springteppi	1	
22	Fyrstihjálpkassi	1	
23			hanskar, draktir v.m. til manning
24			
25	Viðmerking		Bilurin er í góðum standi
26			Føst manning er tøk

Kommuna: Vestmanna.

1983

Evni		Tal	Slag	
1	Brandbilur	1	TOYOTA 300 l vatntangi 50 m hátrýstsl	
2	Pumpa	2	ASTER 1100 l/min. á vágni	
3	Stigi	1	9 m	
4	Slanga	B	66	á 15 m stortzkobling 1000 m
5	-	C	26	á 15 m - 400 m
6	Súgvíslanga	2	á 6 m	-
7	Grein	6	B/C-C-C	-
8	Strálurør	B	2	-
9	-	C	9	-
10	Hjálmur	16	4 stk dragtir	
11	Roykkavaraútgerð	2	fleiri mans hava útbúgving í roykkaving	
12	Luftkompressari			
13	Skúmrør	2	tungskúm og millumskúm	
14	Skúmblandari	1		
15	Skúmevni			
16	Yvirgangsstykki			
17	Øks			
18	Amboðskassi			
19	Brandkrani			
20	Hondslökkjari	4	á 12 kg pulvur	
21	Manning			
22	Froskmann. útg.			
23	Viðmerking		Vestmanna hevur fasta manning og venjing. Slökkiamboð eru altíð til taks.	

Kommuna: Oyndarfirði.

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	ASTER 1100 l/min. 1972
3	Stigi		+
4	Slanga B	15	á 15 m stortz Kobling
5	- C	10	á 15 m -
6	Súgvíslanga	1	4,5 m -
7	Grein	2	B/C-C -
8	Strálurør B	1	-
9	- C	3	-
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgæði		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondslökkjari		
21	Manning	1	kannar pumpu av og á
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		ongar venjingar.

Kommuna: Skáli

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	1	MERSEDES 1975 1200 l vatntangi v/pumpu 2400 l/min
2	Pumpa	1	ASTER MINI 650 l/min. (1972)
3	Stigi	2	9,5 m og 6 m
4	Slanga B	34	á 15 m ~ 510 m störtzkobling
5	- C	12	á 15 m ~ 180 m - + 2 x 60 m ht
6	Súgvíslanga	2	á 6 m - + 90 m D
7	Grein	4	3 B/C-C 1 C/C-C störtzkobling
8	Strálurør B	1	-
9	- C	3	- + 1 D rør
10	Hjálmur	18	
11	Roykkavaraútgerð	4	+ 4 fløskur
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør	2	1 millumskúm, 1 tungskúm
14	Skúmblandari	1	z2 v.m.
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki	7	110/B, A/B, C/D, BC
17	Øks	2	
18	Amboðskassi	1	lyktir
19	Brandkrani	8	
20	Hondslökkjari	7	6 stk 6 kg pulvur 1 6 kg CO ₂
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		føst manning er tøk.

Kommuna: Gøtu

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	Tegsom 1969
3	Stigi		
4	Slanga B		
5	- C	26	á 15 m stortzkobling 390 m
6	Súgvíslanga	2	á 6 m -
7	Grein	2	B/C-C -
8	Strálurør B		
9	- C	4	-
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	25	13 í SG 5 í GGj 7 í NG
20	Hondslökkjari	2	6 kg skúm
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		

Kommuna: Fuglafirði.

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur	1	TOYOTA við pumpu 2000 l/min.
2	Pumpa	1	ASTER 600 l/min. á hjólum
3	Stigi	1	7 m
4	Slanga B	20	á 15 m stortzkobling
5	- C	50	á 15 m -
6	Súgvislanga	4	á 6 m -
7	Grein	6	B/C-C -
8	Strálurør B	10	-
9	- C	12	-
10	Hjálmur	13	
11	Roykkavaraútgerð	8	4 mans at roykkava
12	Luftkompressari	1	90 l
13	Skúmrør	1	22 "millumskúm"
14	Skúmblandari	1	
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	26	
20	Hondsløkkjari		
21	Manning	12	
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		Føst manning er tøk

Kommuna: Klaksvík

1983

Nr	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	3	1 BEDFORD v/ASTER 31 2000 l/m, TANGABIL 9000 l v/pumpu og WV 450 l v/pumpu
2	Pumpa	3	ASTER 31 2400 l/min, MINI 500 l MINI II 300 l/min
3	Stigi	3	Skjótistigar + 1 Magirus stigi 18 m
4	Slanga B	16	á 15 m startskobling 240 m
5	- C	58	á 15 m - 870 m
6	Súgvíslanga	3	18M-A 8M-B 8M-C startskobling
7	Grein	8	B/C-C 5 stk. C/D-D-D 3 stk.
8	Strálurør B	3	starts
9	- C	10	6 stk. C 4 stk. D starts
10	Hjálmur	15	
11	Roykkavaraútgerð	6	+ 6 fløskur
12	Luftkompressari	1	Poseidan P 200
13	Skúmrør	1	Millumskúm
14	Skúmblandari	1	
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks	15	+ 15 beltir
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	80	B og C
20	Hondsløkkjari		
21	Manning	12	við útbúgving
22	Frosmann. útg.		
23	Viðmerking		Umframt er øll vanlig útgerð. Føst manning er tøk. 15 manns

Kommuna: Hvannasund

1983

Evni	Tal	Slag
1		Brandbilur
2		Pumpa
3		Stigi
4	B 17	á 15 m stortzkobling
5	C 10	á 15 m -
6	1	Súgvíslanga 9 m -
7	2	Grein 1 B/C-B-C 1 B/C-C -
8	B 1	Strálurør
9	C 1	-
10		Hjálmur
11		Roykkavaraútgerð
12		Luftkompressari
13		Skúmrør
14		Skúmblandari
15		Skúmevni
16		Yvirgangsstykki
17		Øks
18		Amboðskassi
19		Brandkrani
20		Hondslökkjari
21		Manning
22		Froskmann. útg.
23		Viðmerking

Kommuna: Svínø.

1983

	Evni		Tal	Slag	
1	Brandbilur				
2	Pumpa		1	ASTER 71 at bera	
3	Stigi				
4	Slanga	B	12	á 15 m	stortzkobling
5	-	C	12	á 15 m	-
6	Súgvíslanga				
7	Grein				
8	Strálurør	B	2		-
9	-	C	4		-
10	Hjálmur				
11	Roykkavaraútgerð				
12	Luftkompressari				
13	Skúmrør				
14	Skúmblandari				
15	Skúmevni				
16	Yvirgangsstykki				
17	Øks				
18	Amboðskassi				
19	Brandkrani		6		-
20	Hondsløkkjari				
21	Manning				
22	Froskmann. útg.				
23	Viðmerking				

P L A N

at iagttage for politiet på Færøerne ved ulykker/katastrofer,
der anmeldes, iagttages eller formodes at være sket på Færø-
erne.

Afsnit A: Område og iværksættelse.

- " B: Fordelingsliste.
- " C: Rettelsesblad.
- " D: Anmeldelse.
- " E: Dispositioner for vagthavende/Tórshavn politi.
- " F: Dispositioner for skadestedsleder.
- " G: Kommandostation.
- " H: Informations- og pressetjeneste.
- " I: Efterforskning.
- " J: Dispositionsoversigt:
 - 1) Evakuering.
 - 2) Eksplosioner.
 - 3) Færdselsuheld.
 - 4) Gasulykker.
 - 5) Flyulykker (ikke eftersøgning).
 - 6) Flyulykker i farvandet omkring Færøerne.
- " K: Bilag:
 - 1) Kortmateriale.
 - 2) Flightrecorder.

Denne plan autoriseres herved for Færøernes politikreds og de hermed samarbejdende myndigheder, foreninger og enkeltpersoner i tilfælde af overhængende fare for eller ved erkendte katastrofesituationer på færøsk landområde eller ved kysterne. Planen kan endvidere følges i den udstrækning, den skønnes egnet ved ulykker/katastrofer på havet omkring Færøerne.

I tilslutning til nærværende plan udarbejdes SÆRPLANER over særlige katastrofesituationer og DELPLANER vedrørende de forskellige dele, der indgår i denne plan.

Landfogeden på Færøerne, den 1. februar 1983.

M. Nepper-Christensen

F O R D E L I N G S L I S T E

1. Politimesteren
2. "
3. Vicepolitimesteren
4. Politikommissæren
5. Vicepolitikommissæren
6. Vagthavende ved politistationen i Tórshavn
7. Kriminalpolitiafdelingen, Tórshavn
8. Sysselmanden i Klaksvík
9. " i Fuglafirði
10. " i Vestmanna
11. " i Sørvági
12. " i Vági
13. " i Sandi
14. " i Tvøroyri
15. Politistationen i Klaksvík
16. " i Runavík
17. " i Vestmanna
18. " i Miðvági
19. " i Tvøroyri
20. Landssygehuset
21. Landslægen
22. Marinestationen, Tórshavn
23. Vaktar- og Bjargingartænastan
24. Flyvelederen, Flyvepladsen, Sørvági
25. L. F. B.
26. Rigspolitichefen, Afd. A.
27. Flyvestation Tórshavn
28. Disponibel (Landsverkfrøðingurin)
29. " (RCC, Reykjavík)
30. "
31. "
32. "
33. "
34. "
35. "

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ANMELDELSE

Indgår der til politistationen anmeldelse om en større ulykke/katastrofe, som formodes at ville kræve et betydeligt redningsarbejde, herunder indsats af en betydelig politistyrke, skal den vagthavende polititjenestemand straks sikre sig:

- a) Anmelderens stilling, navn og adresse samt telefonnummer, hvorfra der ringes.
- b) Nøjagtigt tidspunkt for anmeldelsen.
- c) Oplysning om ulykkes/katastrofestedets beliggenhed.
- d) Oplysning om ulykkes/katastrofens art og omfang.
- e) Eventuel instruktion til anmelderen.

NB:

Indgår en anmeldelse til en politimyndighed uden for Tórshavn, videregives anmeldelsens indhold omgående til vagthavende/Tórshavn politi, hvorefter den lokale politimyndighed straks tager til ulykkesstedet som midlertidig skadestedsleder.

Snarest muligt efter ankomst til ulykkesstedet afgives situationsmelding til vagthavende/Tórshavn politi.

DISPOSITIONER FOR VAGTHAVENDE/TØRSHAVN POLITI

1. Alarmering af ambulance-, brand- og redningstjeneste samt eventuelt læge. Ved flyulykker tillige flyvelederen, Vágar.
2. Polisi afsendes til stedet - tilbagemeldning om katastrofens omfang, herunder om der er døde og tilskadekomne.
3. Alarmering af sygehus.
4. Alarmeringsplan for politi- og kontorpersonalet iværksættes.
5. Alarmering af PM og PK.
6. Udsendelse af disponibelt personale - herunder skadestedsleder - medbringende radioudstyr, megafon, afspærringsmateriel, belysningsmateriel og udstyr til afmærkning og opmåling.
7. Oprettelse af KSN. (Kommandocentral).
8. Informationskontor oprettes.
9. Underretning af Tórshavn Radio afhængig af katastrofens art og katastrofestedets geografiske beliggenhed.
10. Eventuelt sikring af færgeoverfarter.
11. Alarmering af Færøernes Kommando/Vaktar- og Bjargingartænastuni.
12. Eventuelt underretning/tilkaldelse af teknisk afdeling og eftersøgningstjenesten (Rpl. ch. afd. A), tlf./telex.
13. Eventuelt underretning af Landsverkfrøðinginum for materieltransport- og rydningsopgaver.
14. Etablering af omkørsel for civil trafik.
15. Ved flyulykke - underretning til luftfartsdirektoratet (Havarikommissionen) sker via flyvelederen, Vágar.
16. Udfærdige fortegnelse over besatte poster samt føre situationkort og minutrapport.
17. Fastlægge ambulance- og marchveje indtil indre afspærring.

DISPOSITIONSPLAN FOR SKADESTEDSLEDER

Ved tildeling af hvervet som skadestedsleder ved KATASTROFER/ ULYKKER er opgaven at føre kommando over politiets styrker og indsats samt formidle hjælp og bistand til øvrige myndigheder.

Dispositionerne omfatter følgende:

1. Vurderer situationen med henblik på:
 - a. Ulykkens/katastrofens art og omfang.
 - b. Ulykkestedets beliggenhed (tærræn, bebyggelse og adgangsveje).
 - c. Til- og frakørselsforhold.
 - d. Behovet for personel, køretøjer og materiel.
 - e. Tilkaldelse af assistance.
 - f. Nødvendigheden af evakuering.
 - g. Eksplosive stoffer (gas/benzin/sprængstof/farligt gods ombord i fly). Forbud mod tobaksrygning og brug af åben ild.
 - h. Egned sted til placering af kommandostade (KST).
2. Søger kontakt med øvrige myndigheder på skadestedet.
3. Foretager indre afspærring af skadestedet eventuelt forslag til vagthavende/Tórshavn politi, om ydre afspærring.
4. Etablerer ambulanceveje (envejskørsel) på og ved skadeområdet.
5. Opretter samleplads for sårede.
6. Organiserer trafikregulering på og ved skadeområdet.
7. Drager omsorg for, at lig, vragdele og effekter ikke fjernes, medmindre særlige forhold gør det påkrævet. Ved FLYULYKKER være opmærksom på flightrecorder (beskrivelse i bilag).
8. Registrerer så vidt muligt, hvor sårede, der fjernes, var placeret (foto/rids).

9. Etablerer radioforbindelse til vagthavende/Tórshavn politi og holder vagthavende og informations- og pressekontoret underrettet om situationen med oplysninger til brug ved information af pårørende og presse.

POLITIETS KOMMANDOCENTRAL

Kommandocentralen etableres af politikommissæren i et passende lokale og har følgende opgaver:

- a) Koordinerer hjælpearbejdet.
- b) Tilkalder fornøden bistand til hjælpearbejdet.
- c) Tilkalder fornøden ekspertbistand.
- d) Orienterer befolkningen om ulykken/katastrofen og de foranstaltninger, der træffes i anledning heraf. ØTVARP FØROYA benyttes hertil.
- e) Orienterer de omboende om ulykken/katastrofen via højtaler-vogne.
- f) Forbereder evakuering.
- g) Opretter et kartotek over samtlige i ulykken/katastrofen implicerede personer, der opdeles i følgende grupper:
 - 1) uskadte,
 - 2) tilskadekomne, indlagt på sygehus,
 - 3) tilskadekomne, ikke indlagte,
 - 4) uidentificerede,
 - 5) døde.
- h) Udarbejder endelig fortegnelse over samtlige i ulykken/katastrofen implicerede personer og foretager indberetning til rigsregistraturen.
- i) Opbevarer uidentificerede effekter.

INFORMATIONS- OG PRESSETJENESTE

Specielt oprettet tjeneste, der ledes af politiets øverste ledelse, politimesteren, dennes stedfortræder eller politikommissæren, og har til opgave:

1. Fra efterforskningslederen modtager og formidler de meddelelser, der kan videregives til pressen.
2. Informerer de pårørende og eventuelt andre - f. eks. ambassader - der henvender sig til politistationen.

E F T E R F O R S K N I N G

Ved kommandocentralen placeres en øverste ledelse for al efterforskning med følgende opgaver:

- a) Efterforsker alt vedrørende ulykken/katastrofen for at fastlægge eventuel skyld.
- b) Efterforsker alt til brug for identifikation.
- c) Tilvejebringer oplysninger til brug for KSN.

Kommuna: Sørvágs

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	ASTER 31 2400 l/min á hjólum
3	Stigi		
4	Slanga B	10	á 15 m Startzkobling
5	- C	12	á 15 m -
6	Súgvislanga	2	á 6 m -
7	Grein	2	B/C -
8	Strálurør B	1	-
9	- C	5	-
10	Hjálmur	6	
11	Roykkavaraútgerð	2	
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondslökkjari		
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		

Dato: 11.febrúar 1981.

Antal	Frégreiðing	Viðmerkingar
1	01 - LANDROVARI (LEIDARAVOGNUR)	
1	02 - CRASHTENDER 8000 litur vatn.	
1	03 - CRASHTENDER 2720 litur vatn.	
1	04 - VATNTANGABILUR 2720 litur vatn.	
410 kg	A-B-C- PULVUR	
8	CO ² FLÖSKUR A/20kg.	
24	CO ² PATRONIR (LÖÐINGAR)	
6	FLÖSKUR ATMOSEFRISKLUFT.	
4	TUNGTSKUMSPÖR.	
	MILLUMSKIN'SPÖR	
6	SLANGUKURVAR C.	
4	SLANGUKURVAR B.	
1	MOTORSKERIMASKINA K.PARTNER 2.	
7	SKERISKIVUR JARN/METAL TIL K'PARTNER 2.	
2	SLANGUBÞUGVAR	
2	PUTIR	
5	HONDLYKTIR	
6	HONDLYKTIR VIÐ AKKUMULATOREM	
6	BRANDDRAKTIR	
8	HALSKLUTAR	
2	REDNINGSKNIVAR	
4	BELTIR TIL BRANDMENN	
10	BRANDHJALMAR	
1	LÖÐIAGGREGAT (BOSCH 4,8 volt)	
1	SLANGA 1 METUR X 110 MM.	
10	SLANGUR (TILFAR TIL HONDSLÖKKING)	
3	B/C FORGREININGAR	
2	BRANDPOSTKOBLINGAR	
1	BRANDKOBLING B (SÖRVAGSBYGD)	
3	PICKUP SLANGUR	
3	SUGVUKURVAR	
2	ROYKKAVARABUNAR KOMPLET (MANDET)	
2	EYKAFLÖSKUR TIL ROYKKAVARAR	
2	EYKAMASKUR TIL ROYKKAVARAR	
2	EYKASLANGUR TIL ROYKKAVARAR	
1	LUNGAUTOMAT TIL ROYKKAVARAR	

Dato: 11. februar 1981.

BLADSÍÐA: 2

Kommuna: Tórshavn

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Stigabilur	1	Mercedes S. 1 nr. 7 hædd 30 m.
2	Slanga	5	á 15 m. stortzkobling
3	-	1	á 15 m. -
4	Vatnkanón	1	og slanga -
5	Strálurør	1	-
6	-	1	Toku/strálu -
7	Yvirgangsstykki	2	1 stk. B-C 1 stk. C-D -
8	Toglína	3	10 mm o.u. 33 m.
9	Amboðskassi	1	
10	Medicinkassi	1	
11	Donkraft	1	
12			Ymsik útgerð t.d. tengur, lyklar v.m.

Kommuna: Tórshavn

1983

Evni	Tal	Slag
1	1	Mercedes M 4 6000 l.
2		og 2 látrýstpistólar 25 alm.
3	8	á 15 m 120 m stortzkobling
4	9	á 15 m 135 m -
5	2	á 6 m -
6	1	og línur v.m.
7	2	-
8	2	-
9	2	B-C
10	8	4 stk. B-C 3, C-D, 1. A-B
11	2	+ 2 tvær fløskur
12	1	
13	1	
14	1	
15	1	Aster 2400 l/min. á hjólum
16	2	
17	1	2200 Watt
18	4	
19	1	
20	2	1900 kg
21		á goymslu er 25 stk. B slanga
		30 - C -
		60 l av skúmevni
		og persónlig útgerð til fólkið

kommuna: Tórshavn.

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	1	Ford 16/8 1700 b vatntangi
2	Pumpa	1	Føst pumpa + hátrýst-pistól
3	Stigi		1 stk. 11 m, 1 stk. 9 m, 1 takstigi, 1 stk. 5 m
4	Slanga B	42	á 15 m = 630 m stortzkobling
5	- C	39	á 15 m = 585 m -
6	Súgvislanga	2	á 6 m -
7	Grein	6	B/C -
8	Strálurør B	4	-
9	- C	6	-
10	- D	4	
11	Roykkavaraútgerð	5	Fløskur og maskur v.m. stortzkobling
12	Skúmrør	3	og skúmblandarar v.m. -
13	Yvirgangsstykki	11	110-A, A-B, B-C, C-D -
14	Øks		
15	Skúmevni	2	á 20 l millumskúm
16	línir	4	línir og krókar v.m.
17	Leys pumpa	1	v/bensinmotori
18	Amboðskassi	1	v/øks, spaka, tengur, sag o.m.a.
19	lykt	4	
20	Handslökkjarar	2	6 kg CO ₂ og 10 l vatn
21	Springteppi	1	
22	Fyrstihjálpkassi	1	
23			hanskar, draktir v.m. til manning
24			
25	Viðmerking		Bilurin er í góðum standi
26			Føst manning er tøk

Kommuna: Vestmanna.

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur	1	TOYOTA 300 l vatntangi 50 m hátrýstsl
2	Pumpa	2	ASTER 1100 l/min. á vágni
3	Stigi	1	9 m
4	Slanga B	66	á 15 m stortzkobling 1000 m
5	- C	26	á 15 m - 400 m
6	Súgvislanga	2	á 6 m -
7	Grein	6	B/C-C-C -
8	Strálurør B	2	-
9	- C	9	-
10	Hjálmur	16	4 stk dragtir
11	Roykkavaraútgæð	2	fleiri mans hava útbúgving í roykkaving
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør	2	tungskúm og millumskúm
14	Skúmblandari	1	
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondslökkjari	4	á 12 kg pulvur
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		Vestmanna hevur fasta manning og venjing. Slökkiamboð eru altíð til taks.

Kommuna: Oyndarfirði.

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	ASTER 1100 l/min. 1972
3	Stigi		+
4	Slanga B	15	á 15 m stortz Kobling
5	- C	10	á 15 m -
6	Súgvíslanga	1	4,5 m -
7	Grein	2	B/C-C -
8	Strálurør B	1	-
9	- C	3	-
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgæði		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani		
20	Hondslökkjari		
21	Manning	1	kannar pumpu av og á
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		ongar venjingar.

Kommuna: Skáli

1983

	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	1	MERSEDES 1975 1200 l vatntangi v/pumpu 2400 l/min
2	Pumpa	1	ASTER MINI 650 l/min. (1972)
3	Stigi	2	9,5 m og 6 m
4	Slanga B	34	á 15 m ~ 510 m störtzkobling
5	- C	12	á 15 m ~ 180 m - + 2 x 60 m ht
6	Súgvíslanga	2	á 6 m - + 90 m D
7	Grein	4	3 B/C-C 1 C/C-C störtzkobling
8	Strálurør B	1	-
9	- C	3	- + 1 D rør
10	Hjálmur	18	
11	Roykkavaraútgerð	4	+ 4 fløskur
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør	2	1 millumskúm, 1 tungskúm
14	Skúmblandari	1	z2 v.m.
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki	7	110/B, A/B, C/D, BC
17	Øks	2	
18	Amboðskassi	1	lyktir
19	Brandkrani	8	
20	Hondslökkjari	7	6 stk 6 kg pulvur 1 6 kg CO ₂
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		føst manning er tøk.

Kommuna: Gøtu

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur		
2	Pumpa	1	Tegsom 1969
3	Stigi		
4	Slanga B		
5	- C	26	á 15 m stortzkobling 390 m
6	Súgvisslanga	2	á 6 m -
7	Grein	2	B/C-C -
8	Strálurør B		
9	- C	4	-
10	Hjálmur		
11	Roykkavaraútgerð		
12	Luftkompressari		
13	Skúmrør		
14	Skúmblandari		
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	25	13 í SG 5 í GGj 7 í NG
20	Hondslökkjari	2	6 kg skúm
21	Manning		
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		

Kommuna: Fuglafirði.

1983

Evni		Tal	Slag
1	Brandbilur	1	TOYOTA við pumpu 2000 l/min.
2	Pumpa	1	ASTER 600 l/min. á hjólum
3	Stigi	1	7 m
4	Slanga B	20	á 15 m stortzkobling
5	- C	50	á 15 m -
6	Súgvislanga	4	á 6 m -
7	Grein	6	B/C-C -
8	Strálurør B	10	-
9	- C	12	-
10	Hjálmur	13	
11	Roykkavaraútgerð	8	4 mans at roykkava
12	Luftkompressari	1	90 l
13	Skúmrør	1	22 "millumskúm"
14	Skúmblandari	1	
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks		
18	Amboðskassi		
19	Brandkrani	26	
20	Hondsløkkjari		
21	Manning	12	
22	Froskmann. útg.		
23	Viðmerking		Føst manning er tøk

Kommuna: Klaksvík

1983

Nr	Evni	Tal	Slag
1	Brandbilur	3	1 BEDFORD v/ASTER 31 2000 l/m, TANGABIL 9000 l v/pumpu og WV 450 l v/pumpu
2	Pumpa	3	ASTER 31 2400 l/min, MINI 500 l MINI II 300 l/min
3	Stigi	3	Skjótistigar + 1 Magirus stigi 18 m
4	Slanga B	16	á 15 m startskobling 240 m
5	- C	58	á 15 m - 870 m
6	Súgvíslanga	3	18M-A 8M-B 8M-C startskobling
7	Grein	8	B/C-C 5 stk. C/D-D-D 3 stk.
8	Strálurør B	3	starts
9	- C	10	6 stk. C 4 stk. D starts
10	Hjálmur	15	
11	Roykkavaraútgerð	6	+ 6 fløskur
12	Luftkompressari	1	Poseidan P 200
13	Skúmrør	1	Millumskúm
14	Skúmblandari	1	
15	Skúmevni		
16	Yvirgangsstykki		
17	Øks	15	+ 15 beltir
18	Amboðskassi		
19	Brandkræni	80	B og C
20	Hondsløkkjari		
21	Manning	12	við útbúgving
22	Frosmann. útg.		
23	Viðmerking		Umframt er øll vanlig útgerð. Føst manning er tøk. 15 manns

Kommuna: Hvannasund

1983

Evni	Tal	Slag
1		Brandbilur
2		Pumpa
3		Stigi
4	B 17	á 15 m stortzkobling
5	C 10	á 15 m -
6	1	Súgvíslanga 9 m -
7	2	Grein 1 B/C-B-C 1 B/C-C -
8	B 1	Strálurør
9	C 1	-
10		Hjálmur
11		Roykkavaraútgerð
12		Luftkompressari
13		Skúmrør
14		Skúmblandari
15		Skúmevni
16		Yvirgangsstykki
17		Øks
18		Amboðskassi
19		Brandkrani
20		Hondslökkjari
21		Manning
22		Froskmann. útg.
23		Viðmerking

Kommuna: Svínø.

1983

	Evni		Tal	Slag	
1	Brandbilur				
2	Pumpa		1	ASTER 71 at bera	
3	Stigi				
4	Slanga	B	12	á 15 m	stortzkobling
5	-	C	12	á 15 m	-
6	Súgvíslanga				
7	Grein				
8	Strálurør	B	2		-
9	-	C	4		-
10	Hjálmur				
11	Roykkavaraútgerð				
12	Luftkompressari				
13	Skúmrør				
14	Skúmblandari				
15	Skúmevni				
16	Yvirgangsstykki				
17	Øks				
18	Amboðskassi				
19	Brandkrani		6		-
20	Hondsløkkjari				
21	Manning				
22	Froskmann. útg.				
23	Viðmerking				

P L A N

at iagttage for politiet på Færøerne ved ulykker/katastrofer, der anmeldes, iagttages eller formodes at være sket på Færøerne.

Afsnit A: Område og iværksættelse.

- " B: Fordelingsliste.
- " C: Rettelsesblad.
- " D: Anmeldelse.
- " E: Dispositioner for vagthavende/Tórshavn politi.
- " F: Dispositioner for skadestedsleder.
- " G: Kommandostation.
- " H: Informations- og pressetjeneste.
- " I: Efterforskning.
- " J: Dispositionsoversigt:
 - 1) Evakuering.
 - 2) Eksplosioner.
 - 3) Færdselsuheld.
 - 4) Gasulykker.
 - 5) Flyulykker (ikke eftersøgning).
 - 6) Flyulykker i farvandet omkring Færøerne.
- " K: Bilag:
 - 1) Kortmateriale.
 - 2) Flightrecorder.

Denne plan autoriseres herved for Færøernes politikreds og de hermed samarbejdende myndigheder, foreninger og enkeltpersoner i tilfælde af overhængende fare for eller ved erkendte katastrofesituationer på færøsk landområde eller ved kysterne. Planen kan endvidere følges i den udstrækning, den skønnes egnet ved ulykker/katastrofer på havet omkring Færøerne.

I tilslutning til nærværende plan udarbejdes SÆRPLANER over særlige katastrofesituationer og DELPLANER vedrørende de forskellige dele, der indgår i denne plan.

Landfogeden på Færøerne, den 1. februar 1983.

M. Nepper-Christensen

F O R D E L I N G S L I S T E

1. Politimesteren
2. "
3. Vicepolitimesteren
4. Politikommissæren
5. Vicepolitikommissæren
6. Vagthavende ved politistationen i Tórshavn
7. Kriminalpolitiafdelingen, Tórshavn
8. Sysselmanden i Klaksvík
9. " i Fuglafirði
10. " i Vestmanna
11. " i Sørvági
12. " i Vági
13. " i Sandi
14. " i Tvøroyri
15. Politistationen i Klaksvík
16. " i Runavík
17. " i Vestmanna
18. " i Miðvági
19. " i Tvøroyri
20. Landssygehuset
21. Landslægen
22. Marinestationen, Tórshavn
23. Vaktar- og Bjargingartænastan
24. Flyvelederen, Flyvepladsen, Sørvági
25. L. F. B.
26. Rigspolitichefen, Afd. A.
27. Flyvestation Tórshavn
28. Disponibel (Landsverkfrøðingurin)
29. " (RCC, Reykjavík)
30. "
31. "
32. "
33. "
34. "
35. "

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ANMELDELSE

Indgår der til politistationen anmeldelse om en større ulykke/katastrofe, som formodes at ville kræve et betydeligt redningsarbejde, herunder indsats af en betydelig politistyrke, skal den vagthavende polititjenestemand straks sikre sig:

- a) Anmelderens stilling, navn og adresse samt telefonnummer, hvorfra der ringes.
- b) Nøjagtigt tidspunkt for anmeldelsen.
- c) Oplysning om ulykkes/katastrofestedets beliggenhed.
- d) Oplysning om ulykkes/katastrofens art og omfang.
- e) Eventuel instruktion til anmelderen.

NB:

Indgår en anmeldelse til en politimyndighed uden for Tórshavn, videregives anmeldelsens indhold omgående til vagthavende/Tórshavn politi, hvorefter den lokale politimyndighed straks tager til ulykkesstedet som midlertidig skadestedsleder.

Snarest muligt efter ankomst til ulykkesstedet afgives situationsmelding til vagthavende/Tórshavn politi.

DISPOSITIONER FOR VAGTHAVENDE/TØRSHAVN POLITI

1. Alarmering af ambulance-, brand- og redningstjeneste samt eventuelt læge. Ved flyulykker tillige flyvelederen, Vágar.
2. Polisi afsendes til stedet - tilbagemeldning om katastrofens omfang, herunder om der er døde og tilskadekomne.
3. Alarmering af sygehus.
4. Alarmeringsplan for politi- og kontorpersonalet iværksættes.
5. Alarmering af PM og PK.
6. Udsendelse af disponibelt personale - herunder skadestedsleder - medbringende radioudstyr, megafon, afspærringsmateriel, belysningsmateriel og udstyr til afmærkning og opmåling.
7. Oprettelse af KSN. (Kommandocentral).
8. Informationskontor oprettes.
9. Underretning af Tórshavn Radio afhængig af katastrofens art og katastrofestedets geografiske beliggenhed.
10. Eventuelt sikring af færgeoverfarter.
11. Alarmering af Færøernes Kommando/Vaktar- og Bjargingar-tænastuni.
12. Eventuelt underretning/tilkaldelse af teknisk afdeling og eftersøgningstjenesten (Rpl. ch. afd. A), tlf./telex.
13. Eventuelt underretning af Landsverkfrøðinginum for materieltransport- og rydningsopgaver.
14. Etablering af omkørsel for civil trafik.
15. Ved flyulykke - underretning til luftfartsdirektoratet (Havarikommissionen) sker via flyvelederen, Vágar.
16. Udfærdige fortegnelse over besatte poster samt føre situationkort og minutrapport.
17. Fastlægge ambulance- og marchveje indtil indre afspærring.

DISPOSITIONSPLAN FOR SKADESTEDSLEDER

Ved tildeling af hvervet som skadestedsleder ved KATASTROFER/ ULYKKER er opgaven at føre kommando over politiets styrker og indsats samt formidle hjælp og bistand til øvrige myndigheder.

Dispositionerne omfatter følgende:

1. Vurderer situationen med henblik på:
 - a. Ulykkens/katastrofens art og omfang.
 - b. Ulykkestedets beliggenhed (tærræn, bebyggelse og adgangsveje).
 - c. Til- og frakørselsforhold.
 - d. Behovet for personel, køretøjer og materiel.
 - e. Tilkaldelse af assistance.
 - f. Nødvendigheden af evakuering.
 - g. Eksplosive stoffer (gas/benzin/sprængstof/farligt gods ombord i fly). Forbud mod tobaksrygning og brug af åben ild.
 - h. Egnet sted til placering af kommandostade (KST).
2. Søger kontakt med øvrige myndigheder på skadestedet.
3. Foretager indre afspærring af skadestedet eventuelt forslag til vagthavende/Tórshavn politi, om ydre afspærring.
4. Etablerer ambulanceveje (envejskørsel) på og ved skadeområdet.
5. Opretter samleplads for sårede.
6. Organiserer trafikregulering på og ved skadeområdet.
7. Drager omsorg for, at lig, vragdele og effekter ikke fjernes, medmindre særlige forhold gør det påkrævet. Ved FLYULYKKER være opmærksom på flightrecorder (beskrivelse i bilag).
8. Registrerer så vidt muligt, hvor sårede, der fjernes, var placeret (foto/rids).

9. Etablerer radioforbindelse til vagthavende/Tórshavn politi og holder vagthavende og informations- og pressekontoret underrettet om situationen med oplysninger til brug ved information af pårørende og presse.

POLITIETS KOMMANDOCENTRAL

Kommandocentralen etableres af politikommissæren i et passende lokale og har følgende opgaver:

- a) Koordinerer hjælpearbejdet.
- b) Tilkalder fornøden bistand til hjælpearbejdet.
- c) Tilkalder fornøden ekspertbistand.
- d) Orienterer befolkningen om ulykken/katastrofen og de foranstaltninger, der træffes i anledning heraf. ØTVARP FØROYA benyttes hertil.
- e) Orienterer de omboende om ulykken/katastrofen via højtaler-vogne.
- f) Forbereder evakuering.
- g) Opretter et kartotek over samtlige i ulykken/katastrofen implicerede personer, der opdeles i følgende grupper:
 - 1) uskadte,
 - 2) tilskadekomne, indlagt på sygehus,
 - 3) tilskadekomne, ikke indlagte,
 - 4) uidentificerede,
 - 5) døde.
- h) Udarbejder endelig fortegnelse over samtlige i ulykken/katastrofen implicerede personer og foretager indberetning til rigsregistraturen.
- i) Opbevarer uidentificerede effekter.

INFORMATIONS- OG PRESSETJENESTE

Specielt oprettet tjeneste, der ledes af politiets øverste ledelse, politimesteren, dennes stedfortræder eller politikommissæren, og har til opgave:

1. Fra efterforskningslederen modtager og formidler de meddelelser, der kan videregives til pressen.
2. Informerer de pårørende og eventuelt andre - f. eks. ambassader - der henvender sig til politistationen.

E F T E R F O R S K N I N G

Ved kommandocentralen placeres en øverste ledelse for al efterforskning med følgende opgaver:

- a) Efterforsker alt vedrørende ulykken/katastrofen for at fastlægge eventuel skyld.
- b) Efterforsker alt til brug for identifikation.
- c) Tilvejebringer oplysninger til brug for KSN.

DISPOSITIONSOVERSIGT

I Evakuering (særlige iagttagelser).

- a) Samtlige beboere underrettes - eventuelt evakueres.
- b) Adgangen brydes til aflåselejligheder (straffelovens § 14), og alle rum gennemgås med henblik på syge og/eller sengeliggende personer.
- c) Eventuelle husdyr medtages og sikres.
- d) Eventuelt borttransport samt indkvartering.
- e) Eventuel sagkyndig teknisk bistand rekvireres.
- f) Bevogtning af udrømmede lokaliteter/områder.

II Ekspllosioner.

Sprængstof, lufttryk- og/eller benzinanlæg, herunder tankvogne.

- a) Ambulance- brand- og redningstjeneste.
- b) Afspærring.
- c) Eventuel evakuering.
- d) Eventuel sagkyndig bistand rekvireres.

III Færdselsuheld.

Busulykker med et større antal sårede/døde.

- a) Ambulance- brand- og redningstjeneste.
- b) Bilinspektør.
- c) Eventuelle førere indbringes til spiritusundersøgelse (rpl.s § 742 og fl.s § 16, samt strl.s § 138).
- d) Registrere/identificere døde/sårede.

IV Gasulykker.

Gaseksplosioner ved eller i gasbeholdere.

- a) Ambulance- brand- og redningstjeneste.
- b) Evakuering af beboere i kvarteret i området.
- c) Der foretages skridt til sikring af de øvrige virksomheder i området, idet de pågældende virksomhedsledere orienteres om faren.
- e) Sociale forvaltning orienteres om den forestående evakuering.
- f) Transportmulighed i forbindelse med evakuering forberedes.

V Flyulykker: (ikke eftersøgninger), rpc.kdg. II nr. 9-4.

- a) Ambulance- brand- og redningstjeneste.
- b) Landslægen (praktiserende læge) tilkaldes.
- c) Underretning af Flyvestation Tórshavn.
- d) Afspærring og bevogtning.
- e) Drejer det sig om civile luftfartøjer, indleder politiet straks undersøgelse med henblik på konstatering af, om der foreligger strafbart forhold.
- f) Eventuelle piloter/besætningsmedlemmer indbringes til spiritusundersøgelse (rpl.s § 742 og luftfartslovens § 50).
- g) Når danske eller udenlandske civile luftfartøjers havari har medført, at nogen ombordværende omkommer og ikke umiddelbart kan identificeres, bør en særlig i dette øjemed oprettet personidentifikationsgruppe tilkaldes. Denne består normalt af en retsmediciner, en retsodontolog og to polititjenestemænd, herunder eventuelt en daktyloskop. Anmodning om bistand fra gruppen fremsættes via telex til RR.

VI Flyulykker i farvandet omkring Færøerne.
(rpc. kdg. II nr. 9, side 2, pkt. 2).

- a) Telefonisk underretning til Færøernes kommando.
- b) Underretning til flyveleder, Vágar.
- c) Tilkaldelse af frømand.
- d) Landslægen (praktiserende læge) tilkaldes.
- e) Sygehus underrettes.
- f) Telefonisk forespørgsel til Flyvestation Tórshavn.
- g) Drejer det sig om civile luftfartøjer, indleder politiet straks undersøgelse med henblik på konstatering af, om der foreligger strafbart forhold.
- h) Eventuelle piloter/besætningsmedlemmer indbringes til spiritusundersøgelse (rpl.s § 742, luftfartslovens § 50).

Kortmateriale.

Senest samtidig med udsendelsen af denne plan udsendes kort over Færøerne størrelse 1: 100.000 UTM net.

Til brug for skadestedslederen og kommandocentralen benyttes kort over Færøerne i størrelse 1: 20.000 med UTM net i den udstrækning, hvori det findes.

FLIGHTRECORDER

En flightrecorder, der normalt er rød, er som hovedregel anbragt i en kasse i flyets haleparti.

Den har forbindelse til 10-12 forskellige instrumenter, og dens funktion er at registrere disse instrumenters aktuelle stilling - f. eks. kurs, højde, fart o.s.v.

Flightrecorderen er omtalt i ICAO bestemmelsernes artikel 3, kapitel 4.

Hvis flightrecorderen i forbindelse med flystyrt er frigjort fra sine ledninger, kan den, uden at der opstår skade, umiddelbart flyttes og sikres - men den må ikke åbnes.

Er den derimod efter flystyrt endnu forbundet med ledninger og sidder på plads i halepartiet, må den ikke flyttes/sikres af politiet, idet den i så fald skal frigøres af teknikere.

Hvis den udsættes for ødelæggelse ved brand, skal den dog søges sikret. Den kan imidlertid kun brænde, hvis den udsættes for direkte flammer, idet den er ret godt brandsikret, men den kan smelte.

I flyets cockpit er der installeret en "cockpit voice recorder". Den optager på bånd meldingerne fra/til air control center (ACC).

Voice recorder optager ved hjælp af et antal mikrofoner alle lyde i cockpittet på bånd. Båndspilleren vil almindeligvis være anbragt i halen som Flight Data Recorder. Generelt skal disse recordere sikres mod brand, tyveri og anden ødelæggelse, hvilket så vidt muligt bør ske uden at de røres, hvadenten der er forbundet ledninger til dem eller ej, hvis sådan sikring kan ske. Recorderen kan være mere eller mindre ødelagt, og derved kan den under eventuel bjærgning blive yderligere ødelagt. Slukningsvæsker, der kommer i direkte kontakt med stålband, kan beskadige disse. Man bør i videst muligt omfang afvente havari-kommissionens ankomst med henblik på bjærgning af disse recordere. Man bør snarest muligt gennemfotografere området med henblik på et generelt overblik og om muligt søge en luftfotografering gennemført.

C. Koordinerende ledelse.

Når der indtræder en katastrofe, vil der være behov for medvirken af flere enheder eller komponenter, bl.a.:

1. en indsats af flere enheder inden for samme faglige funktion (eksempel: flere brandvæsener, CF)
2. en indsats af flere komponenter på skadestedet eller i umiddelbar tilknytning hertil (eksempel: brandvæsen, politi, lægelig indsats)
3. en indsats på skadestedet og uden for skadestedet (eksempel: ambulancetjeneste, lægelig indsats).

Katastrofen vil også kunne have karakter af områdeskade (eksempel: olieforurening, oversvømmelse, sne), således at selve skadebekæmpelsen skal sættes ind forskellige steder, hvilket stiller krav til prioritering af indsatsen under hensyn til de forhåndværende ressourcer.

Det anførte nødvendiggør, at ansvaret for den fornødne koordinering, evt. supplerende, af enheder og komponenter placeres hos en myndighed. Denne ledelsesfunktion, som arbejdsgruppen foreslår fremtidig benævnt koordinerende ledelse, må med hjemmel i rpl. § 108 i påkommende tilfælde antages at være hos politiet (i det omfang der ikke foreligger særlige bestemmelser om ledelsen, f.eks. om kollektiv ledelse).

At den koordinerende ledelse er placeret hos politiet, er hensigtsmæssigt og rigtigt, og der er ikke behov for ændringer i gældende bestemmelser og praksis.

Den koordinerende leder skal ikke gribe ind over for den måde, den tekniske leder taktisk disponerer på. Eksempelvis skal den koordinerende leder ikke beskæftige sig med, på hvilken måde brandslukningen gribes an. Skønner den koordinerende leder efter at have forhørt sig hos den tekniske leder at indsatsen ikke er tilstrækkelig, kan den koordinerende leder tilkalde assistance, jfr. princippet i brandlovens § 24. Skulle den helt ekstreme situation opstå, at den koordinerende leder skønner, at den tekniske leders dispositioner er åbenbart uhensigtsmæssige, kan

den koordinerende leder over for vedkommende myndighed (kommunalbestyrelsen) rejse spørgsmålet om at sætte ham fra bestillingen og få udpeget en ny teknisk leder. Den koordinerende leder kan endvidere foranledige tilkaldt en anden leder, jfr. foran.

De koordinerende funktioner kan begrebsmæssigt omfatte dels

formidling eller understøttelse af indsatsen mod skader, dels

beslutningstagning vedrørende spørgsmål, som ikke specielt - eller udelukkende - henhører under den tekniske ledelse.

Der kan her f.eks. være tale om:

1. etablering og drift af central for kommunikation mellem komponenterne og ud fra skadestedet (kommandopost)
2. formidling af tilkaldelse af eventuel (yderligere) assistance, herunder tilkaldelse af læger og ambulancer
3. ledelse af ambulanceindsatsen
4. information til pårørende
5. information til pressen
6. koordinerende (strategisk) ledelse af den samlede indsats på skadested (område) og udenfor
7. beslutning om tilkaldelse af særlig/yderligere assistance, herunder læger og ambulancer, eventuelt efter drøftelse med den tekniske ledelse
8. beslutning om ophør af indsats.

Hvem der i den enkelte situation udever politiets koordinerende ledelse afhænger af politikredsens organisato-

riske opbygning. Nærmere herom må anføres i katastrofeplanerne, men det må understreges, at reglen må være, at der snarest muligt efter konstatering af en katastrofe og katastrofeplanens iværksættelse bør være erfarne politiledere på katastrofestedet. Det må endvidere understreges, at politikredsens øverste ledelse må træffe de vigtigere beslutninger og afgørelser, herunder især sådanne, der har relation til punkterne 6 - 8. Det bør overvejes, hvorvidt den lederuddannelse, der i dag finder sted på forskellige niveauer i tilstrækkelig grad sigter mod en uddannelse i at udøve koordinerende ledelse i katastrofesituationer.

Hvad særlig angår ambulancetjenesten vil arbejdsgruppen præcisere, at selv om såvel ambulancetjeneste som redningstjeneste i det væsentlige drives af Falck, er der i indsatsituationen ikke nogen ledelsesmæssig sammenhæng mellem de 2 tjenester. Det er, hvad enten der er tale om brand, uheld med farlige stoffer, fastklemt og indespærrede eller anden katastrofesituation, ikke den tekniske ledelses problem, om der er tilkaldt ambulancer, om der er ambulancer nok, hvilke ambulancer, og hvor de er placeret. Ledelsen af ambulancetjenesten, herunder etablering af ambulanceveje, opmarchpladser m.v., hører under den koordinerende ledelse. Redningstjenesten, derimod, sættes ind mod selve skaden og er undergivet den tekniske ledelse. I tilfælde af brand og uheld med farlige stoffer er der i øvrigt en nøje sammenhæng mellem brandslukningstjeneste og redningstjeneste. Dette er helt klart ved den praktiske indsats. Sammenhængen præciseres da også i undervisningen i slukningsteknik og-taktik på brandskolen, og den har for brandtilfælde fundet udtryk i brandlovens § 1 "forsvarligt rednings- og slukningsarbejde".

Anordning hvorved lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret sættes i kraft på færøerne.

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: I henhold til den regeringens ved § 45 i lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret givne bemyndigelse sættes herved nævnte lov i kraft på Færøerne i følgende skikkelse:

Kapitel I. Centralledelsen.

§ 1.

Det er civilforsvarets opgave at træffe foranstaltninger til at forebygge og afløde følger af krigshandlinger i det omfang, disse foranstaltninger ikke henhører under de militære værn.

§ 2.

Stk. 1. De i § 1 omhandlede opgaver varetages under indenrigs- og boligministeriet, der udover sine beføjelser gennem chefen for civilforsvarsstyrelsen. Efter indenrigs- og boligministerens bestemmelse varetages civilforsvarets sanitetstjeneste helt eller delvis af sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. Det påhviler chefen for civilforsvarsstyrelsen at organisere og opretholde de statslige civilforsvarsforanstaltninger, herunder de offentlige beskyttelsesrum, samt i det hele at forestå landets civilforsvar efter nærmere af indenrigs- og boligministeren givne retningslinier.

Stk. 3. De kommunale civilforsvarsforanstaltninger organiseres og opretholdes af de i § 10 omhandlede civilforsvarskommissioner i overensstemmelse med de af indenrigs- og boligministeren fastsatte retningslinier.

§ 3.

Indenrigs- og boligministeren, landfogden eller civilforsvarskommissionen er bemyndiget til såvel hos offentlige myndigheder som hos private personer og virksomheder at kræve oplysninger om, hvilke civilforsvarsforanstaltninger der er truffet eller agtes udført, samt iøvrigt sådanne oplysninger, som skønnes nødvendige til løsning af spørgsmål, der står i forbindelse med civilforsvaret.

§ 4.

Stk. 1. Forsåvidt udførelsen af de i denne lov omhandlede foranstaltninger m. v. berører en anden ministers eller landsstyrets sagområde, træffes de nærmere bestemmelser efter forhandling med disse myndigheder.

Stk. 2. Indenrigs- og boligministeren kan med en anden minister eller landsstyret træffe aftale om, at visse foranstaltninger træffes af disse myndigheder.

§ 5.

Stk. 1. Til bistand ved gennemførelsen af denne lov nedsætter indenrigs- og boligministeren med chefen for civilforsvarsstyrelsen som formand et civilforsvarsråd bestående af sagkyndige fra politi, brandvæsen og sundhedsvæsen, sagkyndige i tekniske spørgsmål samt repræsentanter for indenrigs- og boligministeriet, kommunerne, de militære værn og sådanne frivillige organisationer, som indenrigs- og boligministeren har truffet aftale med, samt i fornuddent omfang for de i § 4 omhandlede ministerier. Til behandling af spørgsmål vedrørende civilforsvarsforanstaltninger på Færøerne tiltrædes civilforsvarsrådet af en repræsentant udpeget af det færøske landsstyre.

Stk. 2. De nærmere regler for rådets virksomhed fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

Kapitel II. Det lokale civilforsvar.

§ 6.

Landfogden på Færøerne (politimesteren) er civilforsvarschef.

§ 7.

Stk. 1. Det påhviler civilforsvarschefen efter nærmere af indenrigs- og boligministeren efter samråd med landsstyret givne retningslinier at varetage følgende opgaver:

- 1) evakuering,
- 2) varslng af civilbefolkningen,
- 3) tilsyn med bedriftvårn (§ 19) udenfor civilforsvarsområderne,
- 4) tilsyn med frivilligordninger udenfor civilforsvarsområderne,
- 5) udømming af befolkningen i tilfælde af bombeskader o. l.,
- 6) afspærring,
- 7) bevogtning,
- 8) den til disse opgavers løsning fornødne meldingstjeneste, samt
- 9) andre opgaver efter indenrigs- og boligministerens nærmere bestemmelse efter samråd med landsstyret.

Stk. 2. De i stk. 1 nr. 3 og 4 omhandlede bedriftvårn og frivilligordninger står i katastrofetilfælde under civilforsvarschefens ledelse.

§ 8.

Det påhviler enhver kommune at medvirke ved tilrettelæggelsen af en evakuerings- og indkvarteringsordning i overensstemmelse med de herom gældende regler.

§ 9.

Stk. 1. Enhver købstad udgør et civilforsvarsområde.

Stk. 2. Andre bymæssigt bebyggede områder kan af landsstyret udpeges til civilforsvarsområder.

Stk. 3. Såfremt det på grund af det bebyggede områdes udstrækning skønnes hensigtsmæssigt, kan landsstyret bestemme, at et civilforsvarsområde skal omfatte flere kommuner eller dele deraf.

§ 10.

Stk. 1. I hvert civilforsvarsområde nedsætter kommunalbestyrelsen en civilforsvarskommission bestående af følgende medlemmer:

Byrådsformanden (forstanderskabsformanden), formand,
civilforsvarschefen, udenfor Thorsbavn vedkommende sysselmand eller sognefogden i Våg på landfogdens vegne,
den daglige leder af hjælpetjenesten m. v. (§ 12, stk. 2),
2 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen,
indtil 2 medlemmer udpeget af sådanne frivillige organisationer, med hvilke landsstyret måtte have truffet aftale, jfr. § 26.

Stk. 2. Såfremt civilforsvarsområdet omfatter flere kommuner eller dele deraf, nedsættes kommissionen af kommunalbestyrelsen i den efter folketal største kommune i området, men der udpeges da yderligere en repræsentant til kommissionen af kommunalbestyrelsen i den anden kommune, eller, hvis der i området indgår mere end 2 kommuner eller dele deraf, af de andre kommuner i forening.

Stk. 3. Omfatter civilforsvarsområdet udelukkende landkommuner, udpeger kommunerne i forening den af forstanderskabsformændene, der skal være formand, samt udpeger endvidere et medlem for hver af de kommuner, hvoraf civilforsvarsområdet består. I tilfælde af at kommunerne ikke kan blive enige om at udpege formanden, udpeges denne af landsstyret.

§ 11.

Det påhviler civilforsvarskommissionen efter nærmere af indenrigs- og boligministeren efter samråd med landsstyret givne retningslinier at varetage følgende opgaver:

- 1) Organisering af hjælpetjenesten. Det påhviler herunder kommissionen i fredstid bl. a. at organisere og opretholde enkelte eller flere af følgende tjenestegrene: en brandtjeneste, en teknisk tjeneste og rydningstjeneste, en sanitetstjeneste, en gas- og fosfortjeneste, en socialtjeneste og en beskyttelse af kommunale livsvigtige virksomheder, alt i et sådant omfang, at disse tjenestegrene med hjælp af frivillige er i stand til inden for området dels at afbøde følgerne af krigshandlinger af begrænset omfang, dels at yde øjeblikkelig indsats ved mere omfattende krigsskader,
- 2) tilsyn med bedriftværnene,
- 3) tilsyn med den frivillige egenbeskyttelse (karréværn, villaværn o. l.),
- 4) den til disse opgavers løsning fornødne meldingstjeneste,
- 5) de offentlige beskyttelsesrum, jfr. § 13, stk. 1,
- 6) reservevandforsyningstjenesten samt
- 7) andre opgaver efter landsstyrets nærmere bestemmelse.

§ 12.

Stk. 1. Hjælpetjenesten, bedriftværnene og den frivillige egenbeskyttelse, jfr. § 11, nr. 1—3, ledes i katastrofetilfælde af civilforsvarskommissionens formand.

Stk. 2. Civilforsvarskommissionens formand udpeger en i kommunens tjeneste ansat person — eller, med landsstyrets samtykke, en anden dertil egnet person — til at varetage den daglige ledelse af de i § 11 omhandlede opgaver.

§ 13.

Stk. 1. Samtlige udgifter ved de i § 7 omhandlede foranstaltninger samt ved de offentlige beskyttelsesrum, jfr. § 11, nr. 5, afholdes af staten, der ligeledes bærer samtlige udgifter ved etablering og anskaffelser til sanitetstjenesten, gas- og fosfortjenesten og reservevandforsyningstjenesten, jfr. § 11, nr. 1 og 6, samt udgifterne ved den i § 11, nr. 4, omhandlede meldingstjeneste.

Stk. 2. Indenrigs- og boligministeren bestemmer med tilslutning fra begge rigsdagens finansudvalg, i hvilket omfang staten deltager i udgifterne ved de andre i § 11 omhandlede foranstaltninger. Udgifterne ved disse påhviler iøvrigt vedkommende kommuner.

§ 14.

Stk. 1. Det påhviler samtlige sygehuse at forberede og gennemføre sådanne foranstaltninger, at de er i stand til under krigsforhold efter foretagelse af de fornødne sikringsforanstaltninger at modtage og behandle syge og tilskadekomne samt til at yde gensidig bistand og til at deltage i driften af hjælpesygehuse. De nærmere regler herfor fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

Stk. 2. Udgifter til foranstaltninger, der efter pålæg af sundhedsstyrelsen eller chefen for civilforsvarsstyrelsen træffes udelukkende til opfyldelse af bestemmelserne i stk. 1, afholdes af staten efter nærmere af indenrigs- og boligministeren med tilslutning af begge rigsdagens finansudvalg givne regler.

§ 15.

Stk. 1. Det påhviler civilforsvarschefen, civilforsvarskommissionerne, samtlige kommuner og sygehuse i nærmere af chefen for civilforsvarsstyrelsen fastsat omfang at foranstalte øvelser med civilforsvaret.

Stk. 2. Indenrigs- og boligministeren bestemmer med tilslutning fra begge rigsdagens finansudvalg, i hvilket omfang staten deltager i udgifter ved de i stk. 1 omhandlede øvelser.

§ 16.

Stk. 1. Staten afholder samtlige udgifter til aflønning af personale under civilforsvaret — herunder den kommunale hjælpetjeneste —, bortset fra kommunalt ansat personale, hvis funktioner i civilforsvaret helt eller delvis falder inden for deres normale tjenesteområde.

Stk. 2. Indenrigs- og boligministeren træffer med tilslutning af rigsdagens finansudvalg beslutning om, hvorvidt aflønning skal ske og efter hvilke nærmere regler.

Kapitel III. Almindelige bestemmelser.

§ 17.

Enhver på Færøerne bosat person er fra og med det kalenderår, i hvilket han fylder 16 år, til og med det kalenderår, i hvilket han fylder 65 år, pligtig at forrette tjeneste indenfor civilforsvaret (civilforsvarspligt). De nærmere regler herfor fastsættes ved kgl. anordning. Civilforsvarspligten kan ikke gøres effektiv, forinden der foreligger beslutning herom af Færøernes hjemmestyre.

§ 18.

Personer, der som tjenestemænd eller på anden måde er beskæftiget i statens, landsstyrets eller kommunens tjeneste eller i koncessionerede virksomheder, er pligtige at udføre de opgaver, som måtte blive dem pålagt til gennemførelse af civilforsvarsforanstaltninger.

§ 19.

Stk. 1. Det påhviler enhver offentlig og privat virksomhed, der indenfor et samlet område beskæftiger mindst 75 personer, efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte regler at træffe foranstaltninger til virksomhedens beskyttelse under krigsforhold (bedriftværn). Den herved tilvejebragte hjælpetjeneste m. v. skal være således beskaffen, at virksomheden ved egne hjælpemidler umiddelbart kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader.

Stk. 2. Landsstyret kan helt eller delvis fritage de nævnte virksomheder for at gennemføre de omhandlede foranstaltninger, ligesom landsstyret, hvor det på grund af forholdene skønnes påkrævet, kan bestemme, at bedriftværnsforanstaltninger skal gennemføres også i andre virksomheder end de i stk. 1 omhandlede.

§ 20.

Stk. 1. Landsstyret bemyndiges til at bestemme, at der i områder med tættere bebyggelse indenfor civilforsvarsområderne skal træffes foranstaltninger til egenbeskyttelse under krigsforhold (karréværn). Indenfor disse områder, hvis grænser fastsættes af landsstyret, påhviler det vedkommende bygningers ejere efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte regler at tilrettelægge en hjælpetjeneste, således at beboerne selv umiddelbart kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader.

Stk. 2. Landsstyret kan pålægge ejerne at anskaffe håndkraftsprojter og andet nødvendigt materiel og kan om fornødent lade dette anskaffe for ejernes regning. Hvor et karréværn omfatter flere ejendomme, fordeler civilforsvarskommissionen udgifterne mellem de pågældende ejere. Beløbene kan inddrives ved udpantning. Med tilslutning fra begge rigsdagens finansudvalg kan indenrigs- og boligministeren dog bestemme, at staten helt eller delvis afholder udgifterne ved anskaffelse af håndkraftsprojter og lignende materiel.

§ 21.

Stk. 1. Borgerne er pligtige mod fuld erstatning at stille deres ejendom til rådighed for civilforsvaret.

Stk. 2. Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for den i stk. 1 omhandlede overdragelse.

Stk. 3. Eirstatningen fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af en vurderingskommission, bestående af 3 medlemmer, nemlig sorenskriveren (dommeren) på Færøerne eller en af ham beskikket person, der opfylder betingelserne efter retsplejeloven for at beskikkes til dommer, som formand, et af indenrigs- og boligministeren udnævnt medlem samt et af vedkommende kommunalbestyrelse udnævnt medlem. Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for vurderingskommissionernes virksomhed og omkostningerne herved.

Stk. 4. Vurderingskommissionens afgørelse kan af hver af parterne inden 6 uger indbringes for det i stk. 5 omhandlede vurderingsnævn.

Stk. 5. Vurderingsnævnet består af en af kongen udnævnt formand, der skal opfylde de i retsplejeloven foreskrevne betingelser for at beskikkes til landsdommer, og 4 af indenrigs- og boligministeren udpegede medlemmer. Indenrigs- og boligministeren fastsætter de nærmere regler for nævnets virksomhed og omkostningerne herved. Nævnets afgørelse er endelig.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1—3 kan om fornødent anvendes også med hensyn til rekvisition af befordringsmidler.

§ 22.

Stk. 1. Personel og materiel fra et civilforsvarsområdes hjælpetjeneste, jfr. § 11, nr. 1, kan, når forholdene gør det påkrævet, efter nærmere af landstytret fastsatte regler kræves stillet til rådighed udenfor hjemstedskommunen.

Stk. 2. De herved forvoldte direkte udgifter afholdes af den myndighed, for hvilken det pågældende materiel og personel stilles til rådighed, dog at der i særlige tilfælde efter indenrigs- og boligministerens bestemmelse vil kunne ydes tilskud fra statskassen til disse udgifter. Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for betalingen af de heromhandlede ydelser.

§ 23.

Stk. 1. Borgerne er pligtige at rette sig efter de påbud, som vedkommende myndigheder måtte udstede med henblik på civilforsvaret, herunder vedrørende dettes øvelser.

Stk. 2. Det påhviler i katastrofetilfælde enhver på forlangende af civilforsvaret at yde den hjælp til afværgelse og afhjælpning af skader, som han måtte være i stand til.

Stk. 3. Borgerne er ved ordre om evakuering pligtige til indenfor de givne frister at forlade hjemstedet og begive sig ad den anviste vej til de udpegede indkvarteringsområder. Borgerne er pligtige at stille deres boliger eller andre lokaler til rådighed for de evakuerede og om fornødent at yde dem bespisning. Indenrigs- og boligministeren fastsætter, hvilken godtgørelse der skal ydes herfor.

§ 24.

Stk. 1. Ved ordre til mørklægning er borgerne pligtige ufortøvet at gennemføre denne i det af myndighederne angivne omfang.

Stk. 2. Det påhviler borgerne på egen bekostning at anskaffe og anbringe fornødent mørklægningsmateriel.

Stk. 3. Ansvar for gennemførelsen af mørklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over den pågældende lyskilde.

§ 25.

Indenrigs- og boligministeren bemyndiges til at påbyde kontrol med i kongeriget Danmark fremstillede eller fra udlandet indførte genstande eller midler bestemt til anvendelse i civilforsvarsojemed samt til at foreskrive nærmere regler for og om fornødent udstede forbud mod handel og reklamering med sådanne midler.

§ 26.

Stk. 1. Landsstyret kan med organisationer og private personer træffe aftale om, at der overdrages dem opgaver, som står i forbindelse med nærværende lovs formål.

Stk. 2. Foreninger og organisationer, hvis virksomhed vedrører løsningen af de i denne lov omhandlede opgaver, står i det omfang, i hvilket dette er tilfældet, under tilsyn af landsstyret og skal efterkomme de bestemmelser, der i så henseende måtte blive truffet.

§ 27.

Uberettiget benyttelse af civilforsvarets signaler eller benyttelse af signaler, der har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted, straffes med bøde eller hæfte. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Sagerne behandles som politisager.

§ 28.

Stk. 1. Overtrædelse af nærværende lov ibrigt samt overtrædelse af forbud eller undladelse af at efterkomme påbud, udstedt i medfør af loven, straffes med bøde eller hæfte, for så vidt forholdet ikke efter sin beskaffenhed medfører højere straf efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Sagerne behandles som politisager.

§ 29.

Samtidig hermed ophæves lov nr. 180 af 29. april 1938 om beskyttelse af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb.

Givet på Fredensborg slot, den 2. oktober 1952.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

Aksel Møller.

Foråret 1977

Notat vedrørende civilforsvaret på Færøerne.

Ved kongelig anordning nr. 337 af 2. oktober 1952 blev lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret sat i kraft på Færøerne.

Foranlediget af anordningens ikraftsættelse anmodede indenrigsministeriet den 10. oktober 1952 henholdsvis sundhedsstyrelsen og civilforsvarsstyrelsen om en indstilling om, hvordan lovens praktiske gennemførelse kunne iværksættes, ligesom indenrigsministeriet anmodede om en indstilling om fordelingen af sanitetsopgaverne mellem civilforsvarsstyrelsen og sundhedsstyrelsen.

I skrivelse af 8. december 1952 (bilag 1) og 9. december 1952 (bilag 2) indstillede civilforsvarsstyrelsen og sundhedsstyrelsen til indenrigsministeriet, at der opnåedes tilslutning fra landsstyret til, at den praktiske gennemførelse af civilforsvarsloven blev tilrettelagt i samarbejde med udsendte repræsentanter fra civilforsvarsstyrelsen, at der indtil dette kunne finde sted blev givet 2-3 af landsstyret udpegede repræsentanter adgang til deltagelse i kursus i København for tjenestegrekschefer, samt at fordelingen af sanitetsopgaver mellem civilforsvarsstyrelsen og sundhedsstyrelsen skulle ske på nærmere bestemt måde, jfr. nedenfor bilag 3).

I skrivelse af 23. december 1952 (bilag 3) anmodede indenrigsministeriet, som tiltrådte ovennævnte indstilling, rigsombudsmanden om at forhandle med vedkommende færøske myndigheder. Ved samme skrivelse traf indenrigsministeriet bestemmelse om, at en lang række opgaver inden for civilforsvarets sanitetstjeneste indtil videre skulle varetages af sundhedsstyrelsen.

Foranlediget af indenrigsministeriets skrivelse afholdtes den 12. januar 1953 møde, i hvilket deltog lagmand K. Djurhuus, landsstyresmand R. Long, kontorchef Johan Djurhuus, landslæge H. D. Joensen, politimester Landau, borgmesteren

i Tórshavn, J. P. Henriksen og stadsingeniør P. Guttessen. På nævnte møde opnåedes de pågældendes tilslutning til lovens gennemførelse som foreslået. Endvidere blev det bestemt, at Johan Djurhuus, Landau samt Guttessen fik adgang til deltagelse i kursus (bilag 4).

På foranledning af politimesteren valgte byrådet i Tórshavn den 21. maj 1953 medlemmer til civilforsvarskommissionen i Tórshavn. De valgte blev udover stadsingeniøren formand og næstformand i teknisk nævn.

De ovennævnte repræsentanter for civilforsvarsstyrelsen og sundhedsstyrelsen, som sammen med de færøske myndigheder skulle tilrettelægge gennemførelsen af loven, fortog tjenesterejse på Færøerne i dagene 1. juni - 6. juni 1953. De deltagende var kontorcheferne E. Schultz og V. Sørensen, civilforsvarsstyrelsen, samt overlæge Toftemark, sundhedsstyrelsen.

Under opholdet blev der truffet konkrete aftaler vedrørende det civilforsvarsmæssige arbejde. Der henvises i sin helhed til vedlagte rejserapport (bilag 5), hvori der også er taget stilling til udgiftsspørgsmålene.

Af sagen fremgår, at politimesteren som følge af de ovennævnte aftaler gjorde sig en række overvejelser om varsling af civilbefolkningen, meldetjeneste, evakuering, ligesom han indsamlede oplysninger om brandberedskab m.v., uden at det iøvrigt kan konstateres, at noget konkret blev sat i værk.

Et umiddelbart kontant resultat af ovennævnte tjenesterejse blev aftalen om levering af sirener. Udgifterne hertil afholdtes under statslige civilforsvarsudgifter.

Den 27. januar 1955 nedsattes der af indenrigsministeriet et sygehusberedskabsnævn. Om sammensætning og opgaver henvises til bilag 6. Det fremgår ikke af sagen, om dette nævn på noget tidspunkt er trådt sammen.

Herefter ses spørgsmålet ikke berørt, før lagtinget den 3. november 1961 - foranlediget af kernevåbenforsøgene - vedtog at anmode landsstyret om at give befolkningen fornøden vejledning til at beskytte sig mod farerne ved radioaktivt ned-

fald.

Dette foranledigede landsstyret til under et møde med rigsombudsmanden den 16. november 1961 at tilkendegive, at civilforsvar på Færøerne nu burde organiseres. Ved skrivelse af 23. november 1961 (bilag 7) henstillede rigsombudsmanden til politimesteren i dennes egenskab af civilforsvarschef, at anordningen vedrørende civilforsvar førtes ud i livet. Samtidig hermed havde lagmand P. M. Dam den 24. november 1961 drøftelser i civilforsvarsstyrelsen om spørgsmålet (bilag 8).

I skrivelse af 15. december 1961 anmodede politimesteren landsstyret om at indkalde til møde om spørgsmålet. Politimesteren anførte bl.a. som begrundelse for sin anmodning den manglende interesse såvel fra befolkning som fra myndighedernes side med hensyn til civilforsvaret, hvis gennemførelse anførtes at forudsætte bl.a. et betydeligt antal frivillige eller civilforsvarspligtige.

Af et af politimesteren udarbejdet notat af 10. januar 1962 fremgår, at møde blev afholdt, samt at der var positiv stemning både i landsstyre og byråd. Der var enighed om, at der måtte gå et oplysningsarbejde forud. Iøvrigt var politimesteren inde på tanken om at få frivillige organisationer - spejdere, kvindeforeninger o.l. til at danne en civilforsvarsforening.

Herefter ses intet at være passeret, før rigsombudsmanden den 17. juli 1967 rykker for oplysning om, hvad der er sket i sagen.

Af politimesterens notat efter modtagelsen af ovennævnte skrivelse fremgår, at spørgsmålet drøftedes med rigsombudet i foråret 1962, og at der var enighed om at stille spørgsmålet i bero på den bebudede nye danske lovgivning.

Loi n° 253 af 27. maj 1981

Civilforsvarslov

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov

Kapitel I

Civilforsvarets opgaver og organisation

§ 1. Civilforsvaret skal ved forebyggende og afhjælpende foranstaltninger tilvejebringe en civil beskyttelse af liv og ejendom mod følgerne af krigshandlinger.

Stk. 2. I fredstid skal civilforsvaret yde bistand i katastrofetilfælde og under andre tilsvarende forhold, der gør offentlig indgriben nødvendig. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom.

§ 2. Civilforsvaret består af det statslige civilforsvar, derunder civilforsvarskorpset, jfr. stk. 2, det kommunale civilforsvar samt sygehusberedskabet, jfr. kapitel IV a i lov om sygehusvæsenet.

Stk. 2. Civilforsvarskorpset skal løse civilforsvarsopgaver i områder, der er ramt af større krigsskader, og yde bistand i områder, der er ramt af begrænsede krigsskader.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om

- 1) civilforsvarets organisation,
- 2) landets inddeling i civilforsvarsregioner og
- 3) opgavefordelingen og samarbejdet mellem det statslige civilforsvar, det kommunale civilforsvar og de myndigheder, der er ansvarlige for sygehusberedskabet.

§ 3. Indenrigsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige civilforsvar.

Stk. 2. Civilforsvarsstyrelsen leder det statslige civilforsvar.

Stk. 3. Det statslige lokale civilforsvar hører under politimestrene, jfr. § 15.

§ 4. Kommunerne leder det kommunale civilforsvar, jfr. §§ 16-26.

§ 5. Indenrigsministeren kan med foreninger, organisationer og private personer indgå aftale om, at der overdrages dem civilforsvarsmæssige opgaver.

Kapitel II

Civilforsvarets personel

§ 6. Civilforsvarets personel omfatter:

- 1) faste befalingsmænd,
- 2) befalingsmænd af reserven,
- 3) værnepligtige befalingsmænd og menige,
- 4) civilt ansatte,
- 5) frivillige i civilforsvarskorpset,
- 6) frivillige uden for civilforsvarskorpset og
- 7) civilforsvarspligtige, jfr. §§ 12-13.

Stk. 2. Under krig eller andre ekstraordinære forhold kan det i stk. 1, nr. 1, 2, 4, 5 og 6, nævnte personel ikke ved opsigelse bringe deres pligt til at gøre tjeneste i civilforsvaret til ophør.

Stk. 3. Afskedigede faste befalingsmænd samt befalingsmænd af reserven, der ikke på anden måde er forpligtet over for civilforsvaret, står under krig eller andre ekstraordinære forhold til rådighed for civilforsvaret indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 65 år.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om overførsel af civilforsvarspersonel til anden tjeneste inden for civilforsvaret.

Værnepligtige

§ 7. Indenrigsministeren fastsætter antallet af værnepligtige, der årligt indkaldes til civilforsvaret, og fastsætter tjenestetidens længde. Denne kan ikke overstige tjenestetiden for hærens værnepligtige.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om uddannelse af værnepligtige under tjenesten og om tjenestens tilrettelæggelse.

§ 8. Værnepligtige, der er overført til civilt arbejde, kan efter indenrigsministerens bestemmelse efter ansøgning i stedet gøre værnepligtstjeneste i civilforsvaret.

§ 9. Værnepligtige i civilforsvarskorpset er med hensyn til kvarter, forplejning, beklædning, løn, fribefordring og lignende undergivet regler, som svarer til dem, der gælder for hærens værnepligtige.

Stk. 2. For øvrige værnepligtige i civilforsvaret fastsætter indenrigsministeren regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1.

§ 10. De værnepligtige står til rådighed for civilforsvaret indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom.

Frivillige i civilforsvarskorpset

§ 11. For frivillige i civilforsvarskorpset kan indenrigsministeren fastsætte regler om uddannelse og indkaldelse samt om de forhold, der er nævnt i § 9, stk. 1. Personer, der er eller har været frivillige i civilforsvarskorpset, står til rådighed for dette indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år, medmindre ministeren bestemmer andet.

Civilforsvarspligtige

§ 12. Den, der har bopæl eller ophold her i landet, kan fra og med det år, i hvilket han fylder 16 år, til og med det år, i hvilket han fylder 65 år, pålægges at gøre tjeneste i civilforsvaret (civilforsvarspligt), såfremt særlige omstændigheder gør det påkrævet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 2. Den, der skal møde ved det militære forsvar i tilfælde af krig eller andre ekstraordinære forhold, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 13. Den, der er ansat i stat, kommune eller i koncessioneret selskab, skal udføre de civilforsvarsopgaver, som pålægges ham.

Fritagelse for mødepligt

§ 14. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved det militære forsvar for at kunne indgå i civilforsvaret.

Stk. 2. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved civilforsvaret for at kunne udføre frivillig tjeneste i hjemmeværnet.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved civilforsvaret for under krig eller andre ekstraordinære forhold at kunne forblive i anden virksomhed af livsvigtig betydning.

Kapitel III

Det lokale civilforsvar

Det lokale statslige civilforsvar

§ 15. Politimesteren varetager efter regler fastsat af indenrigsministeren følgende opgaver:

- 1) evakuering,
- 2) varsling af civilbefolkningen,
- 3) afspærring og bevogtning i forbindelse med løsning af civilforsvarets opgaver,
- 4) tilsyn med morklægning og
- 5) andre civilforsvarsopgaver, som indenrigsministeren efter forhandling med justitsministeren henlægger til politiet.

Stk. 2. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der varetager opgaverne efter stk. 1 i de politikredse, hvor det kommunale civilforsvar er samordnet efter §§ 23 og 24.

Det kommunale civilforsvar

Organisation

§ 16. Kommunens civilforsvar hører under kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal nedsætte en civilforsvarskommission, der varetager ledelsen af civilforsvaret på kommunalbestyrelsens vegne.

Stk. 3. Civilforsvarskommissionen består af borgmesteren (formand), 4 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen, hvoraf mindst

2 skal være medlemmer af kommunalbestyrelsen, politimesteren og 2 medlemmer valgt af sådanne frivillige organisationer, med hvilke indenrigsministeren har truffet aftale, jfr. § 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan uden for de områder, der er nævnt i § 24, bestemme, at civilforsvarskommissionen sammenlægges med brandkommissionen til en beredskabskommission med den i stk. 3 nævnte sammensætning. De 2 medlemmer, som er valgt af de frivillige organisationer, har ikke stemmeret i sager vedrørende brandvæsenet. Beredskabskommissionen varetager ledelsen af civilforsvaret på kommunalbestyrelsens vegne.

Stk. 5. For deltagelse i civilforsvarskommissionens og beredskabskommissionens møder kan der ydes de medlemmer, som vælges af de i stk. 3 nævnte organisationer, diæter efter § 16 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 6. § 20 i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse på civilforsvarskommissionen og beredskabskommissionen. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

Stk. 7. Civilforsvarsstyrelsen skal underrettes om kommunalbestyrelsens beslutning efter stk. 4.

Opgaver

§ 17. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en plan for kommunens civilforsvars organisation og omfang. Planen skal godkendes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tillige udarbejde en beredskabsplan for kommunens civilforsvar.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om planlægningen af det kommunale civilforsvar.

§ 18. Kommunens civilforsvar skal bestå af en hjælpetjeneste, der kan modtage, indkvartere og forpleje evakuerede.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at hjælpetjenesten i kommuner med bymæssigt bebyggede områder tillige skal omfatte en brandtjeneste, en reservevandsforsynings-tjeneste, en redningstjeneste, en rydningstjeneste og en teknisk tjeneste. Denne hjælpetjenestes opgave er at afbøde følger af krigs-

handling af begrænset omfang og yde øjeblikkelig indsats ved mere omfattende skader.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om hjælpetjenestens organisation og virksomhed.

§ 19. Kommunalbestyrelsen varetager vedligeholdelse og drift af offentlige beskyttelsesrum, lokale kommandocentraler og lokale øvelsesanlæg.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med bedriftsværn, jfr. § 27, og boligværn, jfr. § 28, efter regler fastsat af indenrigsministeren.

§ 20. Indenrigsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal varetage andre civilforsvarsopgaver end dem, der er nævnt i §§ 17-19.

Civilforsvarsvedtægt

§ 21. Kommunalbestyrelsen udfærdiger en vedtægt om kommunens civilforsvars virksomhed og organisation. Vedtægten skal godkendes af indenrigsministeren og være offentligt tilgængelig.

Borgmester og civilforsvarsleder

§ 22. Kommunalbestyrelsen udnævner en civilforsvarsleder, der på borgmesterens vegne leder det personel, der indsættes til løsning af kommunens civilforsvarsopgaver.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om civilforsvarslederens uddannelse.

Samordning

§ 23. To eller flere kommunalbestyrelser kan samordne deres civilforsvar og ansætte en fælles civilforsvarsleder.

Stk. 2. En samordning af civilforsvaret skal godkendes af indenrigsministeren.

Stk. 3. Samordningen kan ophæves, når de deltagende kommuner er enige herom, eller når indenrigsministeren tillader det.

§ 24. Kommunalbestyrelserne i Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunalbestyrelserne i kommunerne i Københavns amtsrådskreds skal samordne deres civilforsvar. Samordningen skal godkendes

af indenrigsministeren, der i tilfælde af uenighed mellem kommunalbestyrelserne skal fastsætte samordningens indhold.

Stk. 2. I det i stk. 1 nævnte område varetages opgaverne efter §§ 17-22 af en fælles civilforsvarskommission, hvis sammensætning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 3. Den i stk. 2 nævnte kommission kan bestemme, at der for deltagelse i kommissionens moder ydes de medlemmer, som vælges af de i § 16, stk. 3, nævnte frivillige organisationer, diæter efter § 16 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan godkende eller bestemme, at kommuner i Frederiksborg og Roskilde amtsråds kredse tilslutter sig samordningen efter stk. 1.

§ 25. Personel og materiel fra det lokale civilforsvar kan efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, kræves stillet til rådighed for civilforsvaret uden for vedkommende lokale område.

§ 26. Indenrigsministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang staten deltager i udgifterne ved opgaverne efter §§ 18 og 20, uddannelse af det ikke-statslige civilforsvarspersonel, foranstaltninger i henhold til § 25 og etablering af kommunale øvelsesanlæg.

Kapitel IV

Bedriftværn og boligværn

§ 27. Efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, skal offentlige og private virksomheder træffe foranstaltninger til virksomhedernes beskyttelse under krigsforhold (bedriftværn). Disse foranstaltninger skal have et sådant omfang, at virksomheden ved egne hjælpemidler umiddelbart kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader.

Stk. 2. Virksomheden afholder udgifterne i forbindelse med bedriftværn.

§ 28. Indenrigsministeren kan bestemme, at der i områder med tættere bebyggelse skal træffes foranstaltninger til beskyttelse under krigsforhold (boligværn). Inden for disse områder skal bygningers ejere tilrettelægge en hjælpetjeneste, således at beboerne selv umiddelbart kan afbøde virkningerne af be-

grænsede krigsskader. Regler om boligværn fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Bygningsejeren afholder udgifterne i forbindelse med boligværn. Indenrigsministeren kan dog bestemme, at staten delvis afholder udgifterne.

Kapitel V

Ekspropriation og påbud

§ 29. Indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan til brug for civilforsvaret iværksætte ekspropriation af privat ejendom, herunder befordringsmidler.

Stk. 2. Ved ekspropriation kan der erhverves ejendomsret eller brugsret eller pålægges rådighedsindskrænkninger.

Stk. 3. I mangel af mindelig overenskomst afgør taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje spørgsmålet om erstatning for ekspropriation.

Stk. 4. En taksationskommissions afgørelse kan ikke indbringes for domstolene, før muligheden for prøvelse ved overtaksationskommission er udtømt.

Stk. 5. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om ekspropriationens gennemførelse og om sagens behandling for taksationsmyndighederne.

§ 30. Enhver skal rette sig efter de påbud, der udstedes af civilforsvaret.

Stk. 2. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne frister forlade opholdsstedet og begive sig ad de anviste veje til de udpegede indkvarteringsområder.

§ 31. Ved ordre til mørklægning skal enhver straks gennemføre denne i det omfang, der fastsættes af myndighederne.

Stk. 2. Ansvar for og udgifterne ved gennemførelse af mørklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over den pågældende lyskilde.

§ 32. Indenrigsministeren kan påbyde kontrol med genstande eller midler, der kan anvendes i civilforsvarsojemed, samt fastsætte regler for og udstede forbud imod handel med eller reklamering for sådanne genstande eller midler.

§ 33. Civilforsvarsstyrelsen kan såvel hos offentlige myndigheder som hos private personer og virksomheder kræve oplysning om, hvilke civilforsvarsforanstaltninger der er truffet eller agtes udført, samt i øvrigt sådanne oplysninger, som skønnes nødvendige til løsning af opgaver, der står i forbindelse med civilforsvaret.

§ 34. Såfremt der med andre stater indgås aftale om gensidig bistand i tilfælde af katastrofer i fredstid, kan indenrigsministeren bestemme, at civilforsvarspersonel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske beredskab for katastrofer i fredstid, skal forrette tjeneste uden for landets grænser.

Kapitel VI

Straffebestemmelser og disciplinarmidler *Værnepligtige*

§ 35. Medmindre disciplinarmidler bringes i anvendelse, jfr. § 37, stk. 1, straffes den til civilforsvarstjeneste indkaldte værnepligtige med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, såfremt han:

- 1) nægter at gøre civilforsvarstjeneste,
- 2) udebliver eller uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet,
- 3) ikke efterkommer en foresats tjenstlige befaling eller
- 4) i øvrigt undlader at efterkomme de pligter, som tjenesten medfører.

Stk. 2. I krigstid kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Sagerne behandles som politisager. Reglerne om beslaglæggelse og ransagning i retsplejelovens kapitel 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Stk. 4. Enhver foresat i civilforsvaret kan anholde en værnepligtig, når denne ikke efterkommer den foresattes tjenstlige befaling og det skønnes nødvendigt af hensyn til disciplinen at anholde ham.

§ 36. Indenrigsministeren bestemmer, i hvilket omfang strafafsoning og ulovligt fravær skal medføre eftertjeneste eller hjemsendelse med henblik på fornyet indkaldelse. Eftertjenesten kan ikke overstige afsoningstiden og den tid, den pågældende har været ulovligt fraværende.

Stk. 2. Den, der to gange er domt eller har vedtaget bøde for at nægte at gøre civilforsvarstjeneste, jfr. § 35, stk. 1, nr. 1, hjemsendes og kan ikke senere indkaldes.

Disciplinarmidler

§ 37. I stedet for mindre straffe efter § 35 skal anvendes disciplinarmidler, medmindre omstændighederne taler derimod.

Stk. 2. Disciplinarmidler kan ikke indbringes for retten.

§ 38. Som disciplinarmidler kan anvendes belæring, tilrettevisning, arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden, fratagelse af friheder samt overflytning til anden tjeneste.

Stk. 2. Medfører anvendelse af disciplinarmidler indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet efter tjenestens ophør, må dette ikke ske for længere perioder end 3 dage ad gangen med mindst 1 dags mellemrum mellem perioderne, og anvendelsen må ikke udstrækkes ud over 14 dage.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om anvendelse af disciplinarmidler, herunder regler om samtidig anvendelse af flere disciplinarmidler.

Stk. 4. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der skal have myndighed til at anvende disciplinarmidler, og omfanget af denne myndighed.

§ 39. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange udståelsen udsat i indtil 2 x 24 timer efter meddelelsen om disciplinarmidlet.

Disciplinarnævn og ankenævn

§ 40. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange sagen forelagt for et disciplinarnævn til afgørelse.

Stk. 2. Disciplinarnævnets afgørelse kan såvel af den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, som af den, der har pålagt disciplinarmidlet, forlanges forelagt et ankenævn til afgørelse. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for domstolene eller indenrigsministeren.

Stk. 3. Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre med-

lemmer, hvoraf den ene så vidt muligt skal være en talsmand og af samme grad som den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet, medens den anden skal være dennes foranstående.

Stk. 4. Ankenævnet, der oprettes af indenrigsministeren, består af en formand og to andre medlemmer. Formanden skal være landsdommer eller opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes som landsdommer. De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter regler for udpegning af disciplinarnævnets medlemmer og for disciplinarnævnets og ankenævnets virksomhed.

§ 41. Indbringelse af et disciplinarmiddel for disciplinarnævnet eller ankenævnet har ikke opsættende virkning på udståelsen, medmindre andet bestemmes af vedkommende nævns formand.

Stk. 2. Et disciplinarmiddel kan indbringes for disciplinarnævnet eller ankenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om disciplinarmidlet, henholdsvis om disciplinarnævnets afgørelse. Vedkommende nævns formand kan bestemme, at der skal ses bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Andet civilforsvarspersonel

§ 42. §§ 35-41 gælder også for det i § 6, stk. 1, nr. 1, 2 og 5, nævnte personel. Disciplinarmidlerne arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden og fratagelse af friheder kan dog ikke anvendes på de personer, der er nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, medmindre de er elever på en af civilforsvarets skoler.

Stk. 2. Under krig eller andre ekstraordinære forhold gælder §§ 35-41 også for det personel, der er nævnt i § 6, stk. 1, nr. 4, 6 og 7.

Øvrige straffebestemmelser

§ 43. Den, der under krig eller andre ekstraordinære forhold forsætligt misbruger eller undlader at respektere det kendemærke, hvis anvendelse i henhold til en af Danmark til-

trådt mellemfolkelig overenskomst er forbeholdt civilforsvaret, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 12 år.

§ 44. Den, der, uden at forholdet falder ind under § 43, uberettiget benytter civilforsvarets kendetegn eller uniformer eller benytter kendetegn eller uniformer, der har en sådan lighed med disse, at forveksling let kan finde sted, straffes efter § 132 i borgerlig straffelov.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte straffes den, der uberettiget benytter civilforsvarets signaler eller benytter signaler, som har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted.

Stk. 3. Under skærpende omstændigheder kan straffen efter stk. 2 stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 4. Sagerne behandles som politisager.

§ 45. Undladelse af at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 12, stk. 1, § 13, § 30, § 31, stk. 1, og §§ 32-34 straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er hjemlet i den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan i forskrifter, udstedt i medfør af denne lov, fastsætte straf af bøde, hæfte eller under skærpede omstændigheder fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber og lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. Sagerne behandles som politisager.

Kapitel VII

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 46. Loven træder i kraft den 1. januar 1982.

Stk. 2. Lov om civilforsvaret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. september 1976, ophæves.

Stk. 3. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af lov om civilforsvaret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. september 1976, og tidligere civilforsvarslovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 4 Overtrædelse af forskrifter, der er opretholdt i henhold til stk. 3, straffes med bøde eller hæfte, for så vidt forholdet ikke medfører højere straf efter den øvrige lovgivning. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Sagerne behandles som politisager.

Stk. 5 I de kommuner, der i medfør af § 20, jfr. § 21, i lov om civilforsvaret, jfr. lovebekendtgørelse nr. 468 af 20. september 1976,

er udpeget som civilforsvarsområder, anses bestemmelse for truffet efter § 16, stk. 2, og efter § 18, stk. 2, medmindre indenrigsministeren bestemmer andet.

§ 47. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg slot, den 27. maj 1981

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R

/HENNING RASMUSSEN